

Έκδοση
στην ελληνική γλώσσα

Ανακοινώσεις και Πληροφορίες

65ο έτος

19 Απριλίου 2022

Περιεχόμενα

IV Πληροφορίες

ΠΛΗΡΟΦΟΡΙΕΣ ΠΡΟΕΡΧΟΜΕΝΕΣ ΑΠΟ ΤΑ ΘΕΣΜΙΚΑ ΚΑΙ ΛΟΙΠΑ ΟΡΓΑΝΑ ΚΑΙ ΤΟΥΣ ΟΡΓΑΝΙΣΜΟΥΣ ΤΗΣ ΕΥΡΩΠΑΪΚΗΣ ΕΝΩΣΗΣ

Δικαστήριο της Ευρωπαϊκής Ένωσης

2022/C 165/01

Τελευταίες δημοσιεύσεις του Δικαστηρίου της Ευρωπαϊκής Ένωσης στην *Επίσημη Εφημερίδα της Ευρωπαϊκής Ένωσης*

1

V Γνωστοποιήσεις

ΔΙΚΑΙΟΔΟΤΙΚΕΣ ΔΙΑΔΙΚΑΣΙΕΣ

Δικαστήριο

2022/C 165/02

Συνεκδικασθείσες υποθέσεις C-143/20 και C-213/20: Απόφαση του Δικαστηρίου (τρίτο τμήμα) της 24ης Φεβρουαρίου 2022 [αιτήσεις του Sąd Rejonowy dla Warszawy-Woli w Warszawie (Πολωνία) για την έκδοση προδικαστικής απόφασης] — A κατά O (C-143/20), G. W., E. S. κατά A. Towarzystwo Ubezpieczeń Życie S.A. (C-213/20) (Προδικαστική παραπομπή – Ελεύθερη παροχή υπηρεσιών – Ασφάλιση ζωής – Συμβάσεις ασφάλισης ζωής μεταβλητού κεφαλαίου συνδεδεμένες με επενδυτικά κεφάλαια τύπου «unit-linked» – Οδηγία 2002/83/EK – Άρθρο 36 – Οδηγία 2002/92/EK – Άρθρο 12, παράγραφος 3 – Προσυμβατική υποχρέωση γνωστοποίησης πληροφοριών – Πληροφορίες για τη φύση των αντιπροσωπευτικών στοιχείων του ενεργητικού επί συμβάσεων ασφαλίσεως «unit-linked» – Πεδίο εφαρμογής – Περιεχόμενο – Οδηγία 2005/29/EK – Άρθρο 7 – Αθέμιτες εμπορικές πρακτικές – Παραπλανητική παράλειψη)

2

2022/C 165/03

Υπόθεση C-160/20: Απόφαση του Δικαστηρίου (τμήμα μείζονος συνθέσεως) της 22ας Φεβρουαρίου 2022 [αίτηση του Rechtbank Rotterdam (Κάτω Χώρες) για την έκδοση προδικαστικής απόφασης] — Stichting Rookpreventie Jeugd κατά Staatssecretaris van Volksgezondheid, Welzijn en Sport (Προδικαστική παραπομπή – Οδηγία 2014/40/EE – Κατασκευή, παρουσίαση και πώληση προϊόντων καπνού – Προϊόντα τα οποία υπερβαίνουν τα μέγιστα επίπεδα εκπομπών – Απαγόρευση διαθέσεως στην αγορά – Μέθοδος μετρήσεως – Τσιγάρα με φίλτρο το οποίο φέρει μικρές σπές αερισμού – Μέτρηση εκπομπών βάσει των προτύπων ISO – Πρότυπα τα οποία δεν έχουν δημοσιευθεί στην Επίσημη Εφημερίδα της Ευρωπαϊκής Ένωσης – Συμμόρφωση προς τις απαιτήσεις δημοσιεύσεως που προβλέπει το άρθρο 297, παράγραφος 1, ΣΛΕΕ, ερμηνευόμενο υπό το πρίσμα της αρχής της ασφάλειας δικαίου – Συμμόρφωση προς την αρχή της διαφάνειας)

3

2022/C 165/04	Υπόθεση C-175/20: Απόφαση του Δικαστηρίου (πέμπτο τμήμα) της 24ης Φεβρουαρίου 2022 [αίτηση του Administratīvā apgabaltiesa (Λεττονία) για την έκδοση προδικαστικής απόφασης] — «SS» SIA κατά Valsts ierēnumu dienests [Προδικαστική παραπομπή – Προστασία των φυσικών προσώπων έναντι της επεξεργασίας των δεδομένων προσωπικού χαρακτήρα – Κανονισμός (ΕΕ) 2016/679 – Άρθρο 2 – Πεδίο εφαρμογής – Άρθρο 4 – Έννοια της «επεξεργασίας» – Άρθρο 5 – Αρχές που διέπουν την επεξεργασία – Περιορισμός του σκοπού – Ελαχιστοποίηση των δεδομένων – Άρθρο 6 – Νομιμότητα της επεξεργασίας – Επεξεργασία απαραίτητη για την εκπλήρωση καθήκοντος το οποίο εκτελείται προς το δημόσιο συμφέρον και το οποίο έχει ανατεθεί στον υπεύθυνο επεξεργασίας – Επεξεργασία απαραίτητη για τη συμμόρφωση με έννομη υποχρέωση του υπευθύνου επεξεργασίας – Άρθρο 23 – Περιορισμοί – Επεξεργασία των δεδομένων για φορολογικούς σκοπούς – Αίτημα κοινολόγησης πληροφοριών σχετικών με αγγελίες για πώληση οχημάτων οι οποίες έχουν αναρτηθεί στο διαδίκτυο – Αναλογικότητα]	5
2022/C 165/05	Υπόθεση C-226/20 P: Απόφαση του Δικαστηρίου (τέταρτο τμήμα) της 24ης Φεβρουαρίου 2022 — Eurofer, Association Européenne de l’Acier, AISBL κατά Ευρωπαϊκής Επιτροπής, HBIS Group Serbia Iron & Steel LLC Belgrade [Αίτηση αναίρεσης – Ντάμπινγκ – Εισαγωγή πλατέων προϊόντων θερμής έλασης από σίδηρο, μη κραματοποιημένο χάλυβα ή άλλο κραματοποιημένο χάλυβα καταγωγής Βραζιλίας, Ιράν, Ρωσίας, Σερβίας και Ουκρανίας – Περάτωση της διαδικασίας σχετικά με τις εισαγωγές από τη Σερβία – Διαπίστωση της ύπαρξης ζημίας – Σωρευτική αξιολόγηση των επιπτώσεων των εισαγωγών από περισσότερες της μίας τρίτες χώρες – Κανονισμός (ΕΕ) 2016/1036 – Άρθρο 3, παράγραφος 4 – Περάτωση χωρίς την επιβολή μέτρων – Άρθρο 9, παράγραφος 2 – «Αμελητέος» χαρακτήρας των εισαγωγών – Ελάχιστο κατώτατο όριο – Εξουσία εκτίμησης της Ευρωπαϊκής Επιτροπής]	6
2022/C 165/06	Υπόθεση C-257/20: Απόφαση του Δικαστηρίου (πέμπτο τμήμα) της 24ης Φεβρουαρίου 2022 [αίτηση του Varhoven administrativen sad (Βουλγαρία) για την έκδοση προδικαστικής απόφασης] — «Viva Telecom Bulgaria» EOOD κατά Direktor na Direktsia «Obzhalvane i danachno-osiguritelna praktika» — Sofia (Προδικαστική παραπομπή – Φορολογία – Παρακράτηση στην πηγή επί πλασματικών τόκων από άτοκο δάνειο το οποίο χορήγησε σε ημεδαπή θυγατρική η εδρεύουσα στην αλλοδαπή μητρική της – Οδηγία 2003/49/ΕΚ – Πληρωμές τόκων μεταξύ συνδεδεμένων εταιριών διαφορετικών κρατών μελών – Άρθρο 1, παράγραφος 1 – Απαλλαγή από την παρακράτηση στην πηγή – Άρθρο 4, παράγραφος 1, στοιχείο δ’ – Εξαιρέση ορισμένων πληρωμών – Οδηγία 2011/96/ΕΕ – Φόρος εταιριών – Άρθρο 1, παράγραφος 1, στοιχείο β’ – Διανομή κερδών από ημεδαπή θυγατρική στην εδρεύουσα στην αλλοδαπή μητρική της – Άρθρο 5 – Απαλλαγή από την παρακράτηση στην πηγή – Οδηγία 2008/7/ΕΚ – Συγκεντρώσεις κεφαλαίων – Άρθρο 3 – Εισφορές κεφαλαίου – Άρθρο 5, παράγραφος 1, στοιχείο α’ – Απαλλαγή από άμεσο φόρο – Άρθρα 63 και 65 ΣΛΕΕ – Ελεύθερη κυκλοφορία κεφαλαίων – Φορολόγηση του ακαθάριστου ποσού των πλασματικών τόκων – Διαδικασία ανάκτησης προς έκπτωση των εξόδων που συνδέονται με τη χορήγηση του δανείου και προς ενδεχόμενη επιστροφή – Διαφορετική μεταχείριση – Δικαιολόγηση – Ισορροπη κατανομή της φορολογικής εξουσίας μεταξύ των κρατών μελών – Αποτελεσματικότητα της εισπραξης του φόρου – Καταπολέμηση της φοροαποφυγής)	6
2022/C 165/07	Υπόθεση C-262/20: Απόφαση του Δικαστηρίου (δεύτερο τμήμα) της 24ης Φεβρουαρίου 2022 [αίτηση του Rayonen sad Lukovit (Βουλγαρία) για την έκδοση προδικαστικής απόφασης] — VB κατά Glavna direktsia «Rozharna bezopasnost i zashchita na naselenieto» (Προδικαστική παραπομπή – Κοινωνική πολιτική – Οργάνωση του χρόνου εργασίας – Οδηγία 2003/88/ΕΚ – Άρθρο 8 – Άρθρο 12, στοιχείο α’ – Άρθρα 20 και 31 του Χάρτη των Θεμελιωδών Δικαιωμάτων της Ευρωπαϊκής Ένωσης – Μείωση της κανονικής διάρκειας της νυκτερινής εργασίας σε σχέση με την κανονική διάρκεια της ημερήσιας εργασίας – Εργαζόμενοι του δημόσιου τομέα και εργαζόμενοι του ιδιωτικού τομέα – Ίση μεταχείριση)	7
2022/C 165/08	Υπόθεση C-283/20: Απόφαση του Δικαστηρίου (πέμπτο τμήμα) της 24ης Φεβρουαρίου 2022 [αίτηση του Tribunal du travail francophone de Bruxelles (Βέλγιο) για την έκδοση προδικαστικής απόφασης] — CO κ. λπ. κατά MJ, Ευρωπαϊκής Επιτροπής, Ευρωπαϊκής Υπηρεσίας Εξωτερικής Δράσης, Συμβουλίου της Ευρωπαϊκής Ένωσης, Eulex Κοσσυφοπέδιο [Προδικαστική παραπομπή – Κοινή εξωτερική πολιτική και πολιτική ασφάλειας (ΚΕΠΠΑ) – Αποστολή της Ευρωπαϊκής Ένωσης για την επιβολή του κράτους δικαίου στο Κοσσυφοπέδιο (Eulex Κοσσυφοπέδιο) – Κοινή δράση 2008/124/ΚΕΠΠΑ – Άρθρο 8, παράγραφοι 3 και 5, άρθρο 9, παράγραφος 3, και άρθρο 10, παράγραφος 3 – Ιδιότητα του εργοδότη του προσωπικού της αποστολής – Άρθρο 16, παράγραφος 5 – Υποκατάσταση]	8
2022/C 165/09	Υπόθεση C-290/20: Απόφαση του Δικαστηρίου (τρίτο τμήμα) της 24ης Φεβρουαρίου 2022 [αίτηση του Satversmes tiesa (Λεττονία) για την έκδοση προδικαστικής απόφασης] — «Latvijas Gāze» AS (Προδικαστική παραπομπή – Εσωτερική αγορά φυσικού αερίου – Οδηγία 2009/73/ΕΚ – Άρθρο 2, σημείο 3 – Έννοια της «μεταφοράς» – Άρθρο 23 – Εξουσία λήψης αποφάσεων σχετικά με τη σύνδεση εγκαταστάσεων αποθήκευσης, εγκαταστάσεων επαναεριοποίησης υγραποιημένου φυσικού αερίου και βιομηχανικών πελατών στο σύστημα μεταφοράς – Άρθρο 32, παράγραφος 1 – Πρόσβαση τρίτων στο σύστημα – Δυνατότητα απευθείας σύνδεσης των τελικών πελατών στο σύστημα μεταφοράς φυσικού αερίου)	9

2022/C 165/10	Υπόθεση C-300/20: Απόφαση του Δικαστηρίου (τμήμα μείζονος συνθέσεως) της 22ας Φεβρουαρίου 2022 [αίτηση του Bundesverwaltungsgericht (Γερμανία) για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως] — Bund Naturschutz in Bayern e.V. κατά Landkreis Rosenheim (Προδικαστική παραπομπή – Περιβάλλον – Οδηγία 2001/42/ΕΚ – Εκτίμηση των περιβαλλοντικών επιπτώσεων ορισμένων σχεδίων και προγραμμάτων – Άρθρο 2, στοιχείο α' – Έννοια των «σχεδίων και προγραμμάτων» – Άρθρο 3, παράγραφος 2, στοιχείο α' – Πράξεις οι οποίες εκπονούνται για ορισμένους τομείς και καθορίζουν το πλαίσιο για μελλοντικές άδειες έργων που απαριθμούνται στα παραρτήματα I και II της οδηγίας 2011/92/ΕΕ – Άρθρο 3, παράγραφος 4 – Πράξεις οι οποίες καθορίζουν το πλαίσιο για μελλοντικές άδειες έργων – Κανονιστική πράξη εκδοθείσα από τοπική αρχή για την προστασία του τοπίου)	10
2022/C 165/11	Υπόθεση C-364/20 P: Απόφαση του Δικαστηρίου (έβδομο τμήμα) της 24ης Φεβρουαρίου 2022 — Ernests Bernis, Oļegs Fiļs, OF Holding SIA, Cassandra Holding Company SIA κατά Ενιαίου Συμβουλίου Εξυγίανσης, Ευρωπαϊκής Κεντρικής Τράπεζας [Αίτηση αναιρέσεως – Οικονομική και Νομισματική Ένωση – Τραπεζική ένωση – Ανάκαμψη και εξυγίανση πιστωτικών ιδρυμάτων και επιχειρήσεων επενδύσεων – Ενιαίος μηχανισμός εξυγίανσης των πιστωτικών ιδρυμάτων και ορισμένων επιχειρήσεων επενδύσεων (ΕΜΕ) – Κανονισμός (ΕΕ) 806/2014 – Άρθρο 18 – Διαδικασία εξυγίανσης – Διαπίστωση από την Ευρωπαϊκή Κεντρική Τράπεζα (ΕΚΤ) ότι οντότητα βρίσκεται σε σημείο πτώχευσης ή πιθανής πτώχευσης – Απόφαση του Ενιαίου Συμβουλίου Εξυγίανσης (ΕΣΕ) να μην εγκρίνει καθεστώς εξυγίανσης – Απουσία δημόσιου συμφέροντος – Εκκαθάριση σύμφωνα με το εθνικό δίκαιο – Μέτοχοι – Πράξη που δεν αφορά άμεσα τους προσφεύγοντες – Απαράδεκτο]	11
2022/C 165/12	Υπόθεση C-389/20: Απόφαση του Δικαστηρίου (τρίτο τμήμα) της 24ης Φεβρουαρίου 2022 [αίτηση του Juzgado de lo Contencioso-Administrativo nº 2 de Vigo (Ισπανία) για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως] — CJ κατά Tesorería General de la Seguridad Social (TGSS) (Προδικαστική παραπομπή – Ίση μεταχείριση ανδρών και γυναικών σε θέματα κοινωνικής ασφάλισης – Οδηγία 79/7/ΕΟΚ – Άρθρο 4, παράγραφος 1 – Απαγόρευση των διακρίσεων λόγω φύλου – Οικιακοί βοηθοί – Προστασία από την ανεργία – Αποκλεισμός – Ιδιαίτερο μειονέκτημα για τις γυναίκες εργαζόμενες – Θεμιτοί σκοποί κοινωνικής πολιτικής – Αναλογικότητα)	11
2022/C 165/13	Υπόθεση C-451/20: Απόφαση του Δικαστηρίου (τέταρτο τμήμα) της 24ης Φεβρουαρίου 2022 [αίτηση του Landesgericht Korneuburg (Αυστρία) για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως] — Airhelp Limited κατά Austrian Airlines AG [Προδικαστική παραπομπή – Αεροπορικές μεταφορές – Κανονισμός (ΕΚ) 261/2004 – Άρθρο 3, παράγραφος 1 – Πεδίο εφαρμογής – Πτήση με ανταπόκριση και με τόπο αναχώρησης και προορισμό τρίτη χώρα – Ενιαία κράτηση σε κοινοτικό αερομεταφορέα – Ανταπόκριση στο έδαφος κράτους μέλους – Άρθρο 5, παράγραφος 1, στοιχείο γ', σημείο iii, και άρθρο 7 – Καθυστερημένη μεταφορά με άλλη πτήση – Συνεκτίμηση του πραγματικού χρόνου άφιξης για τους σκοπούς της αποζημίωσης]	12
2022/C 165/14	Υπόθεση C-452/20: Απόφαση του Δικαστηρίου (πρώτο τμήμα) της 24ης Φεβρουαρίου 2022 [αίτηση του Consiglio di Stato (Ιταλία) για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως] — PJ κατά Agenzia delle dogane e dei monopoli — Ufficio dei monopoli per la Toscana, Ministero dell'Economia e delle Finanze (Προδικαστική παραπομπή – Προσέγγιση των νομοθεσιών – Οδηγία 2014/40/ΕΚ – Άρθρο 23, παράγραφος 3 – Σύμβαση πλαίσιο του Παγκόσμιου Οργανισμού Υγείας για τον έλεγχο του καπνού – Απαγόρευση πωλήσεως προϊόντων καπνού σε ανηλίκους – Σύστημα κυρώσεων – Αποτελεσματικές, αναλογικές και αποτρεπτικές κυρώσεις – Υποχρέωση των πωλητών προϊόντων καπνού να εξακριβώνουν την ηλικία του αγοραστή κατά την πώληση των συγκεκριμένων προϊόντων – Πρόστιμο – Εκμετάλλευση μπαρ καπνοπωλείου – Αναστολή της άδειας εκμεταλλεύσεως για χρονικό διάστημα δεκαπέντε ημερών – Αρχή της αναλογικότητας – Αρχή της προφυλάξεως)	13
2022/C 165/15	Υπόθεση C-463/20: Απόφαση του Δικαστηρίου (τρίτο τμήμα) της 24ης Φεβρουαρίου 2022 [αίτηση του Conseil d'État (Βέλγιο) για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως] — Namur-Est Environnement ASBL κατά Région wallonne (Προδικαστική παραπομπή – Περιβάλλον – Οδηγία 2011/92/ΕΕ – Εκτίμηση των επιπτώσεων ορισμένων έργων στο περιβάλλον – Οδηγία 92/43/ΕΟΚ – Διατήρηση των φυσικών οικοτόπων – Σχέση μεταξύ της διαδικασίας εκτίμησης και αδειοδότησης που διαλαμβάνεται στο άρθρο 2 της οδηγίας 2011/92/ΕΕ και της εθνικής διαδικασίας παρέκκλισης από τα μέτρα προστασίας των ειδών που προβλέπονται στην οδηγία 92/43/ΕΟΚ – Έννοια της «άδειας» – Σύμφυτη διαδικασία λήψης αποφάσεων – Υποχρέωση εκτίμησης – Ουσιαστικό περιεχόμενο – Διαδικαστικό στάδιο κατά το οποίο πρέπει να εξασφαλίζεται η συμμετοχή του κοινού στη διαδικασία λήψης αποφάσεων)	13

2022/C 165/16	Υπόθεση C-483/20: Απόφαση του Δικαστηρίου (τμήμα μείζονος συνθέσεως) της 22ας Φεβρουαρίου 2022 [αίτηση του Conseil d'État (Βέλγιο) για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως] — XXXX κατά Commissaire général aux réfugiés et aux apatrides (Προδικαστική παραπομπή – Κοινή πολιτική στον τομέα του ασύλου – Κοινές διαδικασίες για τη χορήγηση και την ανάκληση του καθεστώτος διεθνούς προστασίας – Οδηγία 2013/32/ΕΕ – Άρθρο 33, παράγραφος 2, στοιχείο α' – Απαράδεκτο αίτησης διεθνούς προστασίας υποβληθείσας σε κράτος μέλος από υπήκοο τρίτου κράτους στον οποίο έχει χορηγηθεί το καθεστώς πρόσφυγα σε άλλο κράτος μέλος, ενώ το ανήλικο τέκνο του εν λόγω υπηκόου, το οποίο είναι δικαιούχος επικουρικής προστασίας, διαμένει στο πρώτο κράτος μέλος – Χάρτης των Θεμελιωδών Δικαιωμάτων της Ευρωπαϊκής Ένωσης – Άρθρο 7 – Δικαίωμα σεβασμού της οικογενειακής ζωής – Άρθρο 24 – Υπέρτερο συμφέρον του παιδιού – Το απαράδεκτο της αίτησης διεθνούς προστασίας δεν συνεπάγεται παραβίαση των άρθρων 7 και 24 του Χάρτη των Θεμελιωδών Δικαιωμάτων – Οδηγία 2011/95/ΕΕ – Άρθρο 23, παράγραφος 2 – Υποχρέωση των κρατών μελών να μεριμνούν για τη διατήρηση της οικογενειακής ενότητας του δικαιούχου διεθνούς προστασίας)	14
2022/C 165/17	Υπόθεση C-532/20: Απόφαση του Δικαστηρίου (ένατο τμήμα) της 24ης Φεβρουαρίου 2022 [αίτηση του Curtea de Apel București (Ρουμανία) για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως] — Alstom Transport SA κατά Compania Națională de Căi Ferate CFR SA, Strabag AG — Sucursala București, Swietelsky AG Linz — Sucursala București (Προδικαστική παραπομπή – Οδηγία 92/13/ΕΟΚ – Διαδικασίες σύναψης των συμβάσεων φορέων οι οποίοι λειτουργούν στους τομείς του ύδατος, της ενέργειας, των μεταφορών και των τηλεπικοινωνιών – Άρθρο 1, παράγραφοι 1 και 3 – Πρόσβαση στις διαδικασίες προσφυγής – Άρθρο 2γ – Προθεσμίες άσκησης προσφυγής – Υπολογισμός – Προσφυγή κατά απόφασης με την οποία επιτρέπεται η συμμετοχή προσφέροντος σε διαγωνισμό)	15
2022/C 165/18	Υπόθεση C-536/20: Απόφαση του Δικαστηρίου (τέταρτο τμήμα) της 24ης Φεβρουαρίου 2022 [αίτηση του Lietuvos Aukščiausiasis Teismas (Λιθουανία) για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως] — «Tiketa» UAB κατά M. Š. (Προδικαστική παραπομπή – Οδηγία 2011/83/ΕΕ – Συμβάσεις που συνάπτονται με καταναλωτές – Έννοια του «εμπόρου» – Υποχρέωση ενημέρωσης όσον αφορά τις συμβάσεις εξ αποστάσεως – Απαιτήση παροχής των απαραίτητων πληροφοριών σε απλή και κατανοητή γλώσσα και με τη χρήση σταθερού μέσου)	16
2022/C 165/19	Υπόθεση C-563/20: Απόφαση του Δικαστηρίου (τέταρτο τμήμα) της 24ης Φεβρουαρίου 2022 [αίτηση του Sąd Okręgowy w Warszawie (Πολωνία) για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως] — ORLEN KolTrans sp. z o.o. κατά Prezes Urzędu Transportu Kolejowego (Προδικαστική παραπομπή – Σιδηροδρομικές μεταφορές – Οδηγία 2001/14/ΕΚ – Άρθρο 4 – Καθορισμός των τελών υποδομής με απόφαση του διαχειριστή – Άρθρο 30, παράγραφος 2 – Δικαίωμα των σιδηροδρομικών επιχειρήσεων για άσκηση διοικητικής προσφυγής – Άρθρο 30, παράγραφος 6 – Δικαστικός έλεγχος των αποφάσεων του ρυθμιστικού φορέα)	17
2022/C 165/20	Υπόθεση C-582/20: Απόφαση του Δικαστηρίου (πέμπτο τμήμα) της 24ης Φεβρουαρίου 2022 [αίτηση του Înalta Curte de Casație și Justiție (Ρουμανία) για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως] — SC Cridar Cons SRL κατά Administrația Județeană a Finanțelor Publice Cluj, Direcția Generală Regională a Finanțelor Publice Cluj-Napoca (Προδικαστική παραπομπή – Κοινό σύστημα φόρου προστιθέμενης αξίας – Οδηγία 2006/112/ΕΚ – Άρθρα 167 και 168 – Δικαίωμα έκπτωσης – Άρνηση – Φορολογική απάτη – Διεξαγωγή αποδείξεων – Αναστολή της εξέτασης διοικητικής ένστασης κατά πράξης επιβολής φόρου η οποία δεν αναγνωρίζει δικαίωμα έκπτωσης, εν αναμονή της έκβασης ποινικής διαδικασίας – Δικονομική αυτονομία των κρατών μελών – Αρχή της φορολογικής ουδετερότητας – Δικαίωμα χρηστής διοίκησης – Άρθρο 47 του Χάρτη των Θεμελιωδών Δικαιωμάτων της Ευρωπαϊκής Ένωσης)	18
2022/C 165/21	Υπόθεση C-590/20: Απόφαση του Δικαστηρίου (όγδοο τμήμα) της 3ης Μαρτίου 2022 [αίτηση του Corte suprema di cassazione (Ιταλία) για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως] — Presidenza del Consiglio dei Ministri κ.λπ. κατά UK κ.λπ. (Προδικαστική παραπομπή – Συντονισμός των νομοθετικών, κανονιστικών και διοικητικών διατάξεων που αφορούν τις δραστηριότητες των ιατρών – Οδηγίες 75/363/ΕΟΚ και 82/76/ΕΟΚ – Εκπαίδευση για την απόκτηση ιατρικής ειδικότητας – Προσήκουσα αμοιβή – Εφαρμογή της οδηγίας 82/76/ΕΟΚ στην περίπτωση εκπαίδευσης που άρχισε πριν από την ημερομηνία έναρξης ισχύος της οδηγίας και συνεχίστηκε μετά την ημερομηνία λήξης της προθεσμίας μεταφοράς της στην εσωτερική έννομη τάξη)	19
2022/C 165/22	Υπόθεση C-605/20: Απόφαση του Δικαστηρίου (έβδομο τμήμα) της 24ης Φεβρουαρίου 2022 [αίτηση του Supremo Tribunal Administrativo (Πορτογαλία) για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως] — Suzlon Wind Energy Portugal — Energia Eólica Unipessoal, Lda κατά Autoridade Tributária e Aduaneira [Προδικαστική παραπομπή – Φορολογία – Φόρος προστιθέμενης αξίας (ΦΠΑ) – Οδηγία 2006/112/ΕΚ – Άρθρο 2, παράγραφος 1, στοιχείο γ' – Δυνατότητα εφαρμογής ratione temporis – Υπηρεσίες υποκείμενες στον ΦΠΑ – Παροχές υπηρεσιών που πραγματοποιούνται εξ επαχθούς αιτίας – Κριτήρια – Ενδοομιλική σχέση – Παροχές οι οποίες συνίστανται στην επιδιόρθωση ή την αντικατάσταση εξαρτημάτων ανεμογεννητριών καλυπτόμενων από την εγγύηση και στην κατάρτιση εκθέσεων μη συμμορφώσεως – Χρεωστικά σημειώματα που εκδόθηκαν από τον πάροχο υπηρεσιών χωρίς μνεία περί ΦΠΑ – Έκπτωση από τον πάροχο υπηρεσιών του ΦΠΑ με τον οποίο έχουν επιβαρυνθεί τα αγαθά και οι υπηρεσίες που χρεώθηκαν σε αυτόν από τους υπεργολάβους του για τις ίδιες παροχές]	19

2022/C 165/23	Συνεκδικασθείσες υποθέσεις C-52/21 και C-53/21: Απόφαση του Δικαστηρίου (έβδομο τμήμα) της 24ης Φεβρουαρίου 2022 [αίτηση του Cour d'appel de Liège (Βέλγιο) για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως] — Pharmacie populaire — La Sauvegarde SCRL κατά État belge (C-52/21), Pharma Santé — Réseau Solidaris SCRL κατά État belge (C-53/21) (Προδικαστική παραπομπή – Ελεύθερη παροχή υπηρεσιών – Άρθρο 56 ΣΛΕΕ – Περιορισμοί – Φορολογική νομοθεσία – Φόρος εταιριών – Υποχρέωση των αγοραστών υπηρεσιών να καταρτίζουν και να αποστέλλουν στη Διοίκηση παραστατικά σχετικά με τα ποσά που τιμολογούνται από παρόχους υπηρεσιών εγκατεστημένους σε άλλο κράτος μέλος – Έλλειψη τέτοιας υποχρέωσης όσον αφορά αμγώς εσωτερική παροχή υπηρεσιών – Δικαιολόγηση – Αποτελεσματικότητα των φορολογικών ελέγχων – Αναλογικότητα)	20
2022/C 165/24	Υπόθεση C-430/21: Απόφαση του Δικαστηρίου (τμήμα μείζονος συνθέσεως) της 22ας Φεβρουαρίου 2022 [αίτηση του Curtea de Apel Craiova (Ρουμανία) για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως] — Στο πλαίσιο διαδικασίας που κίνησε ο RS (Προδικαστική παραπομπή – Κράτος δικαίου – Ανεξαρτησία της δικαστικής εξουσίας – Άρθρο 19, παράγραφος 1, δεύτερο εδάφιο, ΣΕΕ – Άρθρο 47 του Χάρτη των Θεμελιωδών Δικαιωμάτων της Ευρωπαϊκής Ένωσης – Υπεροχή του δικαίου της ΕΕ – Έλλειψη αρμοδιότητας εθνικού δικαστηρίου να εξετάζει τη συμμόρφωση με το δίκαιο της Ένωσης εθνικής νομοθεσίας που κρίθηκε σύμφωνη με το Σύνταγμα από το συνταγματικό δικαστήριο του οικείου κράτους μέλους – Πειθαρχικές διαδικασίες)	21
2022/C 165/25	Συνεκδικασθείσες υποθέσεις C-562-21 PPU και C-563/21 PPU: Απόφαση του Δικαστηρίου (τμήμα μείζονος συνθέσεως) της 22ας Φεβρουαρίου 2022 [αίτηση του Rechtbank Amsterdam (Κάτω Χώρες) για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως] — Εκτέλεση ευρωπαϊκών ενταλμάτων σύλληψης εκδοθέντων κατά X (C-562/21 PPU), Y (C-563/21 PPU) (Προδικαστική παραπομπή – Επείγουσα προδικαστική διαδικασία – Δικαστική συνεργασία σε ποινικές υποθέσεις – Ευρωπαϊκό ένταλμα σύλληψης – Απόφαση πλαίσιο 2002/584/ΔΕΥ – Άρθρο 1, παράγραφος 3 – Διαδικασίες παράδοσης μεταξύ των κρατών μελών – Προϋποθέσεις εκτέλεσης – Χάρτης των Θεμελιωδών Δικαιωμάτων της Ευρωπαϊκής Ένωσης – Άρθρο 47, δεύτερο εδάφιο – Θεμελιώδες δικαίωμα σε δίκαιη δίκη ενώπιον ανεξάρτητου και αμερόληπτου δικαστηρίου που έχει προηγουμένως συσταθεί νομίμως – Συστημικές ή γενικευμένες πλημμελίες – Εξέταση σε δύο στάδια – Κριτήρια εφαρμογής – Υποχρέωση της δικαστικής αρχής εκτέλεσης να εξακριβώνει συγκεκριμένα και ειδικά εάν συντρέχουν σοβαροί και αποδεδειγμένοι λόγοι για να θεωρηθεί ότι το πρόσωπο σε βάρος του οποίου έχει εκδοθεί ευρωπαϊκό ένταλμα σύλληψης, σε περίπτωση παράδοσης, διατρέχει πραγματικό κίνδυνο προσβολής του θεμελιώδους δικαιωμάτος του σε δίκαιη δίκη ενώπιον ανεξάρτητου και αμερόληπτου δικαστηρίου που έχει προηγουμένως συσταθεί νομίμως)	21
2022/C 165/26	Υπόθεση C-437/20: Διάταξη του Δικαστηρίου (ένατο τμήμα) της 10ης Ιανουαρίου 2022 — [αίτηση του Tribunale di Parma (Ιταλία) για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως] — Ποινική δίκη κατά ΖΙ, ΤQ [Προδικαστική παραπομπή – Άρθρο 53, παράγραφος 2, του Κανονισμού Διαδικασίας του Δικαστηρίου – Τυχρά παίγνια – Παραχωρήσεις για τη δραστηριότητα αποδοχής στοιχημάτων – Παράταση των ήδη ανατεθεισών συμβάσεων παραχώρησης – Νομιμοποίηση των κέντρων διαβίβασης δεδομένων (ΚΔΔ) που ασκούν τη δραστηριότητα αυτή χωρίς σύμβαση παραχώρησης και άδεια της αστυνομίας – Σύνομη προθεσμία – Προδήλως απαράδεκτο της αίτησης προδικαστικής αποφάσεως]	22
2022/C 165/27	Υπόθεση C-550/21: Διάταξη του Δικαστηρίου (δέκατο τμήμα) της 21ης Φεβρουαρίου 2022 [αίτηση του Commissione tributaria provinciale di Roma (Ιταλία) για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως] — Leonardo SpA κατά Agenzia delle Entrate — Direzione Regionale del Lazio (Προδικαστική παραπομπή – Άρθρο 53, παράγραφος 2, και άρθρο 94 του Κανονισμού Διαδικασίας του Δικαστηρίου – Κοινό σύστημα φόρου προστιθέμενης αξίας – Μη παροχή επαρκών διευκρινίσεων – Προδήλως απαράδεκτο)	23
2022/C 165/28	Υπόθεση C-63/22: Διάταξη του Προέδρου του Δικαστηρίου της 23ης Φεβρουαρίου 2022 [αίτηση του Verwaltungsgericht Wiesbaden (Γερμανία) για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως] — TV κατά Land Hessen [Προστασία των δεδομένων προσωπικού χαρακτήρα – Υπηρεσία πληροφοριών (γραφείο οικονομικών πληροφοριών) – Αξιολόγηση της φερεγγυότητας («scoring») φυσικών προσώπων με βάση μη επαληθευθείσες πληροφορίες τις οποίες έχουν παράσχει δανειστές – Νομιμότητα της επεξεργασίας των δεδομένων και από κοινού ευθύνη για την επεξεργασία]	23
2022/C 165/29	Υπόθεση C-322/21 P: Αναίρεση που άσκησε στις 24 Μαΐου 2021 ο Roberto Alejandro Macías Chávez, ο José María Castillejo Oriol, ο Fernando Presencia κατά της διατάξεως που εξέδωσε το Γενικό Δικαστήριο (τέταρτο τμήμα) στις 27 Απριλίου 2021 στην υπόθεση T-719/20, Macías Chávez κ.λπ. κατά Ισπανίας και Κοινοβουλίου	24
2022/C 165/30	Υπόθεση C-557/21 P: Αναίρεση που άσκησε στις 10 Σεπτεμβρίου 2021 η Acciona, S.A. κατά της αποφάσεως που εξέδωσε το Γενικό Δικαστήριο (πέμπτο τμήμα) στις 30 Ιουνίου 2021 στην υπόθεση T-362/20, Acciona κατά EUIPO — Agencia Negociadora PB (REACCIONA)	24

2022/C 165/31	Υπόθεση C-710/21: Αίτηση προδικαστικής αποφάσεως την οποία υπέβαλε το Obersten Gerichtshof (Γερμανία) στις 25 Νοεμβρίου 2021 — IEF Service GmbH κατά HB	24
2022/C 165/32	Υπόθεση C-817/21: Αίτηση προδικαστικής αποφάσεως την οποία υπέβαλε το Curtea de Apel București (Ρουμανία) στις 21 Δεκεμβρίου 2021 — R.I. κατά Inspectoria Judiciară, N.L.	25
2022/C 165/33	Υπόθεση C-827/21: Αίτηση προδικαστικής αποφάσεως την οποία υπέβαλε το Înalta Curte de Casație și Justiție (Ρουμανία) στις 30 Δεκεμβρίου 2021 — Banca A κατά A.N.A.F., Președintele A.N.A.F.	26
2022/C 165/34	Υπόθεση C-15/22: Αίτηση προδικαστικής αποφάσεως την οποία υπέβαλε το Bundesfinanzhof (Γερμανία) στις 6 Ιανουαρίου 2022 — RF κατά Finanzamt G	26
2022/C 165/35	Υπόθεση C-23/22: Αίτηση προδικαστικής αποφάσεως την οποία υπέβαλε το Tribunal Arbitral Tributário (Centro de Arbitragem Administrativa — CAAD) (Πορτογαλία) στις 10 Ιανουαρίου 2022 — Caxamar — Comércio e Indústria de Bacalhau SA κατά Autoridade Tributária e Aduaneira	27
2022/C 165/36	Υπόθεση C-51/22: Αίτηση προδικαστικής αποφάσεως την οποία υπέβαλε το Pesti Központi Kerületi Bíróság (Ουγγαρία) στις 25 Ιανουαρίου 2022 — PannonHitel Rénzügyi Zrt. κατά Wizz Air Hungary Légitársaság Zrt. (Wizz Air Hungary Zrt.)	28
2022/C 165/37	Υπόθεση C-62/22: Αίτηση προδικαστικής αποφάσεως την οποία υπέβαλε το Amtsgericht Frankfurt am Main (Γερμανία) την 1η Φεβρουαρίου 2022 — IA κατά DER Touristik Deutschland GmbH	28
2022/C 165/38	Υπόθεση C-70/22: Αίτηση προδικαστικής αποφάσεως την οποία υπέβαλε το Consiglio di Stato (Ιταλία) την 1η Φεβρουαρίου 2022 — Viagogo AG κατά Autorità per le Garanzie nelle Comunicazioni, Autorità Garante della Concorrenza e del Mercato	29
2022/C 165/39	Υπόθεση C-73/22 P: Αναίρεση που άσκησαν στις 3 Φεβρουαρίου 2022 η Grupa Azoty S.A., η Azomures SA, και τα Λιπάσματα Καβάλας ΕΠΕ — Υποκατάστημα Αλλοδαπής κατά της διατάξεως που εξέδωσε το Γενικό Δικαστήριο (πέμπτο τμήμα) στις 29 Νοεμβρίου 2021 στην υπόθεση T-726/20, Grupa Azoty κ.λπ. κατά Επιτροπής	29
2022/C 165/40	Υπόθεση C-77/22 P: Αναίρεση που άσκησαν στις 4 Φεβρουαρίου 2022 οι Advansa Manufacturing GmbH, Beaulieu International Group, η Brilen, SA, Cordenka GmbH & Co. KG, Dolan GmbH, Enka International GmbH & Co. KG, Glanzstoff Longlaville, Infinited Fiber Company Oy, Kelheim Fibres GmbH, Nurel SA, PHP Fibers GmbH, Teijin Aramid BV, Thrace Nonwovens & Geosynthetics μονοπρόσωπη ΑΒΕΕ μη υφαντών υφασμάτων και γεωσυνθετικών προϊόντων και Trevira GmbH κατά της διατάξεως που εξέδωσε το Γενικό Δικαστήριο (πέμπτο τμήμα) στις 29 Νοεμβρίου 2021 στην υπόθεση T-741/20, Advansa Manufacturing κ.λπ. κατά Επιτροπής	31
2022/C 165/41	Υπόθεση C-86/22: Αίτηση προδικαστικής αποφάσεως την οποία υπέβαλε το Tribunale Amministrativo Regionale per il Lazio (Ιταλία) στις 9 Φεβρουαρίου 2022 — Papier Mettler Italia S.r.l. κατά Ministero della Transizione Ecologica (νυν Ministero dell’Ambiente e della Tutela del Territorio e del Mare), Ministero dello Sviluppo Economico	32
2022/C 165/42	Υπόθεση C-97/22: Αίτηση προδικαστικής αποφάσεως την οποία υπέβαλε το Landgericht Essen (Γερμανία) στις 10 Φεβρουαρίου 2022 — DC κατά HJ	33
Γενικό Δικαστήριο		
2022/C 165/43	Υπόθεση T-434/21: Διάταξη του Γενικού Δικαστηρίου της 10ης Φεβρουαρίου 2022 — ΤΟ κατά ΕΟΠ (Υπαλληλική υπόθεση – Εκτέλεση αποφάσεως του Γενικού Δικαστηρίου – Απόφαση μη προσβληθείσα εμπροθέσμως – Δεδικασμένο – Υπό όρους δέσμευση εκ μέρους της ΑΣΣΠΑ στο πλαίσιο εξωδικαστικού φιλικού διακανονισμού – Πρόταση φιλικού διακανονισμού που δεν έγινε δεκτή από την προσφεύγουσα-ενάγουσα – Απουσία βλαπτικής πράξεως – Απαράδεκτο)	34
2022/C 165/44	Υπόθεση T-71/22: Προσφυγή της 27ης Ιανουαρίου 2022 — BNP Paribas κατά SRB	34
2022/C 165/45	Υπόθεση T-86/22: Προσφυγή της 15ης Φεβρουαρίου 2022 — Associazione «Terra Mia Amici No Tap» κατά ΕΤΕπ	36
2022/C 165/46	Υπόθεση T-87/22: Προσφυγή της 17ης Φεβρουαρίου 2022 — Hahn Rechtsanwälte κατά Επιτροπής	38
2022/C 165/47	Υπόθεση T-101/22: Προσφυγή της 21ης Φεβρουαρίου 2022 — OG κ.λπ. κατά Επιτροπής	39

2022/C 165/48	Υπόθεση T-102/22: Προσφυγή της 22ας Φεβρουαρίου 2022 — Transgourmet Ibérica κατά EUIPO — Aldi (Gourmet)	40
2022/C 165/49	Υπόθεση T-106/22: Προσφυγή της 24ης Φεβρουαρίου 2022 — Foundation for the Protection of the Traditional Cheese of Cyprus named Halloumi κατά EUIPO — M. J. Dairies (BBQLOUMI)	41
2022/C 165/50	Υπόθεση T-107/22: Προσφυγή της 28ης Φεβρουαρίου 2022 — Adega Ponte da Boga κατά EUIPO — Viñedos y Bodegas Dominio de Tares (P3 DOMINIO DE TARES)	42
2022/C 165/51	Υπόθεση T-113/22: Προσφυγή-αγωγή της 3ης Μαρτίου 2022 — OK κατά EYED	42

IV

(Πληροφορίες)

ΠΛΗΡΟΦΟΡΙΕΣ ΠΡΟΕΡΧΟΜΕΝΕΣ ΑΠΟ ΤΑ ΘΕΣΜΙΚΑ ΚΑΙ ΛΟΙΠΑ ΟΡΓΑΝΑ
ΚΑΙ ΤΟΥΣ ΟΡΓΑΝΙΣΜΟΥΣ ΤΗΣ ΕΥΡΩΠΑΪΚΗΣ ΕΝΩΣΗΣ

ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟ ΤΗΣ ΕΥΡΩΠΑΪΚΗΣ ΕΝΩΣΗΣ

Τελευταίες δημοσιεύσεις του Δικαστηρίου της Ευρωπαϊκής Ένωσης στην Επίσημη Εφημερίδα της
Ευρωπαϊκής Ένωσης

(2022/C 165/01)

Τελευταία δημοσίευση

EE C 158 της 11.4.2022

Ιστορικό των προηγούμενων δημοσιεύσεων

EE C 148 της 4.4.2022

EE C 138 της 28.3.2022

EE C 128 της 21.3.2022

EE C 119 της 14.3.2022

EE C 109 της 7.3.2022

EE C 95 της 28.2.2022

Τα κείμενα αυτά είναι διαθέσιμα στον ιστότοπο

EUR-Lex: <http://eur-lex.europa.eu>

V

(Γνωστοποιήσεις)

ΔΙΚΑΙΟΔΟΤΙΚΕΣ ΔΙΑΔΙΚΑΣΙΕΣ

ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟ

Απόφαση του Δικαστηρίου (τρίτο τμήμα) της 24ης Φεβρουαρίου 2022 [αιτήσεις του Sąd Rejonowy dla Warszawy-Woli w Warszawie (Πολωνία) για την έκδοση προδικαστικής απόφασης] — Α κατά Ο (C-143/20), G. W., E. S. κατά A. Towarzystwo Ubezpieczeń Życie S.A. (C-213/20)

(Συνεκδικασθείσες υποθέσεις C-143/20 και C-213/20) ⁽¹⁾

(Προδικαστική παραπομπή – Ελεύθερη παροχή υπηρεσιών – Ασφάλιση ζωής – Συμβάσεις ασφάλισης ζωής μεταβλητού κεφαλαίου συνδεδεμένες με επενδυτικά κεφάλαια τύπου «unit-linked» – Οδηγία 2002/83/ΕΚ – Άρθρο 36 – Οδηγία 2002/92/ΕΚ – Άρθρο 12, παράγραφος 3 – Προσυμβατική υποχρέωση γνωστοποίησης πληροφοριών – Πληροφορίες για τη φύση των αντιπροσωπευτικών στοιχείων του ενεργητικού επί συμβάσεων ασφάλισης «unit-linked» – Πεδίο εφαρμογής – Περιεχόμενο – Οδηγία 2005/29/ΕΚ – Άρθρο 7 – Αθέμιτες εμπορικές πρακτικές – Παραπλανητική παράλειψη)

(2022/C 165/02)

Γλώσσα διαδικασίας: η πολωνική

Αιτούν δικαστήριο

Sąd Rejonowy dla Warszawy-Woli w Warszawie

Διάδικοι στην υπόθεση της κύριας δίκης

Ενάγοντες: Α (C-143/20), G. W., E. S. (C-213/20)

Εναγόμενες: Ο (C-143/20), A. Towarzystwo Ubezpieczeń Życie S.A. (C-213/20)

Διατακτικό

- 1) Το άρθρο 36, παράγραφος 1, της οδηγίας 2002/83/ΕΚ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 5ης Νοεμβρίου 2002, σχετικά με την ασφάλιση ζωής, έχει την έννοια ότι οι διαλαμβανόμενες σε αυτό πληροφορίες πρέπει να γνωστοποιούνται στον καταναλωτή ο οποίος προσχωρεί, υπό την ιδιότητα του ασφαλισμένου, σε σύμβαση ομαδικής ασφάλισης ζωής μεταβλητού κεφαλαίου συνδεδεμένη με επενδυτικό κεφάλαιο, η οποία έχει συναφθεί μεταξύ ασφαλιστικής επιχείρησης και επιχείρησης-λήπτριας της ασφάλισης. Εναπόκειται στην ασφαλιστική επιχείρηση να γνωστοποιεί τις πληροφορίες αυτές στην επιχείρηση-λήπτρια της ασφάλισης, η οποία οφείλει να τις διαβιβάζει στον εν λόγω καταναλωτή πριν από την προσχώρησή του στη σύμβαση, συνοδευόμενες από οποιαδήποτε άλλη διευκρίνιση παρίσταται αναγκαία λαμβανομένων υπόψη των απαιτήσεων και των αναγκών του, σύμφωνα με τη διάταξη αυτή, ερμηνευόμενη σε συνδυασμό με το άρθρο 12, παράγραφος 3, της οδηγίας 2002/92/ΕΚ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 9ης Δεκεμβρίου 2002, σχετικά με την ασφαλιστική διαμεσολάβηση.
- 2) Το άρθρο 36, παράγραφος 1, της οδηγίας 2002/83, σε συνδυασμό με το παράρτημά της ΙΙΙ, σημείο Α, στοιχείο α.12, έχει την έννοια ότι οι πληροφορίες για τη φύση των αντιπροσωπευτικών στοιχείων του ενεργητικού που πρέπει να γνωστοποιούνται σε καταναλωτή πριν από την προσχώρησή του σε σύμβαση ομαδικής ασφάλισης ζωής μεταβλητού κεφαλαίου συνδεδεμένη με επενδυτικό κεφάλαιο πρέπει να περιλαμβάνουν πληροφορίες σχετικά με τα βασικά χαρακτηριστικά των εν λόγω αντιπροσωπευτικών στοιχείων του ενεργητικού. Οι πληροφορίες αυτές:

— πρέπει να περιλαμβάνουν σαφείς, ακριβείς και κατανοητές πληροφορίες σχετικά με την οικονομική και νομική φύση των εν λόγω αντιπροσωπευτικών στοιχείων του ενεργητικού, καθώς και σχετικά με τους διαρθρωτικούς κινδύνους με τους οποίους τα εν λόγω στοιχεία συνδέονται, και

- δεν απαιτείται να περιλαμβάνουν οπωσδήποτε εξαντλητικές πληροφορίες σχετικά με τη φύση και την έκταση όλων των κινδύνων που συνδέονται με την επένδυση στα εν λόγω αντιπροσωπευτικά στοιχεία του ενεργητικού ούτε τις ίδιες πληροφορίες με εκείνες που γνωστοποίησε ο εκδότης των χρηματοπιστωτικών μέσων που τα συνδέτουν στην ασφαλιστική επιχείρηση, δυνάμει του άρθρου 19, παράγραφος 3, της οδηγίας 2004/39/ΕΚ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 21ης Απριλίου 2004, για τις αγορές χρηματοπιστωτικών μέσων, για την τροποποίηση των οδηγιών 85/611/ΕΟΚ και 93/6/ΕΟΚ του Συμβουλίου και της οδηγίας 2000/12/ΕΚ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου και για την κατάργηση της οδηγίας 93/22/ΕΟΚ του Συμβουλίου.
- 3) Το άρθρο 36, παράγραφος 1, της οδηγίας 2002/83 έχει την έννοια ότι οι πληροφορίες που διαλαμβάνονται στο παράρτημά της III, σημείο Α, στοιχείο α.12, δεν απαιτείται οπωσδήποτε να γνωστοποιούνται στον καταναλωτή ο οποίος προσχωρεί, υπό την ιδιότητα του ασφαλισμένου, σε σύμβαση ομαδικής ασφάλισης ζωής μεταβλητού κεφαλαίου συνδεδεμένη με επενδυτικό κεφάλαιο στο πλαίσιο χωριστής προσυμβατικής διαδικασίας και ότι το άρθρο αυτό δεν αντιτίθεται σε εθνική διάταξη δυνάμει της οποίας αρκεί η μνεία των εν λόγω πληροφοριών στη σύμβαση, εφόσον η σύμβαση παραδίδεται στον καταναλωτή πριν από την προσχώρησή του σε αυτή, σε εύθετο χρόνο, προκειμένου ο τελευταίος να είναι σε θέση να προβεί, εν πλήρει γνώσει της καταστάσεως, σε τεκμηριωμένη επιλογή του ασφαλιστικού προϊόντος που ανταποκρίνεται καλύτερα στις ανάγκες του.
- 4) Το άρθρο 36, παράγραφος 1, της οδηγίας 2002/83 έχει την έννοια ότι δεν επιτάσσει να συνεπάγεται η πλημμελής εκπλήρωση της υποχρέωσης γνωστοποίησης των πληροφοριών που διαλαμβάνονται στο παράρτημα III, σημείο Α, στοιχείο α.12, της οδηγίας την ακυρότητα ή το ανίσχυρο συμβάσεως ομαδικής ασφάλισης ζωής μεταβλητού κεφαλαίου συνδεδεμένης με επενδυτικό κεφάλαιο ή της δηλώσεως προσχωρήσεως σε αυτήν και, επομένως, να παρέχει στον καταναλωτή ο οποίος έχει προσχωρήσει στην εν λόγω σύμβαση το δικαίωμα επιστροφής των καταβληθέντων ασφαλιστρών, αρκεί οι προβλεπόμενοι από το εθνικό δίκαιο δικονομικοί κανόνες για την άσκηση του δικαιώματος επικλήσεως της εν λόγω υποχρέωσης πληροφορήσεως να μην μπορούν να υπονομεύσουν την αποτελεσματικότητα του δικαιώματος αυτού, αποθαρρύνοντας τον καταναλωτή από την άσκησή του.
- 5) Το άρθρο 7 της οδηγίας 2005/29/ΕΚ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 11ης Μαΐου 2005, για τις αθέμιτες εμπορικές πρακτικές των επιχειρήσεων προς τους καταναλωτές στην εσωτερική αγορά και για την τροποποίηση της οδηγίας 84/450/ΕΟΚ του Συμβουλίου, των οδηγιών 97/7/ΕΚ, 98/27/ΕΚ και 2002/65/ΕΚ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου και του κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 2006/2004 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου («Οδηγία για τις αθέμιτες εμπορικές πρακτικές»), έχει την έννοια ότι μπορεί να συνιστά παραπλανητική παράλειψη, κατά τη διάταξη αυτή, η παράλειψη γνωστοποίησης στον καταναλωτή ο οποίος προσχωρεί σε σύμβαση ομαδικής ασφάλισης ζωής μεταβλητού κεφαλαίου συνδεδεμένη με επενδυτικό κεφάλαιο των πληροφοριών που διαλαμβάνονται στο άρθρο 36, παράγραφος 1, σε συνδυασμό με το παράρτημα III, σημείο Α, στοιχείο α.12, της οδηγίας 2002/83.

(¹) EE C 209 της 22.6.2020.
EE C 304 της 14.9.2020.

Απόφαση του Δικαστηρίου (τμήμα μείζονος συνθέσεως) της 22ας Φεβρουαρίου 2022 [αίτηση του
Rechtbank Rotterdam (Κάτω Χώρες) για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως] — Stichting
Rookpreventie Jeugd κατά Staatssecretaris van Volksgezondheid, Welzijn en Sport

(Υπόθεση C-160/20) (¹)

(Προδικαστική παραπομπή – Οδηγία 2014/40/ΕΕ – Κατασκευή, παρουσίαση και πώληση προϊόντων
καπνού – Προϊόντα τα οποία υπερβαίνουν τα μέγιστα επίπεδα εκπομπών – Απαγόρευση διαθέσεως
στην αγορά – Μέθοδος μετρήσεως – Τσιγάρα με φίλτρο το οποίο φέρει μικρές σπές αερισμού –
Μέτρηση εκπομπών βάσει των προτύπων ISO – Πρότυπα τα οποία δεν έχουν δημοσιευθεί στην
Επίσημη Εφημερίδα της Ευρωπαϊκής Ένωσης – Συμμόρφωση προς τις απαιτήσεις δημοσιεύσεως που
προβλέπει το άρθρο 297, παράγραφος 1, ΣΛΕΕ, ερμηνευόμενο υπό το πρίσμα της αρχής της
ασφάλειας δικαίου – Συμμόρφωση προς την αρχή της διαφάνειας)

(2022/C 165/03)

Γλώσσα διαδικασίας: η ολλανδική

Αιτούν δικαστήριο

Rechtbank Rotterdam

Διάδικοι στην υπόθεση της κύριας δίκης

Stichting Rookpreventie Jeugd, Stichting Inspire2live, Rode Kruis Ziekenhuis BV, Stichting ClaudicatioNet, Nederlandse Vereniging voor Kindergeneeskunde, Nederlandse Vereniging voor Verzekeringsgeneeskunde, Accare, Stichting Universitaire en Algemene Kinder- en Jeugdpsychiatrie Noord-Nederland, Vereniging Praktijkhoudende Huisartsen, Nederlandse Vereniging van Artsen voor Longziekten en Tuberculose, Nederlandse Federatie van Kankerpatiëntenorganisaties, Nederlandse Vereniging Arbeids- en Bedrijfsgeneeskunde, Nederlandse Vereniging voor Cardiologie, Koepel van Artsen Maatschappij en Gezondheid, Koninklijke Nederlandse Maatschappij tot bevordering der Tandheelkunde, College van Burgemeester en Wethouders van Amsterdam

κατά

Staatssecretaris van Volksgezondheid, Welzijn en Sport

παρισταμένης της: Vereniging Nederlandse Sigarettens- en Kerftabakfabrikanten (VSK)

Διατακτικό

- 1) Το άρθρο 4, παράγραφος 1, της οδηγίας 2014/40/ΕΕ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 3ης Απριλίου 2014, για την προσέγγιση των νομοθετικών, κανονιστικών και διοικητικών διατάξεων των κρατών μελών σχετικά με την κατασκευή, την παρουσίαση και την πώληση προϊόντων καπνού και συναφών προϊόντων και την κατάργηση της οδηγίας 2001/37/ΕΚ έχει την έννοια ότι προβλέπει ότι τα μέγιστα επίπεδα εκπομπών πίσσας, νικοτίνης και μονοξειδίου του άνθρακα των τσιγάρων που προορίζονται να διατεθούν στην αγορά ή κατασκευάζονται στα κράτη μέλη, επίπεδα τα οποία καθορίζονται στο άρθρο 3, παράγραφος 1, της οδηγίας, πρέπει να μετρούνται κατ' εφαρμογήν των μεθόδων μετρήσεως που απορρέουν από τα πρότυπα ISO 4387, 10315, 8454 και 8243, στα οποία παραπέμπει το εν λόγω άρθρο 4, παράγραφος 1.
- 2) Από την εξέταση του πρώτου προδικαστικού ερωτήματος δεν προέκυψε κανένα στοιχείο ικανό να θίξει το κύρος του άρθρου 4, παράγραφος 1, της οδηγίας 2014/40 υπό το πρίσμα της αρχής της διαφάνειας, του κανονισμού (ΕΕ) 216/2013 του Συμβουλίου, της 7ης Μαρτίου 2013, για την ηλεκτρονική δημοσίευση της Επίσημης Εφημερίδας της Ευρωπαϊκής Ένωσης καθώς και του άρθρου 297, παράγραφος 1, ΣΛΕΕ, ερμηνευόμενου με γνώμονα την αρχή της ασφάλειας δικαίου.
- 3) Από την εξέταση του τρίτου προδικαστικού ερωτήματος, υπό α', δεν προέκυψε κανένα στοιχείο ικανό να θίξει το κύρος του άρθρου 4, παράγραφος 1, της οδηγίας 2014/40 υπό το πρίσμα του άρθρου 5, παράγραφος 3, της συμβάσεως-πλαisiού του Παγκόσμιου Οργανισμού Υγείας για τον έλεγχο του καπνού.
- 4) Από την εξέταση του τρίτου προδικαστικού ερωτήματος, υπό β', δεν προέκυψε κανένα στοιχείο ικανό να θίξει το κύρος του άρθρου 4, παράγραφος 1, της οδηγίας 2014/40 υπό το πρίσμα του άρθρου 114, παράγραφος 3, ΣΛΕΕ, της συμβάσεως-πλαisiού του Παγκόσμιου Οργανισμού Υγείας για τον έλεγχο του καπνού, καθώς και των άρθρων 24 και 35 του Χάρτη των Θεμελιωδών Δικαιωμάτων της Ευρωπαϊκής Ένωσης.
- 5) Στην περίπτωση κατά την οποία το άρθρο 4, παράγραφος 1, της οδηγίας 2014/40 δεν μπορεί να αντιταχθεί στους ιδιώτες, η μέθοδος που χρησιμοποιείται προς εφαρμογή του άρθρου 3, παράγραφος 1, της οδηγίας πρέπει να είναι κατάλληλη, υπό το πρίσμα των επιστημονικών και τεχνικών εξελίξεων ή των διεθνώς συμφωνημένων προτύπων, για τη μέτρηση των επιπέδων εκπομπών που εκλύονται από το τσιγάρο όταν χρησιμοποιείται σύμφωνα με τον προορισμό του, και πρέπει να θέτει ως βάση ένα υψηλό επίπεδο προστασίας της ανθρώπινης υγείας, ιδίως για τους νέους, η δε ακρίβεια των μετρήσεων οι οποίες πραγματοποιούνται μέσω της μεθόδου αυτής πρέπει να επαληθεύεται από εργαστήρια τα οποία εγκρίνονται και εποπτεύονται από τις αρμόδιες αρχές των κρατών μελών, κατά τα οριζόμενα στο άρθρο 4, παράγραφος 2, της εν λόγω οδηγίας.

(¹) ΕΕ C 222 της 6.7.2020.

Απόφαση του Δικαστηρίου (πέμπτο τμήμα) της 24ης Φεβρουαρίου 2022 [αίτηση του Administratīvā apgabaltiesa (Λεττονία) για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως] — «SS» SIA κατά Valsts ierēnumu dienests

(Υπόθεση C-175/20) ⁽¹⁾

[Προδικαστική παραπομπή – Προστασία των φυσικών προσώπων έναντι της επεξεργασίας των δεδομένων προσωπικού χαρακτήρα – Κανονισμός (ΕΕ) 2016/679 – Άρθρο 2 – Πεδίο εφαρμογής – Άρθρο 4 – Έννοια της «επεξεργασίας» – Άρθρο 5 – Αρχές που διέπουν την επεξεργασία – Περιορισμός του σκοπού – Ελαχιστοποίηση των δεδομένων – Άρθρο 6 – Νομιμότητα της επεξεργασίας – Επεξεργασία απαραίτητη για την εκπλήρωση καθήκοντος το οποίο εκτελείται προς το δημόσιο συμφέρον και το οποίο έχει ανατεθεί στον υπεύθυνο επεξεργασίας – Επεξεργασία απαραίτητη για τη συμμόρφωση με έννομη υποχρέωση του υπευθύνου επεξεργασίας – Άρθρο 23 – Περιορισμοί – Επεξεργασία των δεδομένων για φορολογικούς σκοπούς – Αίτημα κοινολόγησης πληροφοριών σχετικών με αγγελίες για πώληση οχημάτων οι οποίες έχουν αναρτηθεί στο διαδίκτυο – Αναλογικότητα]

(2022/C 165/04)

Γλώσσα διαδικασίας: η λεττονική

Αιτούν δικαστήριο

Administratīvā apgabaltiesa

Διάδικοι στην υπόθεση της κύριας δίκης

«SS» SIA

κατά

Valsts ierēnumu dienests

Διατακτικό

- 1) Οι διατάξεις του κανονισμού (ΕΕ) 2016/679 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 27ης Απριλίου 2016, για την προστασία των φυσικών προσώπων έναντι της επεξεργασίας των δεδομένων προσωπικού χαρακτήρα και για την ελεύθερη κυκλοφορία των δεδομένων αυτών και την κατάργηση της οδηγίας 95/46/ΕΚ (Γενικός Κανονισμός για την Προστασία Δεδομένων), έχουν την έννοια ότι, όταν η φορολογική αρχή κράτους μέλους συλλέγει από οικονομικό φορέα πληροφορίες που περιέχουν σημαντικό όγκο δεδομένων προσωπικού χαρακτήρα, η συλλογή αυτή υπόκειται στις απαιτήσεις του κανονισμού, ιδίως δε σε εκείνες του άρθρου 5, παράγραφος 1.
- 2) Οι διατάξεις του κανονισμού 2016/679 έχουν την έννοια ότι η φορολογική αρχή κράτους μέλους δεν μπορεί να αποκλίνει από τις διατάξεις του άρθρου 5, παράγραφος 1, του κανονισμού όταν δεν της έχει παρασχεθεί τέτοιο δικαίωμα από νομοθετικό μέτρο κατά την έννοια του άρθρου 23, παράγραφος 1, του κανονισμού.
- 3) Οι διατάξεις του κανονισμού 2016/679 έχουν την έννοια ότι δεν αποκλείουν τη δυνατότητα φορολογικής αρχής κράτους μέλους να υποχρεώσει πάροχο υπηρεσιών δημοσίευσης αγγελιών στο διαδίκτυο να της κοινολογήσει πληροφορίες οι οποίες αφορούν τους φορολογουμένους που έχουν δημοσιεύσει αγγελίες σε μία από τις ενότητες της διαδικτυακής του πύλης, εφόσον, μεταξύ άλλων, τα δεδομένα αυτά είναι αναγκαία σε σχέση με τους συγκεκριμένους σκοπούς για τους οποίους συλλέγονται και το χρονικό διάστημα που αφορά η συλλογή των δεδομένων δεν υπερβαίνει ό,τι είναι απολύτως αναγκαίο για την επίτευξη του επιδιωκόμενου σκοπού δημοσίου συμφέροντος.

⁽¹⁾ ΕΕ C 222 της 6.7.2020.

Απόφαση του Δικαστηρίου (τέταρτο τμήμα) της 24ης Φεβρουαρίου 2022 — Eurofer, Association Européenne de l'Acier, AISBL κατά Ευρωπαϊκής Επιτροπής, HBIS Group Serbia Iron & Steel LLC Belgrade

(Υπόθεση C-226/20 P) ⁽¹⁾

[Αίτηση αναίρεσης – Ντάμπινγκ – Εισαγωγή πλατέων προϊόντων θερμής έλασης από σίδηρο, μη κραματοποιημένο χάλυβα ή άλλο κραματοποιημένο χάλυβα καταγωγής Βραζιλίας, Ιράν, Ρωσίας, Σερβίας και Ουκρανίας – Περάτωση της διαδικασίας σχετικά με τις εισαγωγές από τη Σερβία – Διαπίστωση της ύπαρξης ζημίας – Σωρευτική αξιολόγηση των επιπτώσεων των εισαγωγών από περισσότερες της μίας τρίτες χώρες – Κανονισμός (ΕΕ) 2016/1036 – Άρθρο 3, παράγραφος 4 – Περάτωση χωρίς την επιβολή μέτρων – Άρθρο 9, παράγραφος 2 – «Αμελητέος» χαρακτήρας των εισαγωγών – Ελάχιστο κατώτατο όριο – Εξουσία εκτιμήσεως της Ευρωπαϊκής Επιτροπής]

(2022/C 165/05)

Γλώσσα διαδικασίας: η αγγλική

Διάδικοι

Αναρρεσέουσα: Eurofer, Association Européenne de l'Acier, AISBL (εκπρόσωποι: J. Killick και G. Forwood, avocats)

Λοιποί διάδικοι στη διαδικασία: Ευρωπαϊκή Επιτροπή (εκπρόσωποι: αρχικώς T. Maxian Rusche και A. Demeneix, στη συνέχεια T. Maxian Rusche και G. Luengo), HBIS Group Serbia Iron & Steel LLC Belgrade (εκπρόσωπος: R. Luff, avocat)

Διατακτικό

Το Δικαστήριο αποφασίζει:

- 1) Απορρίπτει την αίτηση αναίρεσης.
- 2) Η Eurofer, Association européenne de l'Acier, AISBL φέρει τα δικαστικά έξοδά της καθώς και τα έξοδα στα οποία υποβλήθηκαν η Ευρωπαϊκή Επιτροπή και η HBIS Group Serbia Iron & Steel LLC Belgrade.

⁽¹⁾ ΕΕ C 313 της 21.9.2020.

Απόφαση του Δικαστηρίου (πέμπτο τμήμα) της 24ης Φεβρουαρίου 2022 [αίτηση του Varhoven administrativen sad (Βουλγαρία) για την έκδοση προδικαστικής απόφασης] — «Viva Telecom Bulgaria» EOOD κατά Direktor na Direktsia «Obzhalvane i danachno-osiguritelna praktika» — Sofia

(Υπόθεση C-257/20) ⁽¹⁾

(Προδικαστική παραπομπή – Φορολογία – Παρακράτηση στην πηγή επί πλασματικών τόκων από άτοκο δάνειο το οποίο χορήγησε σε ημεδαπή θυγατρική η εδρεύουσα στην αλλοδαπή μητρική της – Οδηγία 2003/49/ΕΚ – Πληρωμές τόκων μεταξύ συνδεδεμένων εταιριών διαφορετικών κρατών μελών – Άρθρο 1, παράγραφος 1 – Απαλλαγή από την παρακράτηση στην πηγή – Άρθρο 4, παράγραφος 1, στοιχείο δ' – Εξαιρέση ορισμένων πληρωμών – Οδηγία 2011/96/ΕΕ – Φόρος εταιριών – Άρθρο 1, παράγραφος 1, στοιχείο β' – Διανομή κερδών από ημεδαπή θυγατρική στην εδρεύουσα στην αλλοδαπή μητρική της – Άρθρο 5 – Απαλλαγή από την παρακράτηση στην πηγή – Οδηγία 2008/7/ΕΚ – Συγκεντρώσεις κεφαλαίων – Άρθρο 3 – Εισφορές κεφαλαίου – Άρθρο 5, παράγραφος 1, στοιχείο α' – Απαλλαγή από άμεσο φόρο – Άρθρα 63 και 65 ΣΛΕΕ – Ελεύθερη κυκλοφορία κεφαλαίων – Φορολόγηση του ακαθάριστου ποσού των πλασματικών τόκων – Διαδικασία ανάκτησης προς έκπτωση των εξόδων που συνδέονται με τη χορήγηση του δανείου και προς ενδεχόμενη επιστροφή – Διαφορετική μεταχείριση – Δικαιολόγηση – Ισόρροπη κατανομή της φορολογικής εξουσίας μεταξύ των κρατών μελών – Αποτελεσματικότητα της είσπραξης του φόρου – Καταπολέμηση της φοροαποφυγής)

(2022/C 165/06)

Γλώσσα διαδικασίας: η βουλγαρική

Αιτούν δικαστήριο

Varhoven administrativen sad

Διάδικοι στην υπόθεση της κύριας δίκης

«Viva Telecom Bulgaria» EOOD

κατά

Direktor na Direktsia «Obzhalvane i danachno-osiguritelna praktika» — Sofia

παρισταμένης της: Varhovna administrativna prokuratura na Republika Bulgaria

Διατακτικό

- 1) Το άρθρο 1, παράγραφος 1, της οδηγίας 2003/49/ΕΚ του Συμβουλίου, της 3ης Ιουνίου 2003, για την καθιέρωση κοινού συστήματος φορολόγησης των τόκων και των δικαιωμάτων που καταβάλλονται μεταξύ συνδεδεμένων εταιρειών διαφορετικών κρατών μελών, σε συνδυασμό με το άρθρο 4, παράγραφος 1, στοιχείο δ', της οδηγίας αυτής, το άρθρο 5 της οδηγίας 2011/96/ΕΕ του Συμβουλίου, της 30ής Νοεμβρίου 2011, σχετικά με το κοινό φορολογικό καθεστώς το οποίο ισχύει για τις μητρικές και τις θυγατρικές εταιρείες διαφορετικών κρατών μελών, όπως τροποποιήθηκε με την οδηγία (ΕΕ) 2015/121 του Συμβουλίου, της 27ης Ιανουαρίου 2015, καθώς και τα άρθρα 3 και 5 της οδηγίας 2008/7/ΕΚ του Συμβουλίου, της 12ης Φεβρουαρίου 2008, περί των έμμεσων φόρων των επιβαλλόμενων επί των συγκεντρώσεων κεφαλαίων, έχουν την έννοια ότι δεν αντιτίθενται σε εθνική ρύθμιση η οποία προβλέπει τη φορολόγηση, υπό μορφή παρακράτησης στην πηγή, των πλασματικών τόκων τους οποίους θυγατρική εταιρία της ημεδαπής, που έλαβε άτοκο δάνειο χορηγηθέν από την εδρεύουσα στην αλλοδαπή μητρική της εταιρία, θα υποχρεούνταν, σύμφωνα με τις συνθήκες της αγοράς, να καταβάλει στην τελευταία.
- 2) Το άρθρο 63 ΣΛΕΕ, ερμηνευόμενο υπό το πρίσμα της αρχής της αναλογικότητας, έχει την έννοια ότι δεν αντιτίθεται σε εθνική ρύθμιση η οποία προβλέπει τη φορολόγηση, υπό μορφή παρακράτησης στην πηγή, των πλασματικών τόκων τους οποίους θυγατρική εταιρία της ημεδαπής, που έλαβε άτοκο δάνειο χορηγηθέν από την εδρεύουσα στην αλλοδαπή μητρική της εταιρία, θα υποχρεούνταν, σύμφωνα με τις συνθήκες της αγοράς, να καταβάλει στην τελευταία, όταν η εν λόγω παρακράτηση στην πηγή εφαρμόζεται στο ακαθάριστο ποσό των τόκων, χωρίς να υφίσταται δυνατότητα εκπτώσεως, στο στάδιο αυτό, των εξόδων που συνδέονται με το ληφθέν δάνειο, δεδομένου ότι για τον επανυπολογισμό της παρακράτησης και την ενδεχόμενη επιστροφή απαιτείται η μεταγενέστερη υποβολή σχετικής αίτησης, καθόσον, αφενός, η διάρκεια της διαδικασίας που προβλέπεται προς τον σκοπό αυτό από την εν λόγω ρύθμιση δεν είναι υπερβολική και, αφετέρου, τα προς επιστροφή ποσά καταβάλλονται εντόκως.

(¹) ΕΕ C 279 της 24.8.2020.

Απόφαση του Δικαστηρίου (δεύτερο τμήμα) της 24ης Φεβρουαρίου 2022 [αίτηση του Rayonen sad Lukovit (Βουλγαρία) για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως] — VB κατά Glavna direktsia «Pozharna bezopasnost i zashtita na naselenieto»

(Υπόθεση C-262/20) (¹)

(Προδικαστική παραπομπή – Κοινωνική πολιτική – Οργάνωση του χρόνου εργασίας – Οδηγία 2003/88/ΕΚ – Άρθρο 8 – Άρθρο 12, στοιχείο α' – Άρθρα 20 και 31 του Χάρτη των Θεμελιωδών Δικαιωμάτων της Ευρωπαϊκής Ένωσης – Μείωση της κανονικής διάρκειας της νυκτερινής εργασίας σε σχέση με την κανονική διάρκεια της ημερήσιας εργασίας – Εργαζόμενοι του δημόσιου τομέα και εργαζόμενοι του ιδιωτικού τομέα – Ίση μεταχείριση)

(2022/C 165/07)

Γλώσσα διαδικασίας: η βουλγαρική

Αιτούν δικαστήριο

Rayonen sad Lukovit

Διάδικοι στην υπόθεση της κύριας δίκης

VB

κατά

Glavna direktsia «Pozharna bezopasnost i zashtita na naselenieto»

Διατακτικό

- 1) Το άρθρο 8 και το άρθρο 12, στοιχείο α', της οδηγίας 2003/88/ΕΚ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 4ης Νοεμβρίου 2003, σχετικά με ορισμένα στοιχεία της οργάνωσης του χρόνου εργασίας, έχουν την έννοια ότι δεν επιβάλλουν τη θέσπιση εθνικής ρυθμίσεως η οποία να προβλέπει ότι η κανονική διάρκεια της νυκτερινής εργασίας εργαζομένων του δημόσιου τομέα όπως οι αστυνομικοί και οι πυροσβέστες είναι μικρότερη από την προβλεπόμενη για αυτούς κανονική διάρκεια της ημερήσιας εργασίας. Εν πάση περιπτώσει, οι εν λόγω εργαζόμενοι πρέπει να απολαύουν άλλων μέτρων προστασίας όσον αφορά τη διάρκεια της εργασίας, τον μισθό, τις αποζημιώσεις ή παρόμοια πλεονεκτήματα, ώστε να αντισταθμίζεται ο ιδιαίτερα επαχθής χαρακτήρας της νυκτερινής εργασίας που παρέχουν.
- 2) Τα άρθρα 20 και 31 του Χάρτη των Θεμελιωδών Δικαιωμάτων της Ευρωπαϊκής Ένωσης έχουν την έννοια ότι δεν αντιτίθενται στο να μην εφαρμόζεται στους εργαζομένους του δημόσιου τομέα, συμπεριλαμβανομένων των αστυνομικών και των πυροσβεστών, η κανονική διάρκεια της νυκτερινής εργασίας, η οποία στη νομοθεσία κράτους μέλους έχει καθοριστεί στις επτά ώρες για τους εργαζομένους του ιδιωτικού τομέα, εάν η διαφορετική αυτή μεταχείριση βασίζεται σε αντικειμενικό και εύλογο κριτήριο, δηλαδή εφόσον σχετίζεται με νομίμως επιδιωκόμενο από την οικεία νομοθεσία σκοπό και είναι ανάλογη προς τον σκοπό αυτόν.

(¹) EE C 279 της 24.8.2020.

Απόφαση του Δικαστηρίου (πέμπτο τμήμα) της 24ης Φεβρουαρίου 2022 [αίτηση του Tribunal du travail francophone de Bruxelles (Βέλγιο) για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως] — CO κ.λπ. κατά MJ, Ευρωπαϊκής Επιτροπής, Ευρωπαϊκής Υπηρεσίας Εξωτερικής Δράσης, Συμβουλίου της Ευρωπαϊκής Ένωσης, Eulex Κοσσυφοπέδιο

(Υπόθεση C-283/20) (¹)

[Προδικαστική παραπομπή – Κοινή εξωτερική πολιτική και πολιτική ασφάλειας (ΚΕΠΠΑ) – Αποστολή της Ευρωπαϊκής Ένωσης για την επιβολή του κράτους δικαίου στο Κοσσυφοπέδιο (Eulex Κοσσυφοπέδιο) – Κοινή δράση 2008/124/ΚΕΠΠΑ – Άρθρο 8, παράγραφοι 3 και 5, άρθρο 9, παράγραφος 3, και άρθρο 10, παράγραφος 3 – Ιδιότητα του εργοδότη του προσωπικού της αποστολής – Άρθρο 16, παράγραφος 5 – Υποκατάσταση]

(2022/C 165/08)

Γλώσσα διαδικασίας: η γαλλική

Αιτούν δικαστήριο

Tribunal du travail francophone de Bruxelles

Διάδικοι στην υπόθεση της κύριας δίκης

Ενάγοντες: CO κ.λπ.

Εναγόμενοι: MJ, Ευρωπαϊκή Επιτροπή, Ευρωπαϊκή Υπηρεσία Εξωτερικής Δράσης, Συμβούλιο της Ευρωπαϊκής Ένωσης, Eulex Κοσσυφοπέδιο

Διατακτικό

Το άρθρο 16, παράγραφος 5, της κοινής δράσης 2008/124/ΚΕΠΠΑ του Συμβουλίου, της 4ης Φεβρουαρίου 2008, σχετικά με την Αποστολή της Ευρωπαϊκής Ένωσης για την επιβολή του κράτους δικαίου στο Κοσσυφοπέδιο, Eulex Κοσσυφοπέδιο, όπως τροποποιήθηκε με την απόφαση 2014/349/ΚΕΠΠΑ του Συμβουλίου, της 12ης Ιουνίου 2014, έχει την έννοια ότι, από τις 15 Ιουνίου 2014 και στο εξής, η αποστολή για την επιβολή του κράτους δικαίου στο Κοσσυφοπέδιο, καλούμενη, κατά το άρθρο 1 της εν λόγω κοινής δράσης, «Eulex Κοσσυφοπέδιο», πρέπει να θεωρείται ότι υπέχει την ευθύνη και, ως εκ τούτου, ότι νομιμοποιείται παθητικά, στο πλαίσιο κάθε αγωγής με αντικείμενο τις συνέπειες της εκτελέσεως της αποστολής που της έχει ανατεθεί, ακόμη και αν τα πραγματικά περιστατικά στα οποία ερείδεται η εν λόγω αγωγή έλαβαν χώρα πριν από τις 12 Ιουνίου 2014, ημερομηνία κατά την οποία τέθηκε σε ισχύ η απόφαση 2014/349.

(¹) EE C 297 της 7.9.2020.

Απόφαση του Δικαστηρίου (τρίτο τμήμα) της 24ης Φεβρουαρίου 2022 [αίτηση του Satversmes tiesa (Λεττονία) για την έκδοση προδικαστικής απόφασης] — «Latvijas Gāze» AS

(Υπόθεση C-290/20) ⁽¹⁾

(Προδικαστική παραπομπή – Εσωτερική αγορά φυσικού αερίου – Οδηγία 2009/73/EK – Άρθρο 2, σημείο 3 – Έννοια της «μεταφοράς» – Άρθρο 23 – Εξουσία λήψης αποφάσεων σχετικά με τη σύνδεση εγκαταστάσεων αποθήκευσης, εγκαταστάσεων επαναεριοποίησης υγροποιημένου φυσικού αερίου και βιομηχανικών πελατών στο σύστημα μεταφοράς – Άρθρο 32, παράγραφος 1 – Πρόσβαση τρίτων στο σύστημα – Δυνατότητα απευθείας σύνδεσης των τελικών πελατών στο σύστημα μεταφοράς φυσικού αερίου)

(2022/C 165/09)

Γλώσσα διαδικασίας: η λεττονική

Αιτούν δικαστήριο

Satversmes tiesa

Διάδικοι στην υπόθεση της κύριας δίκης

«Latvijas Gāze» AS

παρισταμένων των: Latvijas Republikas Saeima, Sabiedrisko pakalpojumu regulēšanas komisija

Διατακτικό

- 1) Κατ' ορθή ερμηνεία του άρθρου 23 και του άρθρου 32, παράγραφος 1, της οδηγίας 2009/73/EK του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 13ης Ιουλίου 2009, σχετικά με τους κοινούς κανόνες για την εσωτερική αγορά φυσικού αερίου και την κατάργηση της οδηγίας 2003/55/EK, δεν προκύπτει από τις διατάξεις αυτές ότι τα κράτη μέλη υποχρεούνται να θεσπίσουν κανονιστική ρύθμιση δυνάμει της οποίας, αφενός, κάθε τελικός πελάτης μπορεί να επιλέξει να συνδεθεί είτε με το σύστημα μεταφοράς είτε με το σύστημα διανομής φυσικού αερίου και, αφετέρου, ο διαχειριστής του οικείου συστήματος υποχρεούται να του επιτρέψει τη σύνδεση με το εν λόγω σύστημα.
- 2) Το άρθρο 23 της οδηγίας 2009/73 έχει την έννοια ότι δεν υποχρεώνει τα κράτη μέλη να θεσπίσουν κανονιστική ρύθμιση δυνάμει της οποίας μόνον οι βιομηχανικοί πελάτες επιτρέπεται να συνδεθούν με το σύστημα μεταφοράς φυσικού αερίου.
- 3) Το άρθρο 2, σημείο 3, και το άρθρο 23 της οδηγίας 2009/73 έχουν την έννοια ότι δεν αντιτίθενται σε κανονιστική ρύθμιση κράτους μέλους δυνάμει της οποίας η μεταφορά φυσικού αερίου περιλαμβάνει τη μεταφορά φυσικού αερίου απευθείας προς το σύστημα προμήθειας φυσικού αερίου του τελικού πελάτη.

⁽¹⁾ EE C 297 της 7.9.2020.

Απόφαση του Δικαστηρίου (τμήμα μείζονος συνθέσεως) της 22ας Φεβρουαρίου 2022 [αίτηση του Bundesverwaltungsgericht (Γερμανία) για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως] — Bund Naturschutz in Bayern e.V. κατά Landkreis Rosenheim

(Υπόθεση C-300/20) ⁽¹⁾

(Προδικαστική παραπομπή – Περιβάλλον – Οδηγία 2001/42/ΕΚ – Εκτίμηση των περιβαλλοντικών επιπτώσεων ορισμένων σχεδίων και προγραμμάτων – Άρθρο 2, στοιχείο α' – Έννοια των «σχεδίων και προγραμμάτων» – Άρθρο 3, παράγραφος 2, στοιχείο α' – Πράξεις οι οποίες εκπονούνται για ορισμένους τομείς και καθορίζουν το πλαίσιο για μελλοντικές άδειες έργων που απαριθμούνται στα παραρτήματα I και II της οδηγίας 2011/92/ΕΕ – Άρθρο 3, παράγραφος 4 – Πράξεις οι οποίες καθορίζουν το πλαίσιο για μελλοντικές άδειες έργων – Κανονιστική πράξη εκδοθείσα από τοπική αρχή για την προστασία του τοπίου)

(2022/C 165/10)

Γλώσσα διαδικασίας: η γερμανική

Αιτούν δικαστήριο

Bundesverwaltungsgericht

Διάδικοι στην υπόθεση της κύριας δίκης

Bund Naturschutz in Bayern e.V.

κατά

Landkreis Rosenheim

παρασταμένων των: Landesanwaltschaft Bayern, Vertreter des Bundesinteresses beim Bundesverwaltungsgericht

Διατακτικό

- 1) Το άρθρο 3, παράγραφος 2, στοιχείο α', της οδηγίας 2001/42/ΕΚ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 27ης Ιουνίου 2001, σχετικά με την εκτίμηση των περιβαλλοντικών επιπτώσεων ορισμένων σχεδίων και προγραμμάτων, έχει την έννοια ότι εθνικό μέτρο το οποίο αποσκοπεί στην προστασία της φύσης και του τοπίου και επιβάλλει προς τούτο γενικές απαγορεύσεις και απαιτήσεις αδειοδότησης, χωρίς να προβλέπει επαρκώς λεπτομερείς κανόνες όσον αφορά το αντικείμενο, τον σχεδιασμό και την εκτέλεση έργων τα οποία αναφέρονται στα παραρτήματα I και II της οδηγίας 2011/92/ΕΕ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 13ης Δεκεμβρίου 2011, για την εκτίμηση των επιπτώσεων ορισμένων σχεδίων δημοσίων και ιδιωτικών έργων στο περιβάλλον, δεν εμπίπτει στο πεδίο εφαρμογής της εν λόγω διάταξης.
- 2) Το άρθρο 3, παράγραφος 4, της οδηγίας 2001/42 έχει την έννοια ότι εθνικό μέτρο το οποίο αποσκοπεί στην προστασία της φύσης και του τοπίου και επιβάλλει προς τούτο γενικές απαγορεύσεις και απαιτήσεις αδειοδότησης, χωρίς να προβλέπει επαρκώς λεπτομερείς κανόνες όσον αφορά το αντικείμενο, τον σχεδιασμό και την εκτέλεση έργων, δεν εμπίπτει στο πεδίο εφαρμογής της εν λόγω διάταξης.

⁽¹⁾ ΕΕ C 304 της 14.9.2020.

Απόφαση του Δικαστηρίου (έβδομο τμήμα) της 24ης Φεβρουαρίου 2022 — Ernestis Bernis, Oļegs Fiļs, OF Holding SIA, Cassandra Holding Company SIA κατά Ενιαίου Συμβουλίου Εξυγίανσης, Ευρωπαϊκής Κεντρικής Τράπεζας

(Υπόθεση C-364/20 P) ⁽¹⁾

[Αίτηση αναιρέσεως – Οικονομική και Νομισματική Ένωση – Τραπεζική ένωση – Ανάκαμψη και εξυγίανση πιστωτικών ιδρυμάτων και επιχειρήσεων επενδύσεων – Ενιαίος μηχανισμός εξυγίανσης των πιστωτικών ιδρυμάτων και ορισμένων επιχειρήσεων επενδύσεων (ΕΜΕ) – Κανονισμός (ΕΕ) 806/2014 – Άρθρο 18 – Διαδικασία εξυγίανσης – Διαπίστωση από την Ευρωπαϊκή Κεντρική Τράπεζα (ΕΚΤ) ότι οντότητα βρίσκεται σε σημείο πτώχευσης ή πιθανής πτώχευσης – Απόφαση του Ενιαίου Συμβουλίου Εξυγίανσης (ΕΣΕ) να μην εγκρίνει καθεστώς εξυγίανσης – Απουσία δημόσιου συμφέροντος – Εκκαθάριση σύμφωνα με το εθνικό δίκαιο – Μέτοχοι – Πράξη που δεν αφορά άμεσα τους προσφεύγοντες – Απαράδεκτο]

(2022/C 165/11)

Γλώσσα διαδικασίας: η αγγλική

Διάδικοι

Αναιρεσιόντες: Ernestis Bernis, Oļegs Fiļs, OF Holding SIA, Cassandra Holding Company SIA (εκπρόσωπος: O. Behrends, Rechtsanwalt)

Λοιποί διάδικοι στη κατ' αναίρεση δίκη: Ενιαίο Συμβούλιο Εξυγίανσης (εκπρόσωποι: αρχικώς H. Ehlers, A. Βαλαβανίδου και E. Muratori, στη συνέχεια H. Ehlers και M. E. Muratori, επικουρούμενοι από τον B. Heenan, solicitor, J. Rivas Andrés και A. Manzanegue Valverde, abogados), Ευρωπαϊκή Κεντρική Τράπεζα (ΕΚΤ) (εκπρόσωποι: E. Κουπετίδου και G. Marafioti)

Διατακτικό

Το Δικαστήριο αποφασίζει:

- 1) Απορρίπτει την αίτηση αναιρέσεως.
- 2) Οι Ernestis Bernis, Oļegs Fiļs, OF Holding SIA και Cassandra Holding Company SIA φέρουν τα δικαστικά έξοδά τους καθώς και τα έξοδα στα οποία υποβλήθηκε το Ενιαίο Συμβούλιο Εξυγίανσης.
- 3) Η Ευρωπαϊκή Κεντρική Τράπεζα φέρει τα δικαστικά έξοδά της.

⁽¹⁾ ΕΕ C 320 της 28.9.2020.

Απόφαση του Δικαστηρίου (τρίτο τμήμα) της 24ης Φεβρουαρίου 2022 [αίτηση του Juzgado de lo Contencioso-Administrativo nº 2 de Vigo (Ισπανία) για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως] — CJ κατά Tesorería General de la Seguridad Social (TGSS)

(Υπόθεση C-389/20) ⁽¹⁾

(Προδικαστική παραπομπή – Ίση μεταχείριση ανδρών και γυναικών σε θέματα κοινωνικής ασφάλισης – Οδηγία 79/7/ΕΟΚ – Άρθρο 4, παράγραφος 1 – Απαγόρευση των διακρίσεων λόγω φύλου – Οικιακοί βοηθοί – Προστασία από την ανεργία – Αποκλεισμός – Ιδιαίτερο μειονέκτημα για τις γυναίκες εργαζόμενες – Θεμιτοί σκοποί κοινωνικής πολιτικής – Αναλογικότητα)

(2022/C 165/12)

Γλώσσα διαδικασίας: η ισπανική

Αιτούν δικαστήριο

Juzgado de lo Contencioso-Administrativo nº 2 de Vigo

Διάδικοι στην υπόθεση της κύριας δίκης

CJ

κατά

Tesorería General de la Seguridad Social (TGSS)

Διατακτικό

Το άρθρο 4, παράγραφος 1, της οδηγίας 79/7/ΕΟΚ του Συμβουλίου, της 19ης Δεκεμβρίου 1978, περί της προοδευτικής εφαρμογής της αρχής της ίσης μεταχειρίσεως μεταξύ ανδρών και γυναικών σε θέματα κοινωνικής ασφαλίσεως, έχει την έννοια ότι αντιτίθεται σε εθνική διάταξη η οποία αποκλείει τις παροχές ανεργίας από τις παροχές κοινωνικής ασφάλισης που χορηγούνται στους οικιακούς βοηθούς δυνάμει συστήματος κοινωνικής ασφάλισης προβλεπόμενου εκ του νόμου, εφόσον η διάταξη αυτή θέτει σε ιδιαίτερα μειονεκτική θέση τις γυναίκες εργαζόμενες σε σχέση με τους άνδρες εργαζομένους και δεν δικαιολογείται από αντικειμενικούς παράγοντες άσχετους προς οποιαδήποτε διάκριση λόγω φύλου.

(¹) ΕΕ C 423 της 7.12.2020.

Απόφαση του Δικαστηρίου (τέταρτο τμήμα) της 24ης Φεβρουαρίου 2022 [αίτηση του Landesgericht Korneuburg (Αυστρία) για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως] — Airhelp Limited κατά Austrian Airlines AG

(Υπόθεση C-451/20) (¹)

[Προδικαστική παραπομπή – Αεροπορικές μεταφορές – Κανονισμός (ΕΚ) 261/2004 – Άρθρο 3, παράγραφος 1 – Πεδίο εφαρμογής – Πτήση με ανταπόκριση και με τόπο αναχώρησης και προορισμό τρίτη χώρα – Ενιαία κράτηση σε κοινοτικό αερομεταφορέα – Ανταπόκριση στο έδαφος κράτους μέλους – Άρθρο 5, παράγραφος 1, στοιχείο γ', σημείο iii, και άρθρο 7 – Καθυστερημένη μεταφορά με άλλη πτήση – Συνεκτίμηση του πραγματικού χρόνου άφιξης για τους σκοπούς της αποζημίωσης]

(2022/C 165/13)

Γλώσσα διαδικασίας: η γερμανική

Αιτούν δικαστήριο

Landesgericht Korneuburg

Διάδικοι στην υπόθεση της κύριας δίκης

Airhelp Limited

κατά

Austrian Airlines AG

Διατακτικό

Το άρθρο 3, παράγραφος 1, του κανονισμού (ΕΚ) 261/2004 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 11ης Φεβρουαρίου 2004, για τη θέσπιση κοινών κανόνων αποζημίωσης των επιβατών αεροπορικών μεταφορών και παροχής βοήθειας σε αυτούς σε περίπτωση άρνησης επιβίβασης και ματαίωσης ή μεγάλης καθυστέρησης της πτήσης και για την κατάργηση του κανονισμού (ΕΟΚ) αριθ. 295/91, έχει την έννοια ότι ο κανονισμός αυτός δεν έχει εφαρμογή σε πτήση με άμεση ανταπόκριση για την οποία έχει πραγματοποιηθεί ενιαία κράτηση και η οποία αποτελείται από δύο επιμέρους πτήσεις που πρέπει να εκτελούνται από κοινοτικό αερομεταφορέα, όταν τόσο ο αερολιμένας αναχώρησης της πρώτης επιμέρους πτήσης όσο και ο αερολιμένας άφιξης της δεύτερης επιμέρους πτήσης βρίσκονται σε τρίτη χώρα και μόνον ο αερολιμένας στον οποίον πραγματοποιείται η ενδιάμεση στάση βρίσκεται στο έδαφος κράτους μέλους.

(¹) ΕΕ C 433 της 14.12.2020.

Απόφαση του Δικαστηρίου (πρώτο τμήμα) της 24ης Φεβρουαρίου 2022 [αίτηση του Consiglio di Stato (Ιταλία) για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως] — ΡJ κατά Agenzia delle dogane e dei monopoli — Ufficio dei monopoli per la Toscana, Ministero dell’Economia e delle Finanze

(Υπόθεση C-452/20) ⁽¹⁾

(Προδικαστική παραπομπή – Προσέγγιση των νομοθεσιών – Οδηγία 2014/40/EK – Άρθρο 23, παράγραφος 3 – Σύμβαση πλαίσιο του Παγκόσμιου Οργανισμού Υγείας για τον έλεγχο του καπνού – Απαγόρευση πώλησεως προϊόντων καπνού σε ανηλίκους – Σύστημα κυρώσεων – Αποτελεσματικές, αναλογικές και αποτρεπτικές κυρώσεις – Υποχρέωση των πωλητών προϊόντων καπνού να εξακριβώνουν την ηλικία του αγοραστή κατά την πώληση των συγκεκριμένων προϊόντων – Πρόστιμο – Εκμετάλλευση μπαρ καπνοπωλείου – Αναστολή της αδείας εκμεταλλεύσεως για χρονικό διάστημα δεκαπέντε ημερών – Αρχή της αναλογικότητας – Αρχή της προφυλάξεως)

(2022/C 165/14)

Γλώσσα διαδικασίας: η ιταλική

Αιτούν δικαστήριο

Consiglio di Stato

Διάδικοι στην υπόθεση της κύριας δίκης

ΡJ

κατά

Agenzia delle dogane e dei monopoli — Ufficio dei monopoli per la Toscana, Ministero dell’Economia e delle Finanze

Διατακτικό

Η αρχή της αναλογικότητας έχει την έννοια ότι δεν αντιτίθεται σε εθνική ρύθμιση η οποία, σε περίπτωση πρώτης παραβάσεως της απαγορεύσεως πώλησεως προϊόντων καπνού σε ανηλίκους, προβλέπει, πέραν της επιβολής διοικητικού προστίμου, τη δεκαπενθήμερη αναστολή της αδείας εκμεταλλεύσεως βάσει της οποίας επιτρέπεται στον επιχειρηματία που παρέβη την απαγόρευση να πωλεί τα εν λόγω προϊόντα, εφόσον η ρύθμιση δεν υπερβαίνει το προσηκόν και αναγκαίο μέτρο για την επίτευξη του σκοπού της προστασίας της ανθρώπινης υγείας και ιδίως της μειώσεως του επιπολασμού του καπνίσματος μεταξύ των νέων.

⁽¹⁾ ΕΕ C 423 της 7.12.2020.

Απόφαση του Δικαστηρίου (τρίτο τμήμα) της 24ης Φεβρουαρίου 2022 [αίτηση του Conseil d’État (Βέλγιο) για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως] — Namur-Est Environnement ASBL κατά Région wallonne

(Υπόθεση C-463/20) ⁽¹⁾

(Προδικαστική παραπομπή – Περιβάλλον – Οδηγία 2011/92/ΕΕ – Εκτίμηση των επιπτώσεων ορισμένων έργων στο περιβάλλον – Οδηγία 92/43/ΕΟΚ – Διατήρηση των φυσικών οικοτόπων – Σχέση μεταξύ της διαδικασίας εκτίμησης και αδειοδότησης που διαλαμβάνεται στο άρθρο 2 της οδηγίας 2011/92/ΕΕ και της εθνικής διαδικασίας παρέκκλισης από τα μέτρα προστασίας των ειδών που προβλέπονται στην οδηγία 92/43/ΕΟΚ – Έννοια της «άδειας» – Σύνθετη διαδικασία λήψης αποφάσεων – Υποχρέωση εκτίμησης – Ουσιαστικό περιεχόμενο – Διαδικαστικό στάδιο κατά το οποίο πρέπει να εξασφαλίζεται η συμμετοχή του κοινού στη διαδικασία λήψης αποφάσεων)

(2022/C 165/15)

Γλώσσα διαδικασίας: η γαλλική

Αιτούν δικαστήριο

Conseil d’État

Διάδικοι στην υπόθεση της κύριας δίκης

Namur-Est Environnement ASBL

κατά

Région wallonne

Διατακτικό

- 1) Η οδηγία 2011/92/ΕΕ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 13ης Δεκεμβρίου 2011, για την εκτίμηση των επιπτώσεων ορισμένων σχεδίων δημοσίων και ιδιωτικών έργων στο περιβάλλον, έχει την έννοια ότι απόφαση εκδοθείσα βάσει του άρθρου 16, παράγραφος 1, της οδηγίας 92/43/ΕΟΚ του Συμβουλίου, της 21ης Μαΐου 1992, για τη διατήρηση των φυσικών οικοτόπων καθώς και της άγριας πανίδας και χλωρίδας, η οποία επιτρέπει στον κύριο έργου να παρεκκλίνει από τα μέτρα που εφαρμόζονται στον τομέα της προστασίας των ειδών, προκειμένου να υλοποιηθεί ένα έργο, κατά την έννοια του άρθρου 1, παράγραφος 2, στοιχείο α', της οδηγίας 2011/92, εμπίπτει στη διαδικασία χορήγησης άδειας για το έργο αυτό, κατά την έννοια του άρθρου 1, παράγραφος 2, στοιχείο γ', της ως άνω οδηγίας, στην περίπτωση κατά την οποία, αφενός, το εν λόγω έργο δεν μπορεί να υλοποιηθεί χωρίς ο κύριος του έργου να έχει επιτύχει την έκδοση της απόφασης περί παρέκκλισης και, αφετέρου, η αρμόδια για την αδειοδότηση του έργου αρχή διατηρεί τη δυνατότητα να εκτιμήσει τις περιβαλλοντικές επιπτώσεις του κατά τρόπο αυστηρότερο από την εκτίμηση που διενεργήθηκε με την απόφαση περί παρέκκλισης.
- 2) Η οδηγία 2011/92 έχει την έννοια, λαμβανομένων υπόψη ιδίως των άρθρων της 6 και 8, ότι για την έκδοση προηγούμενης απόφασης η οποία επιτρέπει στον κύριο έργου να παρεκκλίνει από τα μέτρα που εφαρμόζονται στον τομέα της προστασίας των ειδών, προκειμένου να υλοποιηθεί ένα έργο, κατά την έννοια του άρθρου 1, παράγραφος 2, στοιχείο α', της οδηγίας, δεν απαιτείται κατ' ανάγκην να προηγηθεί η συμμετοχή του κοινού, υπό την προϋπόθεση ότι η συμμετοχή αυτή διασφαλίζεται αποτελεσματικά πριν από την έκδοση της απόφασης που πρέπει να λάβει η αρμόδια για την ενδεχόμενη αδειοδότηση του έργου αρχή.

(¹) ΕΕ C 9 της 11.1.2021.

Απόφαση του Δικαστηρίου (τμήμα μείζονος συνθέσεως) της 22ας Φεβρουαρίου 2022 [αίτηση του Conseil d'État (Βέλγιο) για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως] — XXXX κατά Commissaire général aux réfugiés et aux apatrides

(Υπόθεση C-483/20) (¹)

(Προδικαστική παραπομπή – Κοινή πολιτική στον τομέα του ασύλου – Κοινές διαδικασίες για τη χορήγηση και την ανάκληση του καθεστώτος διεθνούς προστασίας – Οδηγία 2013/32/ΕΕ – Άρθρο 33, παράγραφος 2, στοιχείο α' – Απαράδεκτο αίτησης διεθνούς προστασίας υποβληθείσας σε κράτος μέλος από υπήκοο τρίτου κράτους στον οποίο έχει χορηγηθεί το καθεστώς πρόσφυγα σε άλλο κράτος μέλος, ενώ το ανήλικο τέκνο του εν λόγω υπηκόου, το οποίο είναι δικαιούχος επικουρικής προστασίας, διαμένει στο πρώτο κράτος μέλος – Χάρτης των Θεμελιωδών Δικαιωμάτων της Ευρωπαϊκής Ένωσης – Άρθρο 7 – Δικαίωμα σεβασμού της οικογενειακής ζωής – Άρθρο 24 – Υπέρτερο συμφέρον του παιδιού – Το απαράδεκτο της αίτησης διεθνούς προστασίας δεν συνεπάγεται παραβίαση των άρθρων 7 και 24 του Χάρτη των Θεμελιωδών Δικαιωμάτων – Οδηγία 2011/95/ΕΕ – Άρθρο 23, παράγραφος 2 – Υποχρέωση των κρατών μελών να μερμινούν για τη διατήρηση της οικογενειακής ενότητας του δικαιούχου διεθνούς προστασίας)

(2022/C 165/16)

Γλώσσα διαδικασίας: η γαλλική

Αιτούν δικαστήριο

Conseil d'État

Διάδικοι στην υπόθεση της κύριας δίκης

XXXX

κατά

Commissaire général aux réfugiés et aux apatrides

Διατακτικό

Το άρθρο 33, παράγραφος 2, στοιχείο α', της οδηγίας 2013/32/ΕΕ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 26ης Ιουνίου 2013, σχετικά με κοινές διαδικασίες για τη χορήγηση και ανάκληση του καθεστώτος διεθνούς προστασίας, ερμηνευόμενο υπό το πρίσμα του άρθρου 7 και του άρθρου 24, παράγραφος 2, του Χάρτη των Θεμελιωδών Δικαιωμάτων της Ευρωπαϊκής Ένωσης, έχει την έννοια ότι δεν απαγορεύει σε κράτος μέλος να ασκήσει την ευχέρεια που του παρέχει η διάταξη αυτή να απορρίψει αίτηση διεθνούς προστασίας ως απαράδεκτη εκ του λόγου ότι στον αιτούντα έχει ήδη χορηγηθεί το καθεστώς πρόσφυγα σε άλλο κράτος μέλος, όταν ο συγκεκριμένος αιτών είναι πατέρας ασυνόδευτου ανήλικου τέκνου στο οποίο έχει χορηγηθεί επικουρική προστασία στο πρώτο κράτος μέλος, με την επιφύλαξη ωστόσο της εφαρμογής του άρθρου 23, παράγραφος 2, της οδηγίας 2011/95/ΕΕ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 13ης Δεκεμβρίου 2011, σχετικά με τις απαιτήσεις για την αναγνώριση των υπηκόων τρίτων χωρών ή των απάτριδων ως δικαιούχων διεθνούς προστασίας, για ένα ενιαίο καθεστώς για τους πρόσφυγες ή για τα άτομα που δικαιούνται επικουρική προστασία και για το περιεχόμενο της παρεχόμενης προστασίας.

(¹) ΕΕ C 9 της 11.1.2021.

Απόφαση του Δικαστηρίου (ένατο τμήμα) της 24ης Φεβρουαρίου 2022 [αίτηση του Curtea de Apel București (Ρουμανία) για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως] — Alstom Transport SA κατά Compania Națională de Căi Ferate CFR SA, Strabag AG — Sucursala București, Swietelsky AG Linz — Sucursala București

(Υπόθεση C-532/20) (¹)

(Προδικαστική παραπομπή – Οδηγία 92/13/ΕΟΚ – Διαδικασίες σύναψης των συμβάσεων φορέων οι οποίοι λειτουργούν στους τομείς του ύδατος, της ενέργειας, των μεταφορών και των τηλεπικοινωνιών – Άρθρο 1, παράγραφοι 1 και 3 – Πρόσβαση στις διαδικασίες προσφυγής – Άρθρο 2γ – Προθεσμίες άσκησης προσφυγής – Υπολογισμός – Προσφυγή κατά απόφασης με την οποία επιτρέπεται η συμμετοχή προσφέροντος σε διαγωνισμό)

(2022/C 165/17)

Γλώσσα διαδικασίας: η ρουμανική

Αιτούν δικαστήριο

Curtea de Apel București

Διάδικοι στην υπόθεση της κύριας δίκης

Alstom Transport SA

κατά

Compania Națională de Căi Ferate CFR SA, Strabag AG — Sucursala București, Swietelsky AG Linz — Sucursala București

Διατακτικό

Το άρθρο 1, παράγραφος 1, τέταρτο εδάφιο, και παράγραφος 3, καθώς και το άρθρο 2γ της οδηγίας 92/13/ΕΟΚ του Συμβουλίου, της 25ης Φεβρουαρίου 1992, για τον συντονισμό των νομοθετικών, κανονιστικών και διοικητικών διατάξεων σχετικά με την εφαρμογή των κοινοτικών κανόνων στις διαδικασίες σύναψης των συμβάσεων φορέων οι οποίοι λειτουργούν στους τομείς του ύδατος, της ενέργειας, των μεταφορών και των τηλεπικοινωνιών, όπως τροποποιήθηκε με την οδηγία 2014/23/ΕΕ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 26ης Φεβρουαρίου 2014, έχουν την έννοια ότι η προθεσμία εντός της οποίας ο ανάδοχος σύμβασης μπορεί να ασκήσει προσφυγή κατά απόφασης του αναθέτοντος φορέα, με την οποία κρίθηκε παραδεκτή, στο πλαίσιο της απόφασης ανάθεσης της σύμβασης, η προσφορά μη επιλεγέντος προσφέροντος, μπορεί να υπολογιστεί με σημείο αναφοράς την ημερομηνία παραλαβής από τον ανάδοχο της απόφασης ανάθεσης, ακόμη και αν, κατά την ημερομηνία αυτή, ο μη επιλεγείς προσφέρων δεν είχε, ή δεν είχε ακόμη, ασκήσει προσφυγή κατά της απόφασης. Αντιθέτως, αν, κατά την κοινοποίηση ή τη δημοσίευση της εν λόγω απόφασης, δεν γνωστοποιήθηκε, σύμφωνα με το άρθρο 2γ, στον ανάδοχο συνοπτική έκθεση της σχετικής αιτιολογίας της απόφασης, όπως οι πληροφορίες σχετικά με τον τρόπο αξιολόγησης της εν λόγω προσφοράς, η προθεσμία πρέπει να υπολογιστεί με σημείο αναφοράς τη γνωστοποίηση της εν λόγω έκθεσης στον ανάδοχο.

(¹) ΕΕ C 53 της 15.2.2021.

Απόφαση του Δικαστηρίου (τέταρτο τμήμα) της 24ης Φεβρουαρίου 2022 [αίτηση του Lietuvos Aukščiausiasis Teismas (Λιθουανία) για την έκδοση προδικαστικής απόφασης] — «Tiketa» UAB κατά M. Š.

(Υπόθεση C-536/20) ⁽¹⁾

(Προδικαστική παραπομπή – Οδηγία 2011/83/ΕΕ – Συμβάσεις που συνάπτονται με καταναλωτές – Έννοια του «εμπόρου» – Υποχρέωση ενημέρωσης όσον αφορά τις συμβάσεις εξ αποστάσεως – Απαιτηση παροχής των απαραίτητων πληροφοριών σε απλή και κατανοητή γλώσσα και με τη χρήση σταθερού μέσου)

(2022/C 165/18)

Γλώσσα διαδικασίας: η λιθουανική

Αιτούν δικαστήριο

Lietuvos Aukščiausiasis Teismas

Διάδικοι στην υπόθεση της κύριας δίκης

«Tiketa» UAB

κατά

M. Š.

παρισταμένης της: «Baltic Music» VŲ

Διατακτικό

- 1) Το άρθρο 2, σημείο 2, της οδηγίας 2011/83/ΕΕ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 25ης Οκτωβρίου 2011, σχετικά με τα δικαιώματα των καταναλωτών, την τροποποίηση της οδηγίας 93/13/ΕΟΚ του Συμβουλίου και της οδηγίας 1999/44/ΕΚ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου και την κατάργηση της οδηγίας 85/577/ΕΟΚ του Συμβουλίου και της οδηγίας 97/7/ΕΚ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, έχει την έννοια ότι θεωρείται ως «έμπορος» κατά τη διάταξη αυτή όχι μόνον το φυσικό ή το νομικό πρόσωπο το οποίο ενεργεί για σκοπούς που εντάσσονται στο πλαίσιο των εμπορικών, επιχειρηματικών, βιοτεχνικών ή επαγγελματικών δραστηριοτήτων του σε σχέση με συμβάσεις οι οποίες επιπίπτουν στο πεδίο εφαρμογής της οδηγίας, αλλά και το φυσικό ή το νομικό πρόσωπο που ενεργεί ως ενδιάμεσος στο όνομα ή για λογαριασμό του εμπόρου, καθώς ο ενδιάμεσος και ο βασικός έμπορος μπορούν αμφότεροι να χαρακτηριστούν ως «έμποροι» κατά την έννοια της εν λόγω διατάξεως, χωρίς να χρειάζεται να αποδειχθεί η ύπαρξη διπλής παροχής υπηρεσιών.
- 2) Το άρθρο 6, παράγραφοι 1 και 5, και το άρθρο 8, παράγραφοι 1 και 7, της οδηγίας 2011/83 έχουν την έννοια ότι αρκεί, πριν από τη σύναψη της σύμβασης, οι πληροφορίες στις οποίες αναφέρεται το άρθρο 6, παράγραφος 1, να γνωστοποιούνται στον καταναλωτή αποκλειστικώς και μόνο στο πλαίσιο των γενικών όρων της παροχής υπηρεσιών που εμφανίζονται στον ιστότοπο του ενδιάμεσου και εγκρίνονται ενεργά από τον καταναλωτή με επιλογή του σχετικού τετραγωνιδίου, υπό την προϋπόθεση ότι οι πληροφορίες αυτές γνωστοποιούνται στον καταναλωτή με ευκρινή και κατανοητό τρόπο. Ωστόσο, ο συγκεκριμένος τρόπος ενημέρωσης δεν είναι δυνατόν να υποκαταστήσει την παροχή στον καταναλωτή της επιβεβαίωσης της σύμβασης σε σταθερό μέσο, κατά την έννοια του άρθρου 8, παράγραφος 7, της οδηγίας, χωρίς τούτο να σημαίνει ότι οι προαναφερθείσες πληροφορίες δεν αποτελούν αναπόσπαστο μέρος της σύμβασης που συνάπτεται εξ αποστάσεως ή εκτός καταστήματος.

⁽¹⁾ EE C 19 της 18.1.2021.

Απόφαση του Δικαστηρίου (τέταρτο τμήμα) της 24ης Φεβρουαρίου 2022 [αίτηση του Sąd Okręgowy w Warszawie (Πολωνία) για την έκδοση προδικαστικής απόφασης] — ORLEN KolTrans sp. z o.o. κατά Prezes Urzędu Transportu Kolejowego

(Υπόθεση C-563/20) ⁽¹⁾

(Προδικαστική παραπομπή – Σιδηροδρομικές μεταφορές – Οδηγία 2001/14/EK – Άρθρο 4 – Καθορισμός των τελών υποδομής με απόφαση του διαχειριστή – Άρθρο 30, παράγραφος 2 – Δικαίωμα των σιδηροδρομικών επιχειρήσεων για άσκηση διοικητικής προσφυγής – Άρθρο 30, παράγραφος 6 – Δικαστικός έλεγχος των αποφάσεων του ρυθμιστικού φορέα)

(2022/C 165/19)

Γλώσσα διαδικασίας: η πολωνική

Αιτούν δικαστήριο

Sąd Okręgowy w Warszawie

Διάδικοι στην υπόθεση της κύριας δίκης

ORLEN KolTrans sp. z o.o.

κατά

Prezes Urzędu Transportu Kolejowego

Διατακτικό

- 1) Το άρθρο 30, παράγραφος 2, στοιχείο ε', της οδηγίας 2001/14/EK του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 26ης Φεβρουαρίου 2001, σχετικά με την κατανομή της χωρητικότητας των σιδηροδρομικών υποδομών και τις χρεώσεις για τη χρήση της σιδηροδρομικής υποδομής, όπως τροποποιήθηκε με την οδηγία 2007/58/EK του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 23ης Οκτωβρίου 2007, έχει την έννοια ότι δεν ρυθμίζει το δικαίωμα συμμετοχής σιδηροδρομικής επιχείρησης η οποία χρησιμοποιεί ή προτίθεται να χρησιμοποιήσει τη σιδηροδρομική υποδομή σε διαδικασία την οποία ενδεχομένως διεξάγει ο ρυθμιστικός φορέας προς τον σκοπό έκδοσης απόφασης σχετικά με την έγκριση ή απόρριψη των προτεινόμενων από διαχειριστή της υποδομής συντελεστών μονάδας βασικού τέλους ελάχιστης πρόσβασης στην υποδομή.
- 2) Το άρθρο 30, παράγραφος 6, της οδηγίας 2001/14, όπως τροποποιήθηκε με την οδηγία 2007/58, έχει την έννοια ότι σιδηροδρομική επιχείρηση η οποία χρησιμοποιεί ή προτίθεται να χρησιμοποιήσει τη σιδηροδρομική υποδομή πρέπει να έχει τη δυνατότητα να προσβάλει, ενώπιον του αρμόδιου δικαστηρίου, την απόφαση με την οποία ο ρυθμιστικός φορέας εγκρίνει τους καθοριζόμενους από τον διαχειριστή της υποδομής συντελεστές μονάδας βασικού τέλους για την ελάχιστη πρόσβαση στην υποδομή.

⁽¹⁾ ΕΕ C 44 της 8.2.2021.

Απόφαση του Δικαστηρίου (πέμπτο τμήμα) της 24ης Φεβρουαρίου 2022 [αίτηση του *Înalta Curte de Casație și Justiție* (Ρουμανία) για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως] — *SC Cridar Cons SRL* κατά *Administrația Județeană a Finanțelor Publice Cluj, Direcția Generală Regională a Finanțelor Publice Cluj-Napoca*

(Υπόθεση C-582/20) ⁽¹⁾

(Προδικαστική παραπομπή – Κοινό σύστημα φόρου προστιθέμενης αξίας – Οδηγία 2006/112/ΕΚ – Άρθρα 167 και 168 – Δικαίωμα έκπτωσης – Άρνηση – Φορολογική απάτη – Διεξαγωγή αποδείξεων – Αναστολή της εξέτασης διοικητικής ένστασης κατά πράξης επιβολής φόρου η οποία δεν αναγνωρίζει δικαίωμα έκπτωσης, εν αναμονή της έκβασης ποινικής διαδικασίας – Δικονομική αυτονομία των κρατών μελών – Αρχή της φορολογικής ουδετερότητας – Δικαίωμα χρηστής διοίκησης – Άρθρο 47 του Χάρτη των Θεμελιωδών Δικαιωμάτων της Ευρωπαϊκής Ένωσης)

(2022/C 165/20)

Γλώσσα διαδικασίας: η ρουμανική

Αιτούν δικαστήριο

Înalta Curte de Casație și Justiție

Διάδικοι στην υπόθεση της κύριας δίκης

SC Cridar Cons SRL

κατά

Administrația Județeană a Finanțelor Publice Cluj, Direcția Generală Regională a Finanțelor Publice Cluj-Napoca

Διατακτικό

Η οδηγία 2006/112/ΕΚ του Συμβουλίου, της 28ης Νοεμβρίου 2006, σχετικά με το κοινό σύστημα φόρου προστιθέμενης αξίας, και το άρθρο 47 του Χάρτη των Θεμελιωδών Δικαιωμάτων της Ευρωπαϊκής Ένωσης έχουν την έννοια ότι δεν αντιτίθενται σε εθνική ρύθμιση η οποία παρέχει στις εθνικές φορολογικές αρχές τη δυνατότητα να αναστείλουν την εξέταση διοικητικής ένστασης που στρέφεται κατά πράξης επιβολής φόρου η οποία δεν αναγνωρίζει το δικαίωμα του υποκειμένου στον φόρο να εκπέσει τον καταβληθέντα φόρο προστιθέμενης αξίας επί των εισροών λόγω συμμετοχής του σε φορολογική απάτη, προκειμένου να ληφθούν συμπληρωματικά αντικειμενικά στοιχεία σχετικά με τη συμμετοχή αυτή, υπό την προϋπόθεση, πρώτον, ότι μια τέτοια αναστολή δεν συνεπάγεται καθυστέρηση της έκβασης της εν λόγω διαδικασίας διοικητικής ένστασης πέραν από ένα εύλογο χρονικό διάστημα, δεύτερον, ότι η απόφαση που διατάσσει την αναστολή είναι αιτιολογημένη τόσο από πραγματικής όσο και από νομικής απόψεως και μπορεί να αποτελέσει αντικείμενο δικαστικού ελέγχου και, τρίτον, ότι, σε περίπτωση που αποδειχθεί τελικά ότι το δικαίωμα έκπτωσης δεν αναγνωρίστηκε κατά παραβίαση του δικαιού της Ένωσης, είναι δυνατή η επιστροφή του επίμαχου χρηματικού ποσού στον υποκείμενο στον φόρο εντός εύλογου χρονικού διαστήματος καθώς και η καταβολή, εφόσον συντρέχει περίπτωση, τόκων υπερημερίας επί του ποσού αυτού. Υπό τις συνθήκες αυτές, δεν απαιτείται, κατά τη διάρκεια της ως άνω αναστολής, να αναστέλλεται η εκτέλεση της πράξης επιβολής φόρου προς όφελος του υποκειμένου στον φόρο, εκτός εάν, σε περίπτωση σοβαρών αμφιβολιών ως προς τη νομιμότητα της εν λόγω πράξης, η χορήγηση αναστολής εκτελεσεώς της είναι αναγκαία για να αποφευχθεί η πρόκληση σοβαρής και ανεπανόρθωτης βλάβης στα συμφέροντα του υποκειμένου στον φόρο.

⁽¹⁾ EE C 53 της 15.2.2021.

Απόφαση του Δικαστηρίου (όγδοο τμήμα) της 3ης Μαρτίου 2022 [αίτηση του Corte suprema di cassazione (Ιταλία) για την έκδοση προδικαστικής απόφασης] — Presidenza del Consiglio dei Ministri κ.λπ. κατά UK κ.λπ.

(Υπόθεση C-590/20) ⁽¹⁾

(Προδικαστική παραπομπή – Συντονισμός των νομοθετικών, κανονιστικών και διοικητικών διατάξεων που αφορούν τις δραστηριότητες των ιατρών – Οδηγίες 75/363/ΕΟΚ και 82/76/ΕΟΚ – Εκπαίδευση για την απόκτηση ιατρικής ειδικότητας – Προσήκουσα αμοιβή – Εφαρμογή της οδηγίας 82/76/ΕΟΚ στην περίπτωση εκπαίδευσης που άρχισε πριν από την ημερομηνία έναρξης ισχύος της οδηγίας και συνεχιίστηκε μετά την ημερομηνία λήξης της προθεσμίας μεταφοράς της στην εσωτερική έννομη τάξη)

(2022/C 165/21)

Γλώσσα διαδικασίας: η ιταλική

Αιτούν δικαστήριο

Corte suprema di cassazione

Διάδικοι στην υπόθεση της κύριας δίκης

Presidenza del Consiglio dei Ministri κ.λπ.

κατά

UK κ.λπ.

Διατακτικό

Το άρθρο 2, παράγραφος 1, στοιχείο γ', το άρθρο 3, παράγραφοι 1 και 2, και το παράρτημα της οδηγίας 75/363/ΕΟΚ του Συμβουλίου, της 16ης Ιουνίου 1975, περί του συντονισμού των νομοθετικών, κανονιστικών και διοικητικών διατάξεων που αφορούν τις δραστηριότητες των ιατρών, όπως τροποποιήθηκε με την οδηγία 82/76/ΕΟΚ του Συμβουλίου, της 26ης Ιανουαρίου 1982, έχουν την έννοια ότι για κάθε εκπαίδευση κατά πλήρη ή μερική απασχόληση προς απόκτηση ιατρικής ειδικότητας η οποία άρχισε πριν από την έναρξη ισχύος, στις 29 Ιανουαρίου 1982, της οδηγίας 82/76 και συνεχιίστηκε μετά τη λήξη, την 1η Ιανουαρίου 1983, της προθεσμίας μεταφοράς της οδηγίας αυτής στην εσωτερική έννομη τάξη πρέπει, για την περίοδο της εν λόγω εκπαίδευσης από την 1η Ιανουαρίου 1983 και μέχρι τη λήξη της, να καταβάλλεται προσήκουσα αμοιβή, κατά την έννοια του παραρτήματος αυτού, υπό την προϋπόθεση ότι η εκπαίδευση αφορά ιατρική ειδικότητα η οποία είναι κοινή σε όλα τα κράτη μέλη ή σε δύο ή περισσότερα εξ αυτών και μνημονεύεται στα άρθρα 5 ή 7 της οδηγίας 75/362/ΕΟΚ του Συμβουλίου, της 16ης Ιουνίου 1975, περί αμοιβαίας αναγνώρισης των διπλωμάτων πιστοποιητικών και άλλων τίτλων ιατρικής και περί των μέτρων προς διευκόλυνση της πραγματικής ασκήσεως του δικαιώματος εγκαταστάσεως και του δικαιώματος της ελεύθερης παροχής υπηρεσιών.

⁽¹⁾ Ημερομηνία καταθέσεως: 10 Νοεμβρίου 2020.

Απόφαση του Δικαστηρίου (έβδομο τμήμα) της 24ης Φεβρουαρίου 2022 [αίτηση του Supremo Tribunal Administrativo (Πορτογαλία) για την έκδοση προδικαστικής απόφασης] — Suzlon Wind Energy Portugal — Energia Eólica Unipessoal, Lda κατά Autoridade Tributária e Aduaneira

(Υπόθεση C-605/20) ⁽¹⁾

[Προδικαστική παραπομπή – Φορολογία – Φόρος προστιθέμενης αξίας (ΦΠΑ) – Οδηγία 2006/112/ΕΚ – Άρθρο 2, παράγραφος 1, στοιχείο γ' – Δυνατότητα εφαρμογής *ratione temporis* – Υπηρεσίες υποκειμένες στον ΦΠΑ – Παροχές υπηρεσιών που πραγματοποιούνται εξ επαχθούς αιτίας – Κριτήρια – Ενδοομιλική σχέση – Παροχές οι οποίες συνίστανται στην επιδιόρθωση ή την αντικατάσταση εξαρτημάτων ανεμογεννητριών καλυπτόμενων από την εγγύηση και στην κατάρτιση εκθέσεων μη συμμορφώσεως – Χρεωστικά σημειώματα που εκδόθηκαν από τον πάροχο υπηρεσιών χωρίς μνεία περί ΦΠΑ – Έκπτωση από τον πάροχο υπηρεσιών του ΦΠΑ με τον οποίο έχουν επιβαρυνθεί τα αγαθά και οι υπηρεσίες που χρεώθηκαν σε αυτόν από τους υπεργολάβους του για τις ίδιες παροχές]

(2022/C 165/22)

Γλώσσα διαδικασίας: η πορτογαλική

Αιτούν δικαστήριο

Supremo Tribunal Administrativo

Διάδικοι στην υπόθεση της κύριας δίκης

Suzlon Wind Energy Portugal — Energia Eólica Unipessoal, Lda

κατά

Autoridade Tributária e Aduaneira

Διατακτικό

Το άρθρο 2, παράγραφος 1, στοιχείο γ', της οδηγίας 2006/112/EK του Συμβουλίου, της 28ης Νοεμβρίου 2006, σχετικά με το κοινό σύστημα φόρου προστιθέμενης αξίας, έχει την έννοια ότι οι πράξεις οι οποίες εντάσσονται στο πλαίσιο συμβάσεως προσδιορίζουσας έναν πάροχο υπηρεσιών, τον αποδέκτη τους και τη φύση των οικείων υπηρεσιών, οι οποίες καταχωρίζονται δεόντως από τον υποκείμενο στον φόρο στα λογιστικά του βιβλία, οι οποίες φέρουν χαρακτηρισμό που επιβεβαιώνει τη φύση τους ως υπηρεσιών και για τις οποίες εισπράχθηκε αμοιβή από τον πάροχο των υπηρεσιών που συνιστά την πραγματική αντιπαροχή για τις εν λόγω υπηρεσίες υπό μορφή χρεωστικών σημειωμάτων, συνιστούν παροχή υπηρεσιών εξ επαχθούς αιτίας κατά την έννοια της εν λόγω διατάξεως, παρά, αφενός, την ενδεχόμενη απουσία κέρδους του υποκειμένου στον φόρο και, αφετέρου, την ύπαρξη εγγυήσεως καλύπτουσας τα αγαθά σε σχέση με τα οποία παρασχέθηκαν οι εν λόγω υπηρεσίες.

(¹) EE C 44 της 8.2.2021.

Απόφαση του Δικαστηρίου (έβδομο τμήμα) της 24ης Φεβρουαρίου 2022 [αίτηση του Cour d'appel de Liège (Βέλγιο) για την έκδοση προδικαστικής απόφασης] — Pharmacie populaire — La Sauvegarde SCRL κατά État belge (C-52/21), Pharma Santé — Réseau Solidaris SCRL κατά État belge (C-53/21)

(Συνεκδικασθείσες υποθέσεις C-52/21 και C-53/21) (¹)

(Προδικαστική παραπομπή – Ελεύθερη παροχή υπηρεσιών – Άρθρο 56 ΣΛΕΕ – Περιορισμοί – Φορολογική νομοθεσία – Φόρος εταιριών – Υποχρέωση των αγοραστών υπηρεσιών να καταρτίζουν και να αποστέλλουν στη Διοίκηση παραστατικά σχετικά με τα ποσά που τιμολογούνται από παρόχους υπηρεσιών εγκατεστημένους σε άλλο κράτος μέλος – Έλλειψη τέτοιας υποχρέωσης όσον αφορά αμιγώς εσωτερική παροχή υπηρεσιών – Δικαιολόγηση – Αποτελεσματικότητα των φορολογικών ελέγχων – Αναλογικότητα)

(2022/C 165/23)

Γλώσσα διαδικασίας: η γαλλική

Αιτούν δικαστήριο

Cour d'appel de Liège

Διάδικοι στην υπόθεση της κύριας δίκης

Pharmacie populaire — La Sauvegarde SCRL (C-52/21), Pharma Santé — Réseau Solidaris SCRL (C-53/21)

κατά

État belge (C-52/21 και C-53/21)

Διατακτικό

Το άρθρο 56 ΣΛΕΕ έχει την έννοια ότι αντιτίθεται σε ρύθμιση κράτους μέλους η οποία επιβάλλει σε κάθε εταιρία εγκατεστημένη εντός της επικράτειάς του την υποχρέωση να διαβιβάζει στη φορολογική αρχή παραστατικά σχετικά με τις πληρωμές που καταβλήθηκαν ως αμοιβή για υπηρεσίες που αγοράστηκαν από παρόχους εγκατεστημένους σε άλλο κράτος μέλος, στο οποίο οι πάροχοι αυτοί υπόκεινται τόσο στη νομοθεσία περί λογιστικής των επιχειρήσεων όσο και στην υποχρέωση εκδόσεως τιμολογίων σύμφωνα με τη νομοθεσία περί φόρου προστιθέμενης αξίας, τούτο δε επί ποινή προσαυξήσεως του φόρου εταιριών ίση με το 50 % ή το 100 % της αξίας αυτών των υπηρεσιών, ενώ, βάσει διοικητικής πρακτικής, το εν λόγω κράτος μέλος δεν επιβάλλει καμία αντίστοιχη υποχρέωση όταν ανάλογες υπηρεσίες παρέχονται από παρόχους εγκατεστημένους εντός της δικής του επικράτειας.

(¹) EE C 128 της 12.4.2021.

Απόφαση του Δικαστηρίου (τμήμα μείζονος συνθέσεως) της 22ας Φεβρουαρίου 2022 [αίτηση του Curtea de Apel Craiova (Ρουμανία) για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως] — Στο πλαίσιο διαδικασίας που κίνησε ο RS

(Υπόθεση C-430/21) ⁽¹⁾

(Προδικαστική παραπομπή – Κράτος δικαίου – Ανεξαρτησία της δικαστικής εξουσίας – Άρθρο 19, παράγραφος 1, δεύτερο εδάφιο, ΣΕΕ – Άρθρο 47 του Χάρτη των Θεμελιωδών Δικαιωμάτων της Ευρωπαϊκής Ένωσης – Υπεροχή του δικαίου της ΕΕ – Έλλειψη αρμοδιότητας εθνικού δικαστηρίου να εξετάζει τη συμμόρφωση με το δικαιο της Ένωσης εθνικής νομοθεσίας που κρίθηκε σύμφωνη με το Σύνταγμα από το συνταγματικό δικαστήριο του οικείου κράτους μέλους – Πειθαρχικές διαδικασίες)

(2022/C 165/24)

Γλώσσα διαδικασίας: η ρουμανική

Αιτούν δικαστήριο

Curtea de Apel Craiova

Διάδικοι στην υπόθεση της κύριας δίκης

RS

Διατακτικό

- 1) Το άρθρο 19, παράγραφος 1, δεύτερο εδάφιο, ΣΕΕ, σε συνδυασμό με το άρθρο 2 και το άρθρο 4, παράγραφοι 2 και 3, ΣΕΕ, με το άρθρο 267 ΣΛΕΕ, καθώς και με την αρχή της υπεροχής του δικαίου της Ένωσης έχει την έννοια ότι αντιτίθεται σε εθνική νομοθεσία ή πρακτική κατά την οποία τα τακτικά δικαστήρια κράτους μέλους στερούνται της αρμοδιότητας να εξετάζουν τη συμβατότητα με το δικαιο της Ένωσης εθνικής νομοθεσίας την οποία το συνταγματικό δικαστήριο του εν λόγω κράτους μέλους έκρινε ότι είναι σύμφωνη με εθνική συνταγματική διάταξη η οποία επιβάλλει τη συμμόρφωση προς την αρχή της υπεροχής του δικαίου της Ένωσης.
- 2) Το άρθρο 19, παράγραφος 1, δεύτερο εδάφιο, ΣΕΕ, σε συνδυασμό με το άρθρο 2 και το άρθρο 4, παράγραφοι 2 και 3, ΣΕΕ, με το άρθρο 267 ΣΛΕΕ, καθώς και με την αρχή της υπεροχής του δικαίου της Ένωσης έχει την έννοια ότι αντιτίθεται σε εθνική νομοθεσία ή πρακτική βάσει της οποίας ο εθνικός δικαστής είναι δυνατόν να διωχθεί πειθαρχικώς για τον λόγο ότι εφάρμοσε το δικαιο της Ένωσης, όπως αυτό ερμηνεύεται από το Δικαστήριο, αποκλίνοντας από νομολογία του συνταγματικού δικαστηρίου του οικείου κράτους μέλους η οποία είναι ασυμβίβαστη με την αρχή της υπεροχής του δικαίου της Ένωσης.

⁽¹⁾ EE C 371 της 3.11.2020.

Απόφαση του Δικαστηρίου (τμήμα μείζονος συνθέσεως) της 22ας Φεβρουαρίου 2022 [αίτηση του Rechtbank Amsterdam (Κάτω Χώρες) για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως] — Εκτέλεση ευρωπαϊκών ενταλμάτων σύλληψης εκδοθέντων κατά X (C-562/21 PPU), Y (C-563/21 PPU)

(Συνεκδικασθείσες υποθέσεις C-562-21 PPU και C-563/21 PPU) ⁽¹⁾

(Προδικαστική παραπομπή – Επείγουσα προδικαστική διαδικασία – Δικαστική συνεργασία σε ποινικές υποθέσεις – Ευρωπαϊκό ένταλμα σύλληψης – Απόφαση πλαίσιο 2002/584/ΔΕΥ – Άρθρο 1, παράγραφος 3 – Διαδικασίες παράδοσης μεταξύ των κρατών μελών – Προϋποθέσεις εκτέλεσης – Χάρτης των Θεμελιωδών Δικαιωμάτων της Ευρωπαϊκής Ένωσης – Άρθρο 47, δεύτερο εδάφιο – Θεμελιώδες δικαίωμα σε δίκαιη δίκη ενώπιον ανεξάρτητου και αμερόληπτου δικαστηρίου που έχει προηγουμένως συσταθεί νομίμως – Συστημικές ή γενικευμένες πλημμέλειες – Εξέταση σε δύο στάδια – Κριτήρια εφαρμογής – Υποχρέωση της δικαστικής αρχής εκτέλεσης να εξακριβώνει συγκεκριμένα και ειδικά εάν συντρέχουν σοβαροί και αποδεδειγμένοι λόγοι για να θεωρηθεί ότι το πρόσωπο σε βάρος του οποίου έχει εκδοθεί ευρωπαϊκό ένταλμα σύλληψης, σε περίπτωση παράδοσης, διατρέχει πραγματικό κίνδυνο προσβολής του θεμελιώδους δικαιώματός του σε δίκαιη δίκη ενώπιον ανεξάρτητου και αμερόληπτου δικαστηρίου που έχει προηγουμένως συσταθεί νομίμως)

(2022/C 165/25)

Γλώσσα διαδικασίας: η ολλανδική

Αιτούν δικαστήριο

Rechtbank Amsterdam

Διάδικοι στην υπόθεση της κύριας δίκης

X (C-562/21 PPU), Y (C-563/21 PPU)

Διατακτικό

Το άρθρο 1, παράγραφοι 2 και 3, της απόφασης-πλαίσιο 2002/584/ΔΕΥ του Συμβουλίου, της 13ης Ιουνίου 2002, για το ευρωπαϊκό ένταλμα σύλληψης και τις διαδικασίες παράδοσης μεταξύ των κρατών μελών, όπως τροποποιήθηκε με την απόφαση-πλαίσιο 2009/299/ΔΕΥ του Συμβουλίου, της 26ης Φεβρουαρίου 2009, έχει την έννοια ότι η δικαστική αρχή εκτέλεσης που καλείται να αποφασίσει για την παράδοση προσώπου σε βάρος του οποίου έχει εκδοθεί ευρωπαϊκό ένταλμα σύλληψης, σε περίπτωση που έχει στη διάθεσή της στοιχεία τα οποία μαρτυρούν την ύπαρξη συστημικών ή γενικευμένων πλημμελειών όσον αφορά την ανεξαρτησία της δικαστικής εξουσίας στο κράτος μέλος έκδοσης του εντάλματος, ιδίως όσον αφορά τη διαδικασία διορισμού των λειτουργών της εξουσίας αυτής, μπορεί να αρνηθεί την παράδοση του εν λόγω προσώπου μόνον εφόσον:

- στο πλαίσιο ευρωπαϊκού εντάλματος σύλληψης που εκδόθηκε με σκοπό την εκτέλεση στερητικής της ελευθερίας ποινής ή στερητικού της ελευθερίας μέτρου ασφαλείας, διαπιστώσει ότι, υπό τις ιδιαίτερες περιστάσεις της υποθέσεως, συντρέχουν σοβαροί και αποδεδειγμένοι λόγοι για να θεωρηθεί ότι, λαμβανομένων μεταξύ άλλων υπόψη των προσκομισθέντων από το πρόσωπο αυτό στοιχείων που αφορούν τη σύνθεση του δικάσαντος την ποινική υπόθεση δικαστικού σχηματισμού ή οποιαδήποτε άλλη περίπτωση η οποία θεωρείται κρίσιμη για την εκτίμηση της ανεξαρτησίας και της αμεροληψίας του εν λόγω σχηματισμού, έχει παραβιασθεί το θεμελιώδες δικαίωμα αυτού του προσώπου σε δίκαιη δίκη ενώπιον ανεξάρτητου και αμερόληπτου δικαστηρίου που έχει προηγουμένως συσταθεί νομίμως, δικαίωμα το οποίο κατοχυρώνεται στο άρθρο 47, δεύτερο εδάφιο, του Χάρτη των Θεμελιωδών Δικαιωμάτων της Ευρωπαϊκής Ένωσης, και
- στο πλαίσιο ευρωπαϊκού εντάλματος σύλληψης που εκδόθηκε με σκοπό την άσκηση ποινικής δίωξης, διαπιστώσει ότι, υπό τις ιδιαίτερες περιστάσεις της υποθέσεως, συντρέχουν σοβαροί και αποδεδειγμένοι λόγοι για να θεωρηθεί ότι, λαμβανομένων μεταξύ άλλων υπόψη των προσκομισθέντων από τον ενδιαφερόμενο στοιχείων όσον αφορά την προσωπική κατάστασή του, τη φύση της αξιόποινης πράξης για την οποία διώκεται, το πραγματικό πλαίσιο στο οποίο εντάσσεται το ευρωπαϊκό ένταλμα σύλληψης ή οποιαδήποτε άλλη περίπτωση η οποία θεωρείται κρίσιμη για την εκτίμηση της ανεξαρτησίας και της αμεροληψίας του δικαστικού σχηματισμού που κατά πάσα πιθανότητα θα κληθεί να δικάσει την υπόθεσή του, το πρόσωπο αυτό διατρέχει, σε περίπτωση παράδοσης, πραγματικό κίνδυνο προσβολής του εν λόγω θεμελιώδους δικαιώματος.

(¹) ΕΕ C 2 της 3.1.2022.

Διάταξη του Δικαστηρίου (ένατο τμήμα) της 10ης Ιανουαρίου 2022 — [αίτηση του Tribunale di Parma (Ιταλία) για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως] — Ποινική δίκη κατά ΖΙ, ΤQ**(Υπόθεση C-437/20) (¹)**

[Προδικαστική παραπομπή – Άρθρο 53, παράγραφος 2, του Κανονισμού Διαδικασίας του Δικαστηρίου – Τυχρά παίγνια – Παραχωρήσεις για τη δραστηριότητα αποδοχής στοιχημάτων – Παράταση των ήδη ανατεθεισών συμβάσεων παραχώρησης – Νομιμοποίηση των κέντρων διαβίβασης δεδομένων (ΚΔΔ) που ασκούν τη δραστηριότητα αυτή χωρίς σύμβαση παραχώρησης και άδεια της αστυνομίας – Σύντομη προθεσμία – Προδήλως απαράδεκτο της αίτησης προδικαστικής αποφάσεως]

(2022/C 165/26)

Γλώσσα διαδικασίας: η ιταλική

Αιτούν δικαστήριο

Tribunale di Parma

Ποινική δίκη ενώπιον του αιτούντος δικαστηρίου κατά

ΖΙ, ΤQ

Διατακτικό

Η αίτηση προδικαστικής αποφάσεως που υπέβαλε το Tribunale di Parma (πρωτοδικείο Πάρμας, Ιταλία), με απόφαση της 8ης Νοεμβρίου 2019, είναι προδήλως απαράδεκτη.

(¹) Ημερομηνία κατάθεσης: 17 Σεπτεμβρίου 2020.

Διάταξη του Δικαστηρίου (δέκατο τμήμα) της 21ης Φεβρουαρίου 2022 [αίτηση του Commissione tributaria provinciale di Roma (Ιταλία) για την έκδοση προδικαστικής απόφασης] — Leonardo SpA κατά Agenzia delle Entrate — Direzione Regionale del Lazio

(Υπόθεση C-550/21) ⁽¹⁾

(Προδικαστική παραπομπή – Άρθρο 53, παράγραφος 2, και άρθρο 94 του Κανονισμού Διαδικασίας του Δικαστηρίου – Κοινό σύστημα φόρου προστιθέμενης αξίας – Μη παροχή επαρκών διευκρινίσεων – Προδήλως απαράδεκτο)

(2022/C 165/27)

Γλώσσα διαδικασίας: η ιταλική

Αιτούν δικαστήριο

Commissione tributaria provinciale di Roma

Διάδικοι στην υπόθεση της κύριας δίκης

Leonardo SpA

κατά

Agenzia delle Entrate — Direzione Regionale del Lazio

Διατακτικό

Η αίτηση προδικαστικής απόφασης που υποβλήθηκε από το Commissione tributaria provinciale di Roma (πρωτοβάθμιο φορολογικό δικαστήριο Ρώμης, Ιταλία), με απόφαση της 21ης Ιουλίου 2021, είναι προδήλως απαράδεκτη.

⁽¹⁾ Ημερομηνία καταθέσεως: 6 Σεπτεμβρίου 2021.

Διάταξη του Προέδρου του Δικαστηρίου της 23ης Φεβρουαρίου 2022 [αίτηση του Verwaltungsgericht Wiesbaden (Γερμανία) για την έκδοση προδικαστικής απόφασης] — TV κατά Land Hessen

(Υπόθεση C-63/22) ⁽¹⁾

[Προστασία των δεδομένων προσωπικού χαρακτήρα – Υπηρεσία πληροφοριών (γραφείο οικονομικών πληροφοριών) – Αξιολόγηση της φερεγγυότητας («scoring») φυσικών προσώπων με βάση μη επαληθευθείσες πληροφορίες τις οποίες έχουν παράσχει δανειστές – Νομιμότητα της επεξεργασίας των δεδομένων και από κοινού ευθύνη για την επεξεργασία]

(2022/C 165/28)

Γλώσσα διαδικασίας: η γερμανική

Αιτούν δικαστήριο

Verwaltungsgericht Wiesbaden

Διάδικοι στην υπόθεση της κύριας δίκης

TV

κατά

Land Hessen

Προσεπικληθείσα: SCHUFA Holding AG

Διατακτικό

Η υπόθεση C-63/22 διαγράφεται από το πρωτόκολλο του Δικαστηρίου.

⁽¹⁾ Ημερομηνία καταθέσεως: 1 Φεβρουαρίου 2022.

Αναίρεση που άσκησε στις 24 Μαΐου 2021 ο Roberto Alejandro Macías Chávez, ο José María Castillejo Oriol, ο Fernando Presencia κατά της διατάξεως που εξέδωσε το Γενικό Δικαστήριο (τέταρτο τμήμα) στις 27 Απριλίου 2021 στην υπόθεση T-719/20, Macías Chávez κ.λπ. κατά Ισπανίας και Κοινοβουλίου

(Υπόθεση C-322/21 P)

(2022/C 165/29)

Γλώσσα διαδικασίας: η ισπανική

Διάδικοι

Ανααιρεσιόντες: Roberto Alejandro Macías Chávez, José María Castillejo Oriol και Fernando Presencia (εκπρόσωπος: J. Jover Padró, abogado)

Λοιποί διάδικοι στην ανααιρετική διαδικασία: Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο και Βασίλειο της Ισπανίας

Με διάταξη της 1ης Φεβρουαρίου 2022, το Δικαστήριο (δέκατο τμήμα) απέρριψε την αίτηση αναίρεσως ως εν μέρει προδήλως απαράδεκτη και εν μέρει προδήλως αβάσιμη και έκρινε ότι οι ανααιρεσιόντες πρέπει να φέρουν τα δικαστικά έξοδά τους.

Αναίρεση που άσκησε στις 10 Σεπτεμβρίου 2021 η Acciona, S.A. κατά της αποφάσεως που εξέδωσε το Γενικό Δικαστήριο (πέμπτο τμήμα) στις 30 Ιουνίου 2021 στην υπόθεση T-362/20, Acciona κατά EUIPO — Agencia Negociadora PB (REACCIONA)

(Υπόθεση C-557/21 P)

(2022/C 165/30)

Γλώσσα διαδικασίας: η ισπανική

Διάδικοι

Ανααιρεσίουσα: Acciona, S.A. (εκπρόσωπος: J. C. Erdozain López, abogado)

Λοιποί διάδικοι στην ανααιρετική διαδικασία: Γραφείο διανοητικής ιδιοκτησίας της Ευρωπαϊκής Ένωσης, Agencia Negociadora PB, S.L.

Με διάταξη της 27ης Ιανουαρίου 2022, το Δικαστήριο (τμήμα εγκρίσεως της εξετάσεως των αναίρεσων) απέρριψε την αίτηση για την έγκριση της εξετάσεως της αιτήσεως αναίρεσως και αποφάνθηκε ότι η Acciona, S.A. φέρει τα δικαστικά έξοδά της.

Αίτηση προδικαστικής αποφάσεως την οποία υπέβαλε το Obersten Gerichtshof (Γερμανία) στις 25 Νοεμβρίου 2021 — IEF Service GmbH κατά HB

(Υπόθεση C-710/21)

(2022/C 165/31)

Γλώσσα διαδικασίας: η γερμανική

Αιτούν δικαστήριο

Obersten Gerichtshof

Διάδικοι στην υπόθεση της κύριας δίκης

Ανααιρεσίουσα και αρχική εναγομένη: IEF Service GmbH

Ανααιρεσίβλητος και αρχικός ενάγων: HB

Προδικαστικά ερωτήματα

1. Έχει το άρθρο 9, παράγραφος 1, της οδηγίας 2008/94/EK ⁽¹⁾, την έννοια ότι αρκεί για να θεωρηθεί ότι μια επιχείρηση ασκεί, κατά την έννοια του άρθρου αυτού, δραστηριότητες στο έδαφος τουλάχιστον δύο κρατών μελών το γεγονός ότι η επιχείρηση αυτή προσφέρει τις υπηρεσίες της σε άλλο κράτος μέλος και απασχολεί εκεί για τον σκοπό αυτόν έναν αυτοαπασχολούμενο μηχανικό πωλήσεων, καθώς και ότι ένας εργαζόμενος που απασχολείται στην έδρα της επιχείρησης ως υπάλληλός της εργάζεται τακτικά, κάθε δεύτερη εβδομάδα, στο άλλο κράτος μέλος κατ' οίκον;

2. Σε περίπτωση καταφατικής απάντησης στο πρώτο προδικαστικό ερώτημα:

Έχει το άρθρο 9, παράγραφος 1, της οδηγίας 2008/94 την έννοια ότι ο εργαζόμενος τέτοιας επιχείρησης, ο οποίος έχει μεν την κατοικία του στο δεύτερο κράτος μέλος και υπόκειται εκεί σε υποχρεωτική κοινωνική ασφάλιση, αλλά παρέχει την εργασία του εναλλάξ μία εβδομάδα στο κράτος μέλος της έδρας του εργοδότη και, στη συνέχεια, μία εβδομάδα στο κράτος μέλος όπου κατοικεί και όπου υπόκειται σε υποχρεωτική κοινωνική ασφάλιση, παρέχει την εργασία αυτή «συνήθως», κατά την έννοια του ανωτέρω άρθρου, σε αμφότερα τα κράτη μέλη;

3. Σε περίπτωση καταφατικής απάντησης στο δεύτερο προδικαστικό ερώτημα:

Έχει το άρθρο 9, παράγραφος 1, της οδηγίας 2008/94 την έννοια ότι, για την ικανοποίηση των ανεκπλήρωτων αξιώσεων εργαζομένου, ο οποίος παρέχει ή παρείχε την εργασία του συνήθως σε δύο κράτη μέλη, αρμόδιος είναι

α) ο οργανισμός εγγύησης του κράτους μέλους στη νομοθεσία του οποίου υπάγεται ο εργαζόμενος στο πλαίσιο του συντονισμού των συστημάτων κοινωνικής ασφάλισης, εφόσον, με βάση τον σχεδιασμό των οργανισμών εγγύησης του άρθρου 3 της οδηγίας 2008/94 στα δύο κράτη, οι εργοδοτικές εισφορές για τη χρηματοδότηση του οργανισμού εγγύησης καταβάλλονται στο πλαίσιο των υποχρεωτικών εισφορών κοινωνικής ασφάλισης,

β) ή ο οργανισμός εγγύησης του έτερου κράτους μέλους, στο οποίο έχει την έδρα της η αφερέγγυα επιχείρηση, ή

γ) οι οργανισμοί εγγύησης αμφότερων των κρατών μελών, οπότε ο εργαζόμενος μπορεί να επιλέξει, κατά την υποβολή της αίτησης, σε ποιον από τους δύο προτιμά να απευθυνθεί;

(¹) Οδηγία 2008/94/ΕΚ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 22ας Οκτωβρίου 2008, περί προστασίας των μισθωτών σε περίπτωση αφερεγγυότητας του εργοδότη (Κωδικοποιημένη έκδοση) (ΕΕ 2008, L 283, σ. 36).

Αίτηση προδικαστικής αποφάσεως την οποία υπέβαλε το Curtea de Apel București (Ρουμανία) στις 21 Δεκεμβρίου 2021 — R.I. κατά Inspectia Judiciară, N.L.

(Υπόθεση C-817/21)

(2022/C 165/32)

Γλώσσα διαδικασίας: η ρουμανική

Αιτούν δικαστήριο

Curtea de Apel București

Διάδικοι στην υπόθεση της κύριας δίκης

Προσφεύγουσα: R.I.

Καθών: Inspectia Judiciară, N.L.

Προδικαστικά ερωτήματα

Έχουν το άρθρο 2 και το άρθρο 19, παράγραφος 1, δεύτερο εδάφιο, της Συνθήκης για την Ευρωπαϊκή Ένωση, η απόφαση 2006/928 (για τη θέσπιση μηχανισμού για τη συνεργασία και τον έλεγχο της προόδου στη Ρουμανία όσον αφορά την επίτευξη των ειδικών στόχων αναφοράς στους τομείς της δικαστικής μεταρρύθμισης και της καταπολέμησης της διαφθοράς) (¹), καθώς και οι εγγυήσεις περί ανεξαρτησίας και αμεροληψίας που επιβάλλονται από το δικαιο της Ένωσης, την έννοια ότι δεν επιτρέπουν εθνική ρύθμιση η οποία παρέχει στον προϊστάμενο επιθεωρητή της Δικαστικής Επιθεώρησης τη δυνατότητα να εκδίδει κανονιστικές διοικητικές πράξεις (με τυπική ισχύ κατώτερη εκείνης του νόμου) ή/και ατομικές διοικητικές πράξεις με τις οποίες αποφασίζει αυτόνομα την οργάνωση του θεσμικού πλαισίου το οποίο διέπει τη Δικαστική Επιθεώρηση όσον αφορά την επιλογή των δικαστικών επιθεωρητών και την αξιολόγηση της δραστηριότητάς τους, τη διενέργεια των εργασιών επιθεώρησης και τον διορισμό του αναπληρωτή προϊσταμένου επιθεωρητή, ενώ, βάσει του οργανικού νόμου, τα πρόσωπα αυτά είναι τα μόνα που μπορούν να διενεργούν, να εγκρίνουν ή να ακυρώνουν πράξεις πειθαρχικής έρευνας εις βάρος του προϊσταμένου επιθεωρητή;

(¹) Απόφαση 2006/928 της Επιτροπής, της 13ης Δεκεμβρίου 2006, για τη θέσπιση μηχανισμού για τη συνεργασία και τον έλεγχο της προόδου στη Ρουμανία όσον αφορά την επίτευξη των ειδικών στόχων αναφοράς στους τομείς της δικαστικής μεταρρύθμισης και της καταπολέμησης της διαφθοράς (ΕΕ 2006, L 354, σ. 56).

**Αίτηση προδικαστικής αποφάσεως την οποία υπέβαλε το Înalta Curte de Casație și Justiție (Ρουμανία)
στις 30 Δεκεμβρίου 2021 — Banca A κατά A.N.A.F., Președintele A.N.A.F.**

(Υπόθεση C-827/21)

(2022/C 165/33)

Γλώσσα διαδικασίας: η ρουμανική

Αιτούν δικαστήριο

Înalta Curte de Casație și Justiție

Διάδικοι στην υπόθεση της κύριας δίκης

Αιτούσα την αναθεώρηση της απόφασης: Banca A

Καθών η αίτηση: A.N.A.F., Președintele A.N.A.F.

Προδικαστικά ερωτήματα

1. Υποχρεούται ένα εθνικό δικαστήριο να ερμηνεύει κατά τρόπο σύμφωνο με την οδηγία 2009/133/EK ⁽¹⁾ του Συμβουλίου τον εθνικό φορολογικό κανόνα ο οποίος έχει εφαρμογή στις εσωτερικές καταστάσεις και ρυθμίζει τη μη φορολόγηση των υπεραξιών που δημιουργούνται λόγω της ακύρωσης της συμμετοχής της λήπτριας εταιρίας στο κεφάλαιο της εισφέρουσας εταιρίας, υπό περιστάσεις όπως οι υπό εξέταση, όταν:
 - ο εθνικός νομοθέτης έχει ρυθμίσει με ξεχωριστούς κανόνες τις εσωτερικές και τις παρόμοιες με αυτές διασυνοριακές πράξεις, και οι κανόνες δεν είναι πανομοιότυποι·
 - ο εθνικός κανόνας που εφαρμόζεται στις εσωτερικές πράξεις λειτουργεί, ωστόσο, μέσω εννοιών που περιέχονται στην οδηγία —συγχώνευση, εισφορά ενεργητικού και παθητικού, ακύρωση της συμμετοχής·
 - η αιτιολογική έκθεση του εθνικού φορολογικού νόμου μπορεί να ερμηνευθεί υπό την έννοια ότι ο νομοθέτης θέλησε να καθιερώσει την ίδια φορολογική λύση για τις εγχώριες και για τις διασυνοριακές πράξεις, οι οποίες ρυθμίζονται από τη μεταφορά της οδηγίας στο εθνικό δίκαιο, προκειμένου να τηρηθεί η αρχή της φορολογικής ουδετερότητας της συγχώνευσης κατά τρόπο που δεν εισάγει διακρίσεις και αποτρέπει στρεβλώσεις του ανταγωνισμού;
2. Έχει το άρθρο 7 της οδηγίας 2009/133/EK του Συμβουλίου την έννοια ότι η χορήγηση του ευεργετήματος της μη φορολόγησης των υπεραξιών που προκύπτουν από πράξη ακύρωσης της συμμετοχής που κατέχει μια εταιρία σε άλλη εταιρία, κατόπιν της εισφοράς των στοιχείων του ενεργητικού και του παθητικού της τελευταίας αυτής εταιρίας στην πρώτη, δεν μπορεί να αποκλεισθεί για τον λόγο ότι η επίμαχη πράξη δεν πληροί όλες τις προϋποθέσεις που προβλέπει ο εθνικός κανόνας για τον χαρακτηρισμό της ως συγχώνευσης;
3. Έχει το άρθρο 7 της οδηγίας 2009/133/EK του Συμβουλίου την έννοια ότι το ευεργέτημα της μη φορολόγησης εφαρμόζεται στο κέρδος μιας αγοράς ευκαιρίας, το οποίο αποτυπώνεται στα αποτελέσματα χρήσης της απορροφώσας εταιρίας;

⁽¹⁾ Οδηγία 2009/133/EK του Συμβουλίου, της 19ης Οκτωβρίου 2009, σχετικά με το κοινό φορολογικό καθεστώς το εφαρμοστέο στις συγχωνεύσεις, διασπάσεις, μερικές διασπάσεις, εισφορές ενεργητικού και ανταλλαγές μετοχών που αφορούν εταιρείες διαφορετικών κρατών μελών καθώς και με τη μεταφορά της καταστατικής έδρας μιας SE ή μιας SCE από ένα κράτος μέλος σε άλλο (ΕΕ 2009, L 310, σ. 34).

**Αίτηση προδικαστικής αποφάσεως την οποία υπέβαλε το Bundesfinanzhof (Γερμανία) στις 6 Ιανουαρίου
2022 — RF κατά Finanzamt G**

(Υπόθεση C-15/22)

(2022/C 165/34)

Γλώσσα διαδικασίας: η γερμανική

Αιτούν δικαστήριο

Bundesfinanzhof

Διάδικοι στην υπόθεση της κύριας δίκης

Αναιρεσείουσα: RF

Αναιρεσιβλητή: Finanzamt G

Προδικαστικό ερώτημα

Έχουν το άρθρο 4, παράγραφος 3, ΣΕΕ και το άρθρο 208 σε συνδυασμό με το άρθρο 210 ΣΛΕΕ την έννοια ότι αντιτίθενται σε εθνική διοικητική πρακτική περί μη χορήγησης απαλλαγής από τον φόρο στις περιπτώσεις κατά τις οποίες έργο αναπτυξιακής συνεργασίας χρηματοδοτείται από το Ευρωπαϊκό Ταμείο Ανάπτυξης, ενώ αντιθέτως απαλλάσσεται από τον φόρο, υπό ορισμένες προϋποθέσεις, ο μισθός που καταβάλλεται σε εργαζόμενο δυνάμει σύμβασης εργασίας για δραστηριότητα σε σχέση με τη γερμανική δημόσια αναπτυξιακή βοήθεια στο πλαίσιο τεχνικής ή χρηματοοικονομικής συνεργασίας, η οποία χρηματοδοτείται τουλάχιστον κατά 75 % από ομοσπονδιακό υπουργείο αρμόδιο για την αναπτυξιακή συνεργασία ή από ιδιωτική εταιρία αναπτυξιακής βοήθειας υπό κρατικό έλεγχο;

Αίτηση προδικαστικής απόφασης την οποία υπέβαλε το Tribunal Arbitral Tributário (Centro de Arbitragem Administrativa — CAAD) (Πορτογαλία) στις 10 Ιανουαρίου 2022 — Caxamar — Comércio e Indústria de Bacalhau SA κατά Autoridade Tributária e Aduaneira

(Υπόθεση C-23/22)

(2022/C 165/35)

Γλώσσα διαδικασίας: η πορτογαλική

Αιτούν δικαστήριο

Tribunal Arbitral Tributário (Centro de Arbitragem Administrativa — CAAD)

Διάδικοι στην υπόθεση της κύριας δίκης

Προσφεύγουσα: Caxamar — Comércio e Indústria de Bacalhau SA

Καθή: Autoridade Tributária e Aduaneira

Προδικαστικό ερώτημα

Μπορεί, κατ' ορθή ερμηνεία των κατευθυντήριων γραμμών για τις ενισχύσεις περιφερειακού χαρακτήρα 2014-2020, σε συνδυασμό με τις διατάξεις του κανονισμού (ΕΕ) 651/2014⁽¹⁾ της Επιτροπής, της 16ης Ιουνίου 2014, και ιδίως με τα άρθρα 1 και 2, σημείο 11, του κανονισμού (ΕΕ) 1379/2013⁽²⁾ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 11ης Δεκεμβρίου 2013, καθώς και με τις διατάξεις του παραρτήματος Ι της Συνθήκης για τη λειτουργία της Ευρωπαϊκής Ένωσης, να συναχθεί το συμπέρασμα ότι, σύμφωνα με το άρθρο 2, παράγραφος 2, και με το άρθρο 22, παράγραφος 1, του Código Fiscal do Investimento (κώδικα φορολογίας επενδύσεων), ο οποίος εγκρίθηκε με το Decreto-Lei n.º 162/2014 (προεδρικό διάταγμα 162/2014), της 31ης Οκτωβρίου, καθώς και σύμφωνα με τα άρθρα 1 και 2 της Portaria n.º 282/2014 (υπουργικής απόφασης 282/2014), της 30ής Δεκεμβρίου, δεν αποτελεί δραστηριότητα μεταποίησης γεωργικών προϊόντων για τους σκοπούς των προβλεπόμενων φορολογικών ενισχύσεων η δραστηριότητα μεταποίησης των προϊόντων αλιείας και υδατοκαλλιέργειας όσον αφορά τον «παστό βακαλάο», τον «κατεψυγμένο βακαλάο» και τον «αφαλατωμένο βακαλάο», η οποία αντιστοιχεί στον κωδικό CAE 10204Rev3;

(¹) Κανονισμός (ΕΕ) 651/2014 της Επιτροπής, της 17ης Ιουνίου 2014, για την κήρυξη ορισμένων κατηγοριών ενισχύσεων ως συμβατών με την εσωτερική αγορά κατ' εφαρμογή των άρθρων 107 και 108 της Συνθήκης (ΕΕ 2014, L 187, σ. 1).

(²) Κανονισμός (ΕΕ) 1379/2013 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 11ης Δεκεμβρίου 2013, για την κοινή οργάνωση των αγορών των προϊόντων αλιείας και υδατοκαλλιέργειας, την τροποποίηση των κανονισμών του Συμβουλίου (ΕΚ) αριθ. 1184/2006 και (ΕΚ) αριθ. 1224/2009 και την κατάργηση του κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 104/2000 του Συμβουλίου (ΕΕ 2013, L 354, σ. 1).

**Αίτηση προδικαστικής απόφασης την οποία υπέβαλε το Pesti Központi Kerületi Bíróság (Ουγγαρία)
στις 25 Ιανουαρίου 2022 — PannonHitel Pénzügyi Zrt. κατά Wizz Air Hungary Légiközlekedési Zrt.
(Wizz Air Hungary Zrt.)**

(Υπόθεση C-51/22)

(2022/C 165/36)

Γλώσσα διαδικασίας: η ουγγρική

Αιτούν δικαστήριο

Pesti Központi Kerületi Bíróság

Διάδικοι στην υπόθεση της κύριας δίκης

Ενάγουσα: PannonHitel Pénzügyi Zrt.

Εναγομένη: Wizz Air Hungary Légiközlekedési Zrt. (Wizz Air Hungary Zrt.)

Προδικαστικά ερωτήματα

Έχουν το άρθρο 5, παράγραφος 1, στοιχείο α', και το άρθρο 8, παράγραφος 1, στοιχείο α', πρώτη περίπτωση, και παράγραφος 2, του κανονισμού (ΕΚ) 261/2004 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 11ης Φεβρουαρίου 2004, για τη θέσπιση κοινών κανόνων αποζημίωσης και συνδρομής προς τους επιβάτες σε περίπτωση άρνησης επιβίβασης και ματαίωσης ή μεγάλης καθυστέρησης της πτήσης και για την κατάργηση του κανονισμού (ΕΟΚ) 295/91⁽¹⁾, την έννοια ότι ο επιβάτης μπορεί να ασκήσει απευθείας κατά του αερομεταφορέα το δικαίωμά του για επιστροφή του πλήρους αντιτίμου του εισιτηρίου στην τιμή αγοράς του, ακόμη και αν είχε κάνει κράτηση του εισιτηρίου μέσω τρίτου ενεργούντος ως μεσάζοντος, στον οποίον ο επιβάτης κατέβαλε το αντίτιμο του εισιτηρίου, και αν ο μεσάζων ήταν αυτός ο οποίος αγόρασε το εισιτήριο από τον αερομεταφορέα και κατέβαλε [σε αυτόν] το αντίτιμο του εισιτηρίου, χωρίς πάντως να αποδεικνύεται ότι ο μεσάζων ενήργησε ως εξουσιοδοτημένος αντιπρόσωπος του αερομεταφορέα ή ότι πρέπει να θεωρηθεί εξουσιοδοτημένος πράκτορας;

⁽¹⁾ ΕΕ 2004, L 46, σ. 1.

**Αίτηση προδικαστικής απόφασης την οποία υπέβαλε το Amtsgericht Frankfurt am Main (Γερμανία) την
1η Φεβρουαρίου 2022 — IA κατά DER Touristik Deutschland GmbH**

(Υπόθεση C-62/22)

(2022/C 165/37)

Γλώσσα διαδικασίας: η γερμανική

Αιτούν δικαστήριο

Amtsgericht Frankfurt am Main

Διάδικοι στην υπόθεση της κύριας δίκης

Ενάγουσα: IA

Εναγομένη: DER Touristik Deutschland GmbH

Προδικαστικό ερώτημα

Έχει το άρθρο 18, παράγραφος 1, του κανονισμού (ΕΕ) 1215/2012 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 12ης Δεκεμβρίου 2012, για τη διεθνή δικαιοδοσία, την αναγνώριση και την εκτέλεση αποφάσεων σε αστικές και εμπορικές υποθέσεις (αναδιτύπωση)⁽¹⁾, την έννοια ότι η εν λόγω διάταξη δεν θεσπίζει μόνον κανόνα περί διεθνούς δικαιοδοσίας, αλλά περιέχει επίσης κανόνα περί της κατά τόπον αρμοδιότητας των εθνικών δικαστηρίων, τον οποίο πρέπει να λαμβάνει υπόψη το δικαστήριο που επιλαμβάνεται διαφορών από σύμβαση ταξιδιού, σε περίπτωση που τόσο ο καταναλωτής ως ταξιδιώτης όσο και ο αντισυμβαλλόμενος του ως διοργανωτής ταξιδιών είναι μεν εγκατεστημένοι στο ίδιο κράτος μέλος, πλην όμως ο προορισμός του ταξιδιού δεν βρίσκεται εντός του εν λόγω κράτους μέλους, αλλά στην αλλοδαπή, με συνέπεια ο καταναλωτής να έχει τη δυνατότητα, πέραν των όσων ορίζουν οι εθνικές διατάξεις περί διεθνούς δικαιοδοσίας, να εναγάγει ενώπιον των δικαστηρίων του τόπου της κατοικίας του τον διοργανωτή ταξιδιών για αξιώσεις που απορρέουν από τη σύμβαση;

⁽¹⁾ ΕΕ 2012, L 351, σ. 1.

Αίτηση προδικαστικής απόφασης την οποία υπέβαλε το Consiglio di Stato (Ιταλία) την 1η Φεβρουαρίου 2022 — Viagogo AG κατά Autorità per le Garanzie nelle Comunicazioni, Autorità Garante della Concorrenza e del Mercato

(Υπόθεση C-70/22)

(2022/C 165/38)

Γλώσσα διαδικασίας: η ιταλική

Αιτούν δικαστήριο

Consiglio di Stato

Διάδικοι στην υπόθεση της κύριας δίκης

Αναρρεσείουσα: Viagogo AG

Αναρρεσίβλητες: Autorità per le Garanzie nelle Comunicazioni, Autorità Garante della Concorrenza e del Mercato

Προδικαστικά ερωτήματα

1. Αντιτίθεται η οδηγία 2000/31/EK ⁽¹⁾, και ιδίως τα άρθρα 3, 14 και 15, σε συνδυασμό με το άρθρο 56 ΣΛΕΕ, στην εφαρμογή νομοθεσίας κράτους μέλους περί πωλήσεως εισιτηρίων για εκδηλώσεις στη δευτερογενή αγορά, η οποία έχει ως αποτέλεσμα να αποκλείεται διαχειριστής πλατφόρμας φιλοξενίας (hosting) ο οποίος δραστηριοποιείται στην ΕΕ, όπως είναι η αναιρεσείουσα στην υπό κρίση υπόθεση, από την παροχή σε τρίτους χρήστες διαφημιστικών υπηρεσιών σχετικά με την πώληση εισιτηρίων για εκδηλώσεις στη δευτερογενή αγορά, επιτρέποντας την εν λόγω δραστηριότητα αποκλειστικά σε πωλητές, διοργανωτές εκδηλώσεων ή λοιπά πρόσωπα που έχουν λάβει άδεια από τις δημόσιες αρχές για την έκδοση εισιτηρίων στην πρωτογενή αγορά στο πλαίσιο πιστοποιημένων συστημάτων;
2. Αντιτίθεται, περαιτέρω, το άρθρο 102 ΣΛΕΕ, σε συνδυασμό με το άρθρο 106 ΣΛΕΕ, στην εφαρμογή νομοθεσίας κράτους μέλους περί πωλήσεως εισιτηρίων για εκδηλώσεις, βάσει της οποίας όλες οι υπηρεσίες που αφορούν τη δευτερογενή αγορά εισιτηρίων (και, ιδίως, η διαμεσολάβηση) επιτρέπονται αποκλειστικά σε πωλητές, διοργανωτές εκδηλώσεων ή λοιπά πρόσωπα που έχουν λάβει άδεια για την έκδοση εισιτηρίων στην πρωτογενή αγορά στο πλαίσιο πιστοποιημένων συστημάτων, αποκλείοντας από την εν λόγω δραστηριότητα τους φορείς παροχής υπηρεσιών της κοινωνίας της πληροφορίας οι οποίοι προτίθενται να δραστηριοποιηθούν ως πάροχοι υπηρεσιών φιλοξενίας κατά την έννοια των άρθρων 14 και 15 της οδηγίας 2000/31/EK, ιδίως όταν, όπως στην υπό κρίση υπόθεση, ένας τέτοιος περιορισμός έχει ως αποτέλεσμα να παρέχει σε επιχείρηση κατέχουσα δεσπόζουσα θέση στην πρωτογενή αγορά διανομής εισιτηρίων τη δυνατότητα επεκτάσεως της δεσπόζουσας θέσης της στις υπηρεσίες διαμεσολάβησης στη δευτερογενή αγορά;
3. Μπορεί, για τους σκοπούς της ευρωπαϊκής νομοθεσίας και, ιδίως, της οδηγίας 2000/31/EK, να χρησιμοποιείται η έννοια του παθητικού παρόχου υπηρεσιών φιλοξενίας μόνον εν απουσία οποιασδήποτε δραστηριότητας φιλτραρίσματος, επιλογής, ευρετηριάσεως, οργανώσεως, καταλογογράφησης, συλλογής, αξιολογήσεως, χρήσεως, τροποποιήσεως, εξαγωγής ή προώθησεως του περιεχομένου που δημοσιεύεται από τους χρήστες, δραστηριότητες νοούμενες ως έχουσες ενδεικτικό χαρακτήρα, χωρίς να είναι απαραίτητο να συντρέχουν σωρευτικά, στο μέτρο που αυτές πρέπει να θεωρούνται, από μόνες τους, ως δηλωτικές μιας επιχειρηματικής διαχείρισης της υπηρεσίας και/ή της χρήσεως μιας τεχνικής για την αξιολόγηση της συμπεριφοράς των χρηστών με σκοπό την αύξηση της αφοσίωσής τους, ή εναπόκειται στο αιτούν δικαστήριο να εκτιμήσει την κρισιμότητα των εν λόγω περιστάσεων, ούτως ώστε, ακόμη και αν συντρέχουν μία ή περισσότερες εξ αυτών, να μπορεί να θεωρηθεί ως υπερτερούσα η ουδετερότητα της υπηρεσίας, όπερ συνεπάγεται τον χαρακτηρισμό του παρόχου υπηρεσιών φιλοξενίας ως παθητικού;

⁽¹⁾ Οδηγία 2000/31/EK του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 8ης Ιουνίου 2000, για ορισμένες νομικές πτυχές των υπηρεσιών της κοινωνίας της πληροφορίας, ιδίως του ηλεκτρονικού εμπορίου, στην εσωτερική αγορά («οδηγία για το ηλεκτρονικό εμπόριο») (ΕΕ 2000, L 178, σ. 1).

Αναίρεση που άσκησαν στις 3 Φεβρουαρίου 2022 η Grupa Azoty S.A., η Azomureș SA, και τα Λιπάσματα Καβάλας ΕΠΕ — Υποκατάστημα Αλλοδαπής κατά της διατάξεως που εξέδωσε το Γενικό Δικαστήριο (πέμπτο τμήμα) στις 29 Νοεμβρίου 2021 στην υπόθεση T-726/20, Grupa Azoty κ.λπ. κατά Επιτροπής

(Υπόθεση C-73/22 P)

(2022/C 165/39)

Γλώσσα διαδικασίας: η αγγλική

Διάδικοι

Αναρρεσείουσες: Grupa Azoty S.A., Azomureș SA, Λιπάσματα Καβάλας ΕΠΕ — Υποκατάστημα Αλλοδαπής (εκπρόσωποι: D. Haverbeke, L. Ruessmann και P. Sellar, avocats)

Αντίδικος κατ' αναίρεση: Ευρωπαϊκή Επιτροπή

Αιτήματα

Οι ανααιρεσείουσες ζητούν από το Δικαστήριο:

- να αναρέσει την ανααιρεσιβαλλόμενη διάταξη·
- να κρίνει ως παραδεκτή την προσφυγή που άσκησαν οι ανααιρεσείουσες δυνάμει του άρθρου 263 ΣΔΕΕ με αίτημα τη μερική ακύρωση της ανακοινώσεως της Επιτροπής της 25ης Σεπτεμβρίου 2020 με τίτλο «Κατευθυντήριες γραμμές σχετικά με ορισμένα μέτρα κρατικών ενισχύσεων στο πλαίσιο του συστήματος εμπορίας δικαιωμάτων εκπομπής αερίων θερμοκηπίου μετά το 2021»⁽¹⁾· ή
- επικουρικός, να αναρέσει την ανααιρεσιβαλλόμενη διάταξη για τον λόγο ότι το Γενικό Δικαστήριο όφειλε να είχε επιφυλαχθεί ως προς την απόφασή του επί του παραδεκτού της προσφυγής έως ότου την εξετάσει κατ' ουσίαν· και
- να αναπέμψει την υπόθεση στο Γενικό Δικαστήριο ώστε αυτό να αποφανθεί επί της ουσίας· και
- να επιδικάσει τα έξοδα της παρούσας διαδικασίας στις ανααιρεσείουσες· και
- να επιφυλαχθεί ως προς τα έξοδα της διαδικασίας ενώπιον του Γενικού Δικαστηρίου έως ότου αυτό ολοκληρώσει την πλήρη εξέταση της προσφυγής.

Λόγοι αναίρεσης και κύρια επιχειρήματα

Προς στήριξη της αιτήσεώς τους αναίρεσης, οι ανααιρεσείουσες προβάλλουν δύο λόγους.

Με τον πρώτο λόγο αναίρεσης, προβάλλεται ανεπαρκής αιτιολογία.

- Το Γενικό Δικαστήριο δεν εκπλήρωσε την υποχρέωση αιτιολογήσεως που υπέχει. Πρώτον, στις σκέψεις 34 έως 48 και 49 έως 51 της ανααιρεσιβαλλόμενης διατάξεως, το Γενικό Δικαστήριο δεν εξέτασε τα επιχειρήματα που προέβησαν οι ανααιρεσείουσες, ούτε προέβη σε επαρκή διαπίστωση των πραγματικών περιστατικών των οποίων έγινε επίκληση ενώπιόν του. Δεύτερον, το Γενικό Δικαστήριο δεν αιτιολόγησε γιατί μόνο οι αποφάσεις της Επιτροπής που εκδίδονται βάσει συγκεκριμένου παράγωγου δικαιού μπορούν να αφορούν άμεσα τις ανααιρεσείουσες. Τούτο αφορά τη σκέψη 38 της ανααιρεσιβαλλόμενης διατάξεως.

Με τον δεύτερο λόγο αναίρεσης, προβάλλεται ότι το Γενικό Δικαστήριο υπέπεσε σε νομικό σφάλμα καθόσον έκρινε ότι οι ανααιρεσείουσες δεν θίγονταν άμεσα.

- Το Γενικό Δικαστήριο παραπέμπε στην πάγια νομολογία όσον αφορά το κριτήριο ελέγχου περί άμεσου επηρεασμού, στις σκέψεις 26 έως 30 της ανααιρεσιβαλλόμενης διατάξεως. Προκειμένου να διαπιστωθεί αν υφίσταται ή μη άμεσος επηρεασμός, το Γενικό Δικαστήριο πρέπει, μεταξύ άλλων, να εξετάσει και να εκτιμήσει το περιεχόμενο, τη φύση, τον σκοπό και την ουσία της προσβαλλομένης πράξεως, καθώς και το πραγματικό και νομικό της πλαίσιο. Καθόσον δεν προέβη στις ανωτέρω εκτιμήσεις, το Γενικό Δικαστήριο υπέπεσε σε νομικό σφάλμα όσον αφορά την εκτίμηση της απαιτήσεως του άρθρου 263 ΣΔΕΕ περί άμεσου επηρεασμού. Τούτο αφορά τις σκέψεις 34 έως 48 της ανααιρεσιβαλλόμενης διατάξεως. Το Γενικό Δικαστήριο έχει δημιουργήσει μια κατάσταση στην οποία οι ανααιρεσείουσες δεν έχουν τη δυνατότητα ένδικης προσφυγής. Καθόσον το Γενικό Δικαστήριο δεν ακολούθησε ούτε εφάρμοσε ορθώς το κριτήριο ελέγχου περί άμεσου επηρεασμού, υπέπεσε σε νομικό σφάλμα.

Επικουρικός, προβάλλεται ότι το Γενικό Δικαστήριο όφειλε να είχε επιφυλαχθεί ως προς την απόφασή του επί του παραδεκτού της προσφυγής έως ότου την εξετάσει κατ' ουσίαν.

- Οι παράγραφοι 7 και 8 του άρθρου 130 (3) του Κανονισμού Διαδικασίας του Γενικού Δικαστηρίου απαιτούν αυτό να επιφυλαχθεί ως προς την απόφασή του επί του παραδεκτού έως ότου αποφανθεί επί της ουσίας της υποθέσεως αν τούτο δικαιολογείται από ιδιαίτερες περιστάσεις, και, επομένως, επιτάσσει να οριστούν νέες προθεσμίες για τη συνέχιση της δίκης. Κατά πάγια νομολογία, αυτές οι ιδιαίτερες περιστάσεις συντρέχουν οσάκις απαιτείται τέτοιου είδους επιφύλαξη για την ορθή απονομή της δικαιοσύνης.
- Το Γενικό Δικαστήριο είχε την υποχρέωση να εξετάσει τη φύση, το περιεχόμενο και το πλαίσιο της προσβαλλόμενης πράξεως προκειμένου να αποφανθεί εάν αυτή έθιγε άμεσα τις ανααιρεσείουσες. Προς τον σκοπό αυτόν, είναι αναγκαίο να εξεταστεί η ουσία της πράξεως, καθώς και το κατά πόσον επιβάλλει αυτοτελείς νομικές υποχρεώσεις στα κράτη μέλη. Υπάρχει μια αλληλοεπικάλυψη μεταξύ της εξετάσεως και εκτιμήσεως αυτής και του πρώτου προβληθέντος λόγου ακυρώσεως περί αναρμοδιότητας της Επιτροπής να θεσπίσει το παράρτημα Ι της προσβαλλομένης πράξεως. Καθόσον το Γενικό Δικαστήριο δεν επιφυλάχθηκε ως προς το παραδεκτό της προσφυγής έως ότου εξετάσει κατ' ουσίαν τα επιχειρήματα των ανααιρεσείουσών, παρέβη τις διατάξεις των παραγράφων 7 και 8 του άρθρου 130 του Κανονισμού του Διαδικασίας.

⁽¹⁾ ΕΕ 2020, C 317, σ. 5.

Αναίρεση που άσκησαν στις 4 Φεβρουαρίου 2022 οι Advansa Manufacturing GmbH, Beaulieu International Group, η Brilen, SA, Cordenka GmbH & Co. KG, Dolan GmbH, Enka International GmbH & Co. KG, Glanzstoff Longlaville, Infinited Fiber Company Oy, Kelheim Fibres GmbH, Nurel SA, PHP Fibers GmbH, Teijin Aramid BV, Thrace Nonwovens & Geosynthetics μονοπρόσωπη ΑΒΕΕ μη υφαντών υφασμάτων και γεωσυνθετικών προϊόντων και Trevira GmbH κατά της διατάξεως που εξέδωσε το Γενικό Δικαστήριο (πέμπτο τμήμα) στις 29 Νοεμβρίου 2021 στην υπόθεση T-741/20, Advansa Manufacturing κ.λπ. κατά Επιτροπής

(Υπόθεση C-77/22 P)

(2022/C 165/40)

Γλώσσα διαδικασίας: η αγγλική

Διάδικοι

Ανααιρεσείουσες: Advansa Manufacturing GmbH, Beaulieu International Group, Brilen, SA, Cordenka GmbH & Co. KG, Dolan GmbH, Enka International GmbH & Co. KG, Glanzstoff Longlaville, Infinited Fiber Company Oy, Kelheim Fibres GmbH, Nurel SA, PHP Fibers GmbH, Teijin Aramid BV, Thrace Nonwovens & Geosynthetics μονοπρόσωπη ΑΒΕΕ μη υφαντών υφασμάτων και γεωσυνθετικών προϊόντων και Trevira GmbH (εκπρόσωποι: D. Haverbeke, L. Ruessmann και P. Sellar, avocats)

Λοιποί διάδικοι στην ανααιρετική διαδικασία: Dralon GmbH, Ευρωπαϊκή Επιτροπή

Αιτήματα

Οι ανααιρεσείουσες ζητούν από το Δικαστήριο:

- να αναρέσει την ανααιρεσιβαλλόμενη διάταξη, και
- να κρίνει παραδεκτή την προσφυγή των νυν ανααιρεσιουσών δυνάμει του άρθρου 263 ΣΛΕΕ για μερική ακύρωση της ανακοινώσεως της Επιτροπής της 25ης Σεπτεμβρίου 2020 με τίτλο «Κατευθυντήριες γραμμές σχετικά με ορισμένα μέτρα κρατικών ενισχύσεων στο πλαίσιο του συστήματος εμπορίας δικαιωμάτων εκπομπής αερίων θερμοκηπίου μετά το 2021» (¹), ή
- επικουρικός, να αναρέσει την ανααιρεσιβαλλόμενη διάταξη για τον λόγο ότι το Γενικό Δικαστήριο όφειλε να επιφυλαχθεί όσον αφορά την έκδοση αποφάσεως επί του παραδεκτού μέχρι την εξέταση της προσφυγής επί της ουσίας, και
- να αναπέμψει την υπόθεση στο Γενικό Δικαστήριο για εξέταση της ουσίας, και
- να καταδικάσει τις καθόν στα δικαστικά έξοδα της παρούσας διαδικασίας, και
- να επιφυλαχθεί ως προς το ζήτημα των δικαστικών εξόδων της ενώπιον του Γενικού Δικαστηρίου διαδικασίας, αφήνοντας τούτο στην κρίση του Γενικού Δικαστηρίου κατά την ολοκλήρωση της συνολικής εξέτασης της προσφυγής.

Λόγοι αναίρεσεως και κύρια επιχειρήματα

Προς στήριξη της αιτήσεώς τους αναίρεσεως, οι ανααιρεσείουσες προβάλλουν δύο λόγους αναίρεσεως.

Πρώτος λόγος: ανεπαρκής αιτιολογία.

- Το Γενικό Δικαστήριο δεν τήρησε την υποχρέωσή του περί επαρκούς αιτιολογήσεως. Πρώτον, με τις σκέψεις 34 έως 48 και 49 έως 51 της ανααιρεσιβαλλόμενης διατάξεως, το Γενικό Δικαστήριο παρέλειψε να απαντήσει στα επιχειρήματα που προέβησαν ενώπιόν του οι ανααιρεσείουσες και να προσδιορίσει τα πραγματικά περιστατικά της υποθέσεως της οποίας επελήφθη. Δεύτερον, παρέλειψε να διευκρινίσει τους λόγους για τους οποίους μόνον οι αποφάσεις της Επιτροπής που εκδόθηκαν βάσει συγκεκριμένης πράξεως δευτερογενούς δικαίου θα μπορούσαν να αφορούν άμεσα τις ανααιρεσείουσες. Τούτο αφορά τη σκέψη 38 της ανααιρεσιβαλλόμενης διατάξεως.

Δεύτερος λόγος: Το Γενικό Δικαστήριο υπέπεσε σε πλάνη περί το δίκαιο κρίνοντας ότι δεν υφίστατο άμεσος επηρεασμός των ανααιρεσιουσών.

- Το Γενικό Δικαστήριο παραπέμπει σε πάγια νομολογία προκειμένου, στις σκέψεις 26 έως 30 της ανααιρεσιβαλλόμενης διατάξεως, να εκθέσει το κριτήριο του άμεσου επηρεασμού. Στο πλαίσιο του κριτηρίου αυτού, το Γενικό Δικαστήριο οφείλει να εκτιμήσει το περιεχόμενο, τη φύση, τον σκοπό και την ουσία της προσβαλλομένης πράξεως, καθώς και το πραγματικό και νομικό πλαίσιο στο οποίο αυτή εντάσσεται. Παραλείποντας να πράξει τούτο, το Γενικό Δικαστήριο υπέπεσε σε πλάνη περί το δίκαιο κατά την εκτίμηση της προϋποθέσεως του άρθρου 263 ΣΛΕΕ περί «άμεσου επηρεασμού». Τούτο αφορά τις σκέψεις 34 έως 48 της ανααιρεσιβαλλόμενης διατάξεως. Το Γενικό Δικαστήριο δημιούργησε μια κατάσταση κατά την οποία οι ανααιρεσείουσες στερούνται ενδίκου βοηθήματος. Το Γενικό Δικαστήριο, παραλείποντας να ακολουθήσει και να εφαρμόσει ορθά το κριτήριο για την εκτίμηση του άμεσου επηρεασμού, υπέπεσε σε πλάνη περί το δίκαιο.

Επικουρικός, το Γενικό Δικαστήριο όφειλε να επιφυλαχθεί να κρίνει επί του παραδεκτού μέχρι την εξέταση της προσφυγής επί της ουσίας.

- Σύμφωνα με το άρθρο 130, παράγραφοι 7 και 8, του Κανονισμού Διαδικασίας του, το Γενικό Δικαστήριο, αν τούτο δικαιολογείται από ιδιαίτερες περιστάσεις, επιφυλάσσεται να εξετάσει ένσταση απαραδέκτου μαζί με την ουσία της υποθέσεως και, εν συνεχεία, να ορίσει νέες προθεσμίες για τη συνέχιση της δίκης. Κατά πάγια νομολογία, οι ιδιαίτερες αυτές περιστάσεις συντρέχουν όταν η εξέταση μαζί με την ουσία της υποθέσεως είναι αναγκαία για την ορθή απονομή της δικαιοσύνης.
- Το Γενικό Δικαστήριο όφειλε να εξετάσει τη φύση, το περιεχόμενο και το πλαίσιο της προσβαλλομένης πράξεως, προκειμένου να διαπιστώσει αν αυτή αφορούσε άμεσα τις αναιρεσιούσες. Προς τούτο, είναι αναγκαία η εξέταση της ουσίας της πράξεως και το κατά πόσον επιβάλλει ανεξάρτητες νομικές υποχρεώσεις στα κράτη μέλη. Η εξέταση αυτή και ο πρώτος λόγος ακυρώσεως επί της ουσίας, σχετικά με την αναρμοδιότητα της Επιτροπής να εκδώσει το παράρτημα I της προσβαλλομένης πράξεως, αλληλεπικαλύπτονται. Το Γενικό Δικαστήριο παρέβη το άρθρο 130, παράγραφοι 7 και 8, του Κανονισμού Διαδικασίας του, καθόσον δεν επιφυλάχθηκε να αποφανθεί επί της ενστάσεως απαραδέκτου της Επιτροπής έως ότου έχει ακούσει τις επιχειρήματα επί της ουσίας.

(¹) ΕΕ 2020, C 317, σ. 5

Αίτηση προδικαστικής αποφάσεως την οποία υπέβαλε το Tribunale Amministrativo Regionale per il Lazio (Ιταλία) στις 9 Φεβρουαρίου 2022 — Papier Mettler Italia S.r.l. κατά Ministero della Transizione Ecologica (vνν Ministero dell’Ambiente e della Tutela del Territorio e del Mare), Ministero dello Sviluppo Economico

(Υπόθεση C-86/22)

(2022/C 165/41)

Γλώσσα διαδικασίας: η ιταλική

Αιτούν δικαστήριο

Tribunale Amministrativo Regionale per il Lazio

Διάδικοι στην υπόθεση της κύριας δίκης

Προσφεύγουσα: Papier Mettler Italia S.r.l.

Καθών: Ministero della Transizione Ecologica (vνν Ministero dell’Ambiente e della Tutela del Territorio e del Mare), Ministero dello Sviluppo Economico

Προδικαστικά ερωτήματα

- 1) Αντιβαίνει στο άρθρο 114, παράγραφοι 5 και 6, ΣΛΕΕ, στο άρθρο 16, παράγραφος 1, της οδηγίας 94/62/ΕΚ (¹) και στο άρθρο 8 της οδηγίας 98/34/ΕΚ (²), η εφαρμογή εθνικής διάταξης, όπως η προβλεπόμενη στο προσβαλλόμενο κοινό υπουργικό διάταγμα, η οποία απαγορεύει την εμπορία σακουλών μεταφοράς μιας χρήσης κατασκευασμένων από μη βιοαποδομήσιμα υλικά, οι οποίες πληρούν όμως τις άλλες απαιτήσεις που καθορίζονται στην οδηγία 94/62/ΕΚ, όταν το κράτος μέλος δεν κοινοποίησε προηγουμένως στην Ευρωπαϊκή Επιτροπή την εν λόγω εθνική ρύθμιση, η οποία περιέχει τεχνικούς κανόνες πλέον περιοριστικούς από εκείνους της κοινοτικής νομοθεσίας, αλλά την ανακοίνωσε μόνο μετά την έκδοση και πριν από τη δημοσίευσή της;
- 2) Έχουν τα άρθρα 1 και 2, το άρθρο 9, παράγραφος 1, και το άρθρο 18 της οδηγίας 94/62/ΕΚ, όπως συμπληρώνονται με τις διατάξεις των σημείων 1, 2 και 3 του παραρτήματος II της οδηγίας, την έννοια ότι αντιβαίνει σε αυτά η θέσπιση εθνικής ρύθμισης που απαγορεύει την εμπορία σακουλών μιας χρήσης για τη μεταφορά εμπορευμάτων, οι οποίες είναι κατασκευασμένες από μη βιοαποδομήσιμα υλικά, αλλά πληρούν τις λοιπές απαιτήσεις που καθορίζονται στην οδηγία 94/62/ΕΚ, ή μπορούν να δικαιολογηθούν οι πρόσθετοι τεχνικοί κανόνες που θεσπίζει η εθνική νομοθεσία από τον σκοπό εξασφάλισης υψηλότερης προστασίας του περιβάλλοντος, λαμβανομένων υπόψη, ενδεχομένως, της ιδιαιτερότητας των προβλημάτων συλλογής απορριμμάτων στο κράτος μέλος και της αναγκαιότητας του ίδιου κράτους μέλους να εκπληρώσει επίσης τις κοινοτικές υποχρεώσεις που προβλέπονται στον εν λόγω τομέα;
- 3) Συνιστούν τα άρθρα 1 και 2, το άρθρο 9, παράγραφος 1, και το άρθρο 18 της οδηγίας 94/62/ΕΚ, όπως συμπληρώνονται με τις διατάξεις των σημείων 1, 2 και 3 του παραρτήματος II της οδηγίας, σαφή και ακριβή ρύθμιση, η οποία μπορεί να απαγορεύσει κάθε εμπόδιο στην εμπορία σακουλών που πληρούν τις απαιτήσεις που θεσπίζονται στην οδηγία και να επιφέρει την αναγκαία μη εφαρμογή της ενδεχομένως μη σύμφωνης με το δίκαιο της Ένωσης εθνικής νομοθεσίας από όλα τα όργανα του κράτους, περιλαμβανομένων των δημόσιων αρχών;

4) Μπορεί, τέλος, η θέσπιση εθνικής νομοθεσίας με την οποία απαγορεύεται η εμπορία μη βιοαποδομήσιμων σακουλών μιας χρήσης για τη μεταφορά εμπορευμάτων, οι οποίες είναι όμως κατασκευασμένες σύμφωνα με τις απαιτήσεις που θεσπίζονται στην οδηγία 94/62/ΕΚ, όταν δεν δικαιολογείται από τον σκοπό της εξασφάλισης υψηλότερης προστασίας του περιβάλλοντος, την ιδιαιτερότητα των προβλημάτων συλλογής των απορριμμάτων στο κράτος μέλος και την αναγκαιότητα του ίδιου κράτους μέλους να εκπληρώσει επίσης τις κοινοτικές υποχρεώσεις που προβλέπονται στον εν λόγω συναφή τομέα, να συνιστά αρκούντως κατάφωρη παράβαση του άρθρου 18 της οδηγίας 94/62/ΕΚ;

(¹) Οδηγία 94/62/ΕΚ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου της 20ής Δεκεμβρίου 1994 για τις συσκευασίες και τα απορρίμματα συσκευασίας (ΕΕ 1994, L 365, σ. 10).

(²) Οδηγία 98/34/ΕΚ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου της 22ας Ιουνίου 1998 για την καθιέρωση μιας διαδικασίας πληροφόρησης στον τομέα των τεχνικών προτύπων και κανονισμών (ΕΕ 1998, L 204, σ. 37.).

**Αίτηση προδικαστικής αποφάσεως την οποία υπέβαλε το Landgericht Essen (Γερμανία) στις
10 Φεβρουαρίου 2022 — DC κατά HJ**

(Υπόθεση C-97/22)

(2022/C 165/42)

Γλώσσα διαδικασίας: η γερμανική

Αιτούν δικαστήριο

Landgericht Essen

Διάδικοι στην υπόθεση της κύριας δίκης

Ενάγουσα: DC

Εναγόμενος: HJ

Προδικαστικό ερώτημα

Έχει το άρθρο 14, παράγραφος 5, της οδηγίας 2011/83/ΕΕ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 25ης Οκτωβρίου 2011, σχετικά με τα δικαιώματα των καταναλωτών, την τροποποίηση της οδηγίας 93/13/ΕΟΚ του Συμβουλίου και της οδηγίας 1999/44/ΕΚ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου και την κατάργηση της οδηγίας 85/577/ΕΟΚ του Συμβουλίου και της οδηγίας 97/7/ΕΚ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου (¹), την έννοια ότι, σε περίπτωση που ο εργοδότης υπαναχωρήσει από τη δήλωση βουλήσεώς του σχετικά με τη σύναψη συμβάσεως οικοδομικών εργασιών εκτός εμπορικού καταστήματος, αφού ο έμπορος έχει ήδη εκπληρώσει (πλήρως) την παροχή του, αποκλείεται οποιοδήποτε δικαίωμα του εμπόρου για αποζημίωση λόγω μείωσης της αξίας ή για αντιστάθμιση ακόμη και αν, ενώ δεν συντρέχουν οι προϋποθέσεις θεμελιώσεως του δικαιώματος αποζημιώσεως λόγω μείωσης της αξίας κατά τις διατάξεις περί εννόμων συνεπειών της υπαναχώρησης, ο εργοδότης έχει αυξήσει την περιουσία του, δηλαδή έχει καταστεί πλουσιότερος, λόγω των κατασκευαστικών υπηρεσιών που παρέσχε ο έμπορος;

(¹) ΕΕ 2011, L 304, σ. 64.

ΓΕΝΙΚΟ ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟ

Διάταξη του Γενικού Δικαστηρίου της 10ης Φεβρουαρίου 2022 — ΤΟ κατά ΕΟΠ

(Υπόθεση T-434/21) ⁽¹⁾

(Υπαλληλική υπόθεση – Εκτέλεση απόφασης του Γενικού Δικαστηρίου – Απόφαση μη προσβληθείσα εμπροθέσμως – Δεδικασμένο – Υπό όρους δέσμευση εκ μέρους της ΑΣΣΠΑ στο πλαίσιο εξωδικαστικού φιλικού διακανονισμού – Πρόταση φιλικού διακανονισμού που δεν έγινε δεκτή από την προσφεύγουσα-ενάγουσα – Απουσία βλαπτικής πράξεως – Απαράδεκτο)

(2022/C 165/43)

Γλώσσα διαδικασίας: η γαλλική

Διάδικοι

Προσφεύγουσα-ενάγουσα: ΤΟ (εκπρόσωπος: *É. Voigelot*, δικηγόρος)

Καθού-εναγόμενος: Ευρωπαϊκός Οργανισμός Περιβάλλοντος (εκπρόσωποι: *O. Cornu*, επικουρούμενος από τον *B. Wägenbauer*, δικηγόρο)

Αντικείμενο

Προσφυγή-αγωγή δυνάμει του άρθρου 270 ΣΛΕΕ με αίτημα, πρώτον, να ακυρωθεί η απόφαση της 21ης Σεπτεμβρίου 2020 με την οποία ο ΕΟΠ, αφενός, αρνήθηκε να εκτελέσει την απόφαση της 11ης Ιουνίου 2019, ΤΟ/ΕΟΠ (T-462/17, μη δημοσιευθείσα, ΕΥ: T:2019:397), και, αφετέρου, απέρριψε τα από 16 Σεπτεμβρίου 2020 υποβληθέντα αιτήματα της προσφεύγουσας-ενάγουσας, και δεύτερον, να καταδικαστεί ο ΕΟΠ να καταβάλει στην προσφεύγουσα-ενάγουσα, πρώτον, τα ποσά που αντιστοιχούν στην αποζημίωση λόγω καταγγελίας χωρίς τήρηση προθεσμίας και στην αποζημίωση εγκατάστασης, πλέον τόκων από τις 22 Σεπτεμβρίου 2016, δεύτερον, να καταβάλει ποσό αποζημίωσης 20 000 ευρώ προς αποκατάσταση της υποτιθέμενης ηθικής βλάβης που υπέστη η προσφεύγουσα-ενάγουσα λόγω της κοινοποίησης σε τρίτους των προσωπικών της δεδομένων, και τρίτον, να καταβάλει ποσό 20 000 ευρώ προς αποκατάσταση της ηθικής βλάβης που ισχυρίζεται ότι υπέστη η προσφεύγουσα-ενάγουσα λόγω της άρνησης του καθού να της κοινοποιήσει την αλληλογραφία του με τον πρώην δικηγόρο της τόσο πριν όσο και μετά την έκδοση της εν λόγω απόφασης.

Διατακτικό

Το Γενικό Δικαστήριο αποφασίζει:

- 1) Η προσφυγή-αγωγή απορρίπτεται ως απαράδεκτη.
- 2) Η ΤΟ φέρει, πέραν των δικαστικών της εξόδων, και τα έξοδα στα οποία υποβλήθηκε ο Ευρωπαϊκός Οργανισμός Περιβάλλοντος (ΕΟΠ).

⁽¹⁾ ΕΕ C 349 της 30.8.2021.

Προσφυγή της 27ης Ιανουαρίου 2022 — BNP Paribas κατά SRB

(Υπόθεση T-71/22)

(2022/C 165/44)

Γλώσσα διαδικασίας: η αγγλική

Διάδικοι

Προσφεύγουσα: BNP Paribas (Παρίσι, Γαλλία) (εκπρόσωποι: *A. Champsaur* και *A. Delors*, δικηγόροι)

Καθού: Ενιαίο Συμβούλιο Εξυγίανσης (SRB)

Αιτήματα

Η προσφεύγουσα ζητεί από το Γενικό Δικαστήριο:

- να διατάξει το SRB να προσκομίσει το ολοκληρωμένο σχέδιο εξυγίανσης το οποίο εγκρίθηκε δυνάμει της απόφασης περί εξυγίανσης ⁽¹⁾.

- να διαπιστώσει ότι οι προσβαλλόμενες διατάξεις της πολιτικής για την ελάχιστη απαίτηση ιδίων κεφαλαίων και επιλέξιμων υποχρεώσεων (απαίτηση MREL) δεν πρέπει να τύχουν εφαρμογής·
- να ακυρώσει την απόφαση περί εξυγίανσης·
- να ακυρώσει την απόφαση για την απαίτηση MREL (?).·
- να διατάξει το SRB να καταβάλει στην προσφεύγουσα τα δικαστικά έξοδά της, καθώς και τα λοιπά έξοδα και δαπάνες που αφορούν την παρούσα διαδικασία.

Λόγοι ακυρώσεως και κύρια επιχειρήματα

Προς στήριξη της προσφυγής η προσφεύγουσα προβάλλει πέντε λόγους ακυρώσεως κατά της απόφασης περί εξυγίανσης και οκτώ λόγους ακυρώσεως κατά της απόφασης για την απαίτηση MREL.

1. Με τον πρώτο λόγο ακυρώσεως κατά της απόφασης περί εξυγίανσης προβάλλεται ότι το SRB υπέπεσε σε νομικά σφάλματα. Η προσφεύγουσα υποστηρίζει ότι η απόφαση περί εξυγίανσης παρέβη τις διατάξεις του κανονισμού (ΕΕ) 806/2014, της 15ης Ιουλίου 2014 ⁽³⁾, και του κατ' εξουσιοδότηση κανονισμού (ΕΕ) 2016/1075 της Επιτροπής, της 23ης Μαρτίου 2016 ⁽⁴⁾, καθώς και ότι απόφαση αυτή παραβίασε την αρχή της αναλογικότητας.
2. Με τον δεύτερο λόγο ακυρώσεως κατά της απόφασης περί εξυγίανσης προβάλλεται ότι το SRB υπέπεσε σε πρόδηλα σφάλματα εκτίμησης και παραβίασε την αρχή της χρηστής διοίκησης.
 - Προς στήριξη του λόγου αυτού η προσφεύγουσα προβάλλει ότι το SRB εξέδωσε ομοιόμορφη στρατηγική για το «εργαλείο διάσωσης αποκλειστικά με ίδια μέσα» για όλα τα διεθνή ιδρύματα με συστημική σπουδαιότητα (G-SII), χωρίς να λάβει υπόψη πραγματικές περιπτώσεις εξυγίανσης, και παρέλειψε να εξετάσει με προσοχή και αμεροληψία όλα τα πραγματικά και αιτιολογημένα στοιχεία που επικαλέστηκε η προσφεύγουσα κατά την επιλογή της απόφασης περί εξυγίανσης που την αφορούσε.
3. Με τον τρίτο λόγο ακυρώσεως κατά της απόφασης περί εξυγίανσης προβάλλεται ότι το SRB διατύπωσε θέση η οποία απηχεί κανονιστικού χαρακτήρα επιλογή και, ως εκ τούτου, υπερέβη τα όρια των εξουσιών που του απονέμει ο κανονισμός (ΕΕ) 806/2014.
4. Με τον τέταρτο λόγο ακυρώσεως κατά της απόφασης περί εξυγίανσης προβάλλεται ότι η απόφαση αυτή εκδόθηκε κατά προσβολή του δικαιώματος ακρόασης της προσφεύγουσας και κατά παράβαση της υποχρέωσης αιτιολόγησης που υπέχει το SRB, καθόσον δεν δικαιολόγησε την επιλογή του όσον αφορά την εξυγίανση της προσφεύγουσας.
5. Με τον πέμπτο λόγο ακυρώσεως κατά της απόφασης περί εξυγίανσης προβάλλεται ότι ορισμένες διατάξεις του κανονισμού (ΕΕ) 806/2014, τις οποίες εφάρμοσε το SRB με την εν λόγω απόφαση, προσβάλλουν τα θεμελιώδη δικαιώματα και παραβιάζουν τη Συνθήκη ΛΕΕ.
6. Με τον πρώτο λόγο ακυρώσεως κατά της απόφασης για την απαίτηση MREL προβάλλεται ότι η απόφαση αυτή στηρίζεται στην απόφαση περί εξυγίανσης και είναι άρρηκτα συνδεδεμένη με αυτή, με αποτέλεσμα να μην έχει πλέον έγκυρο έρεισμα σε περίπτωση ακύρωσης της απόφασης περί εξυγίανσης.
7. Με τον δεύτερο λόγο ακυρώσεως κατά της απόφασης για την απαίτηση MREL προβάλλεται ότι το SRB υπέπεσε σε νομική πλάνη κατά την ερμηνεία και εφαρμογή των διατάξεων του κανονισμού (ΕΕ) 806/2014.
 - Προς στήριξη του λόγου αυτού η προσφεύγουσα προβάλλει ότι το SRB δεν έλαβε υπόψη τον τραπεζικό όμιλο μετά την εξυγίανση κατά τη διαμόρφωση της απαίτησης MREL ούτε τη συνδυασμένη απαίτηση αποθέματος ασφαλείας μετά την εξυγίανση (CBR) στο πλαίσιο του καθορισμού του αποθέματος ασφαλείας εμπιστοσύνης της αγοράς, και περαιτέρω δεν προέβη σε πλήρη εξέταση όλων των κρίσιμων στοιχείων για τον υπολογισμό της απαίτησης MREL ούτε αιτιολόγησε τον υπολογισμό της απαίτησης MREL.
8. Με τον τρίτο λόγο ακυρώσεως κατά της απόφασης για την απαίτηση MREL προβάλλεται ότι το SRB υπέπεσε σε πρόδηλα σφάλματα εκτίμησης κατά τον καθορισμό της απαίτησης MREL και παραβίασε την αρχή της χρηστής διοίκησης καθόσον το SRB δεν προέβη σε προσεκτική και αμερόληπτη εξέταση του ομίλου BNP Paribas μετά την εξυγίανση και ιδίως δεν έλαβε υπόψη τα αποτελέσματα της εξυγίανσης επί του μεγέθους και του οικονομικού μοντέλου του ομίλου BNP Paribas.
9. Με τον τέταρτο λόγο ακυρώσεως κατά της απόφασης για την απαίτηση MREL προβάλλεται ότι το SRB παραβίασε την αρχή της δικαιολογημένης εμπιστοσύνης καθόσον δεν εφάρμοσε πλήθος διατάξεων της δικής του πολιτικής σχετικά με την απαίτηση MREL όσον αφορά τις προσαρμογές της απαίτησης MREL.
10. Με τον πέμπτο λόγο ακυρώσεως κατά της απόφασης για την απαίτηση MREL προβάλλεται ότι το SRB παραβίασε την αρχή της αναλογικότητας, προσέβαλε το δικαίωμα ιδιοκτησίας και την επιχειρηματική ελευθερία καθόσον όρισε ποσό για την απαίτηση MREL δυσανάλογο προς τους σκοπούς που επιδιώκονται με την εξυγίανση.
11. Με τον έκτο λόγο ακυρώσεως κατά της απόφασης για την απαίτηση MREL προβάλλεται έλλειψη αιτιολογίας καθόσον το SRB παρέλειψε να περιλάβει στην απόφασή του όλα τα αναγκαία στοιχεία ώστε η προσφεύγουσα να είναι σε θέση να κατανοήσει επί ποιας βάσης και μεθοδολογίας διαμορφώθηκε η απαίτηση MREL καθώς και τους λόγους για τους οποίους η μεθοδολογία αυτή απέκλινε από τη γενικώς εφαρμοζόμενη μεθοδολογία την οποία ορίζει η πολιτική για την απαίτηση MREL.

12. Με τον έβδομο λόγο ακυρώσεως κατά της απόφασης για την απαίτηση MREL προβάλλεται ότι το SRB προσέβαλε το δικαίωμα ακρόασης της προσφεύγουσας καθόσον αρνήθηκε, κατ' αρχήν, να λάβει υπόψη ορισμένες παρατηρήσεις.
13. Με τον όγδοο λόγο ακυρώσεως κατά της απόφασης για την απαίτηση MREL προβάλλεται ότι η πολιτική για την απαίτηση MREL, στην οποία στηρίζεται η εν λόγω απόφαση, παραβιάζει τις διατάξεις του κανονισμού (ΕΕ) 806/2014 και συνιστά κατάχρηση εξουσίας καθόσον αποτυπώνει επιλογή κανονιστικού χαρακτήρα και θίγει τις εξουσίες του νομοθέτη.

- (¹) Η σχετική απόφαση περί εξυγίανσης είναι η κοινή απόφαση για το σχέδιο εξυγίανσης του ομίλου και την εκτίμηση της δυνατότητας εξυγίανσης της BNP Paribas και των θυγατρικών της, όπως συμφωνήθηκε από τους Ενιαίο Συμβούλιο Εξυγίανσης, Magyar Nemzeti Bank, Finanstilsynet και Bankowy Fundusz Gwarancyjny στις 4 Νοεμβρίου 2021, αριθ. πρωτ. RC/JD/2020/52.
- (²) Η σχετική απόφαση για την απαίτηση MREL είναι η κοινή απόφαση για τον καθορισμό της ελάχιστης απαίτησης ιδίων κεφαλαίων και επιλέξιμων υποχρεώσεων για την BNP Paribas και ορισμένες από τις θυγατρικές της, όπως συμφωνήθηκε από τους ΕΣΕ, Magyar Nemzeti Bank, Finanstilsynet και Bankowy Fundusz Gwarancyjny στις 4 Νοεμβρίου 2021, αριθ. πρωτ. RC/JD/2020/53.
- (³) Κανονισμός (ΕΕ) 806/2014 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 15ης Ιουλίου 2014, περί θεσπίσεως ενιαίων κανόνων και διαδικασίας για την εξυγίανση πιστωτικών ιδρυμάτων και ορισμένων επιχειρήσεων επενδύσεων στο πλαίσιο ενός Ενιαίου Μηχανισμού Εξυγίανσης και ενός Ενιαίου Ταμείου Εξυγίανσης και τροποποιήσεως του κανονισμού (ΕΕ) αριθ. 1093/2010 (ΕΕ 2014, L 225, σ. 1).
- (⁴) Κατ' εξουσιοδότηση κανονισμός (ΕΕ) 2016/1075 της Επιτροπής, της 23ης Μαρτίου 2016, για τη συμπλήρωση της οδηγίας 2014/59/ΕΕ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου σχετικά με τα ρυθμιστικά τεχνικά πρότυπα για τον καθορισμό του περιεχομένου των σχεδίων ανάκαμψης, των σχεδίων εξυγίανσης και των σχεδίων εξυγίανσης ομίλων, των ελάχιστων κριτηρίων που πρέπει να αξιολογεί η αρμόδια αρχή όσον αφορά τα σχέδια ανάκαμψης και τα σχέδια ανάκαμψης ομίλων, των προϋποθέσεων για τη χρηματοπιστωτική στήριξη ομίλου, των απαιτήσεων για τους ανεξάρτητους εκτιμητές, της συμβατικής αναγνώρισης των εξουσιών απομείωσης και μετατροπής, των διαδικασιών και του περιεχομένου των απαιτήσεων κοινοποίησης και της ειδοποίησης αναστολής, καθώς και του τρόπου λειτουργίας των ομάτων εξυγίανσης (ΕΕ 2016 L 184, σ. 1).

Προσφυγή της 15ης Φεβρουαρίου 2022 — Associazione «Terra Mia Amici No Tap» κατά ΕΤΕπ

(Υπόθεση T-86/22)

(2022/C 165/45)

Γλώσσα διαδικασίας: η ιταλική

Διάδικοι

Προσφεύγουσα: Associazione «Terra Mia Amici No Tap» (Melendugno, Ιταλία) (εκπρόσωπος: A. Calò, δικηγόρος)

Καθή: Ευρωπαϊκή Τράπεζα Επενδύσεων

Αιτήματα

Η προσφεύγουσα ζητεί από το Γενικό Δικαστήριο:

- να διαπιστώσει ότι η ΕΤΕπ εσφαλμένα έκρινε ως απαράδεκτη και εκπρόθεσμη την αίτηση επανεξετάσεως που υπέβαλε η προσφεύγουσα·
- να υποχρεώσει την ΕΤΕπ να εκδώσει απόφαση περί ανακλήσεως της χρηματοδοτήσεως που έχει χορηγηθεί στην TAP AG·
- να καταδικάσει την ΕΤΕπ στα δικαστικά έξοδα.

Λόγοι ακυρώσεως και κύρια επιχειρήματα

Προς στήριξη της προσφυγής της, η προσφεύγουσα προβάλλει τέσσερις λόγους.

1. Ο πρώτος λόγος αφορά το υποτιθέμενο απαράδεκτο της αιτήσεως επανεξετάσεως.

- Συναφώς, προβάλλεται παράβαση της Συμβάσεως του Aarhus και του κανονισμού (ΕΚ) 1367/2006 (¹), της 6ης Σεπτεμβρίου 2006 και του κανονισμού (ΕΕ) 2021/1767 (²), σημεία 1, 6 και 9 του προοιμίου της δηλώσεως της ΕΤΕπ σχετικά με τις περιβαλλοντικές και κοινωνικές αρχές και πρότυπα. Εν προκειμένω, η ΕΤΕπ όφειλε να είχε προβεί στην ανάκληση της χορηγηθείσας χρηματοδοτήσεως, δεδομένου ότι η αίτηση επανεξετάσεως αφορούσε διοικητική πράξη υπό το πρίσμα του δικαίου του περιβάλλοντος.

2. Ο δεύτερος λόγος αφορά την υποτιθέμενη εκπρόθεσμη υποβολή της αιτήσεως επανεξετάσεως λόγω λήξεως των σχετικών προθεσμιών.

— Συναφώς, προβάλλεται παράβαση της Συμβάσεως του Aarhus και του κανονισμού (ΕΚ) 1367/2006, της 6ης Σεπτεμβρίου 2006 και του κανονισμού 2021/1767, σημεία 1, 6 και 9 του προοιμίου της δηλώσεως της ΕΤΕπ σχετικά με τις περιβαλλοντικές και κοινωνικές αρχές και πρότυπα. Εν προκειμένω, η ΕΤΕπ δεν προέβη στην ανάκληση της χρηματοδοτήσεως, ανάκληση η οποία λαμβάνει τη μορφή νέας πράξεως, αυτοτελούς και διακριτής από εκείνη με την οποία είχε προηγουμένως χορηγηθεί η χρηματοδότηση, και, εν πάση περιπτώσει, η προθεσμία των έξι εβδομάδων για την υποβολή αιτήσεως επανεξετάσεως πρέπει να υπολογισθεί από την έναρξη υλοποιήσεως του έργου, δεδομένου ότι αναγνωρίστηκε συμβατικός στον χρηματοδοτούμενο η δυνατότητα να συμμορφωθεί με τις προδιαγραφές της ΕΤΕπ έως τη συγκεκριμένη ημερομηνία.

3. Με τον τρίτο λόγο προβάλλεται παράβαση του σημείου 36 της δηλώσεως της ΕΤΕπ του 2009 σχετικά με τις περιβαλλοντικές και κοινωνικές αρχές και πρότυπα.

— Συναφώς, προβάλλεται ότι το σημείο 36 προβλέπει ότι η ΕΤΕπ επιτάσσει όλα τα χρηματοδοτούμενα έργα να συμμορφώνονται τουλάχιστον με:

— την κείμενη εθνική περιβαλλοντική νομοθεσία·

— την κείμενη ενωσιακή περιβαλλοντική νομοθεσία, και ιδίως την οδηγία της ΕΕ για την εκτίμηση των επιπτώσεων ορισμένων σχεδίων δημοσίων και ιδιωτικών έργων στο περιβάλλον και τις οδηγίες περί προστασίας του περιβάλλοντος, καθώς και τις τομεακές οδηγίες και τις «οριζόντιες» οδηγίες·

— τις αρχές και τις προδιαγραφές των σχετικών διεθνών περιβαλλοντικών συμβάσεων που έχουν ενσωματωθεί στο δίκαιο της ΕΕ.

Στην προκειμένη περίπτωση δεν τηρήθηκε τίποτα εκ των ανωτέρω.

Πράγματι, προκύπτουν οι ακόλουθες παραβάσεις:

α. της περιβαλλοντικής νομοθεσίας της ΕΕ και ειδικότερα:

α.Ι της αιτιολογικής σκέψεως 36 σε συνδυασμό με το άρθρο 4 και το άρθρο 14 του κανονισμού (ΕΕ) 347/2013 (μη διενέργεια αναλύσεως κόστους-οφέλους)·

α.ΙΙ της αιτιολογικής σκέψεως 31 του κανονισμού (ΕΕ) 347/2013 σε συνδυασμό με το άρθρο 5, παράγραφος 1, και το παράρτημα IV, υποσημείωση 1, της οδηγίας 2011/92/ΕΕ (εξωτερικές σωρευτικές επιπτώσεις)·

α.ΙΙΙ της αιτιολογικής σκέψεως 31 του κανονισμού 347/2013, σε συνδυασμό με το άρθρο 5, παράγραφος 1, και το παράρτημα IV, υποσημείωση 1, της οδηγίας 2011/92/ΕΕ (εσωτερικές σωρευτικές επιπτώσεις) — απαγόρευση της πρακτικής του κατακερματισμού («salami slicing»)·

α.ΙV του άρθρου 2, παράγραφος 1, της οδηγίας 2011/92/ΕΕ, του άρθρου 6, παράγραφοι 3 και 4, της οδηγίας περί οικοτόπων·

α.V του άρθρου 4, παράγραφος 4, της οδηγίας 2009/147, περί της διατηρήσεως των αγρίων πτηνών·

α.VI της αιτιολογικής σκέψεως 30 σε συνδυασμό με το άρθρο 9 του κανονισμού (ΕΚ) 1367/2006, καθώς και του άρθρου της οδηγίας για την εκτίμηση των επιπτώσεων ορισμένων σχεδίων δημοσίων και ιδιωτικών έργων στο περιβάλλον (διαφάνεια και συμμετοχή)·

α.VII της αιτιολογικής σκέψεως 28 και του άρθρου 7 του κανονισμού (ΕΕ) 347/2013 (νομοθεσία περί οικοτόπων)·

α.VIII του άρθρου 191, παράγραφος 1, ΣΛΕΕ, σε συνδυασμό με παράβαση της δηλώσεως της ΕΤΕπ σχετικά με περιβαλλοντικές και κοινωνικές αρχές και πρότυπα, η οποία εγκρίθηκε από το διοικητικό συμβούλιο στις 3 Φεβρουαρίου 2009.

β. της ιταλικής νομοθεσίας και ιδίως:

β.Ι του νομοθετικού διατάγματος 42/2004 που μεταφέρει στο εθνικό δίκαιο τη Σύμβαση του τοπίου, άρθρο 26·

β.ΙΙ του νομοθετικού διατάγματος 42/2004 που μεταφέρει στο εθνικό δίκαιο τη Σύμβαση του τοπίου, άρθρο 146·

β.ΙΙΙ του άρθρου 14-ter του νόμου 241 της 7ης Αυγούστου 1990 περί διασκέψεως των υπηρεσιών·

β.ΙV της διατάξεως Α57 της υπουργικής αποφάσεως 223/14 περί περιβαλλοντικής συμβατότητας·

β.V του νομοθετικού διατάγματος 152/06 περί μη επιβολής κυρώσεων·

β.VI του άρθρου 452 quater του ποινικού κώδικα (περιβαλλοντική καταστροφή).

4. Με τον τέταρτο λόγο προβάλλεται παράβαση του κανονισμού (ΕΕ) 347/2013 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου της 14ης Απριλίου 2013.

— Συναφώς, προβάλλεται ότι, στην πραγματικότητα, ουδέποτε διενεργήθηκε η δέουσα ανάλυση κόστους-οφέλους.

- (¹) Κανονισμός (ΕΚ) 1367/2006 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 6ης Σεπτεμβρίου 2006, για την εφαρμογή στα όργανα και τους οργανισμούς της Κοινότητας των διατάξεων της σύμβασης του Άιχhus σχετικά με την πρόσβαση στις πληροφορίες, τη συμμετοχή του κοινού στη λήψη αποφάσεων και την πρόσβαση στη δικαιοσύνη για περιβαλλοντικά θέματα (ΕΕ 2006, L 264, σ. 13).
- (²) Κανονισμός (ΕΕ) 2021/1767 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου της 6ης Οκτωβρίου 2021 για την τροποποίηση του κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 1367/2006 που αφορά την εφαρμογή στα όργανα και τους οργανισμούς της Κοινότητας των διατάξεων της σύμβασης του Άιχhus σχετικά με την πρόσβαση στις πληροφορίες, τη συμμετοχή του κοινού στη λήψη αποφάσεων και την πρόσβαση στη δικαιοσύνη για περιβαλλοντικά θέματα (ΕΕ 2021, L 356, σ. 1).

Προσφυγή της 17ης Φεβρουαρίου 2022 — Hahn Rechtsanwälte κατά Επιτροπής

(Υπόθεση T-87/22)

(2022/C 165/46)

Γλώσσα διαδικασίας: η γερμανική

Διάδικοι

Προσφεύγουσα: Hahn Rechtsanwälte PartG mbB (Βρέμη, Γερμανία) (εκπρόσωπος: K. Künstner, δικηγόρος)

Καθή: Ευρωπαϊκή Επιτροπή

Αιτήματα

Η προσφεύγουσα ζητεί από το Γενικό Δικαστήριο:

- να ακυρώσει την απόφαση C(2021) 9326 τελικό της Επιτροπής, της 7ης Δεκεμβρίου 2021,
- να καταδικάσει την Ευρωπαϊκή Επιτροπή στα δικαστικά έξοδα.

Λόγοι ακυρώσεως και κύρια επιχειρήματα

Προς στήριξη της προσφυγής, η προσφεύγουσα προβάλλει τρεις λόγους.

1. Πρώτος λόγος ακυρώσεως: Δεν συντρέχει κανένας λόγος άρνησης δυνάμει του άρθρου 4, παράγραφος 2, του κανονισμού (ΕΚ) 1049/2001 (¹).

 - Η Επιτροπή δεν κατέδειξε κανένα εμπορικό συμφέρον, κατά την έννοια του άρθρου 4, παράγραφος 2, του κανονισμού (ΕΚ) 1049/2001, των μετεχόντων στη διαδικασία ελέγχου συμπράξεως ΑΤ.40178 — Εκπομπές οχημάτων, το οποίο να είναι άξιο προστασίας και δεν εξέτασε τη συγκεκριμένη περίπτωση.
 - Η Επιτροπή δεν μπορεί να επικαλεσθεί την ανάγκη προστασίας της διαδικασίας έρευνας, διότι πρόκειται για έρευνα που αφορά σύμπραξη η οποία έχει ήδη περατωθεί με την έκδοση τελειωτικής απόφασης και η Επιτροπή εξάλλου δεν εξέτασε τη συγκεκριμένη περίπτωση.
 - Η Επιτροπή στηρίζεται στο γενικό τεκμήριο της μη δημοσιοποίησης, μολονότι δεν συντρέχουν οι προϋποθέσεις του άρθρου 4, παράγραφος 2, πρώτη ή τρίτη περίπτωση, του κανονισμού (ΕΚ) 1049/2001, με αποτέλεσμα την ανεπίτρεπτη αντιστροφή της σχέσης μεταξύ κανόνα και εξαίρεσης όσον αφορά το δικαίωμα πρόσβασης.

2. Δεύτερος λόγος ακυρώσεως: Υπερισχύον δημόσιο συμφέρον που δικαιολογεί τη γνωστοποίηση του εγγράφου, κατά την έννοια του άρθρου 4, παράγραφος 2, του κανονισμού (ΕΚ) 1049/2001.

 - Η Επιτροπή εσφαλμένα δεν διαπίστωσε την ύπαρξη υπερισχύοντος δημοσίου συμφέροντος κατά την έννοια του άρθρου 4, παράγραφος 2, του κανονισμού (ΕΚ) 1049/2001.
 - Η προσβολή του δημοσίου συμφέροντος είναι πρόδηλη εν προκειμένω, διότι η αντίθετη προς τους κανόνες του ανταγωνισμού σύμπραξη αφορά επίσης διατάξεις αναστολής των επιβατηγών αυτοκινήτων και οι υπέρμετρα υψηλές εκπομπές διοξειδίου του άνθρακα έχουν αρνητικό αντίκτυπο σε δημόσια αγαθά όπως η υγεία, το περιβάλλον και το κλίμα.

- Βάσει των στοιχείων του Ευρωπαϊκού Οργανισμού Περιβάλλοντος (ΕΕΑ), ο αριθμός των θανάτων που οφείλονται στην ατμοσφαιρική ρύπανση από το διοξείδιο του αζώτου είναι ετησίως, μόνο στη Γερμανία, περίπου 12 800.
3. Τρίτος λόγος ακυρώσεως: Δεν εξετάστηκε αν, στη συγκεκριμένη περίπτωση, είναι δυνατή η μερική πρόσβαση σύμφωνα με το άρθρο 4, παράγραφος 2, του κανονισμού (ΕΚ) 1049/2001.
- Η Επιτροπή δεν εξέτασε επαρκώς στη συγκεκριμένη περίπτωση αν, επικουρικά, θα έπρεπε να επιτραπεί η μερική πρόσβαση στα έγγραφα δυνάμει του άρθρου 4, παράγραφος 2, του κανονισμού (ΕΚ) 1049/2001.
 - Δεν εξετάστηκε, επίσης, αν θα μπορούσε να ληφθεί ένα λιγότερο περιοριστικό μέτρο για τα δικαιώματα πρόσβασης της προσφεύγουσας.

(¹) Κανονισμός (ΕΚ) 1049/2001 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου της 30ής Μαΐου 2001, για την πρόσβαση του κοινού στα έγγραφα του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου, του Συμβουλίου και της Επιτροπής (ΕΕ 2001, L 145, σ. 43).

Προσφυγή της 21ης Φεβρουαρίου 2022 — ΟΓ κ.λπ. κατά Επιτροπής

(Υπόθεση T-101/22)

(2022/C 165/47)

Γλώσσα διαδικασίας: η ισπανική

Διάδικοι

Προσφεύγοντες: ΟΓ, ΟΗ, ΟΙ και ΟJ (εκπρόσωπος: D. Gómez Fernández, δικηγόρος)

Καθή: Ευρωπαϊκή Επιτροπή

Αιτήματα

Οι προσφεύγοντες ζητούν από το Γενικό Δικαστήριο:

- Να ακυρώσει το άρθρο 1 του κατ' εξουσιοδότηση κανονισμού (ΕΕ) 2021/2288 (¹) της Επιτροπής, της 21ης Δεκεμβρίου 2021, για την τροποποίηση του παραρτήματος του κανονισμού (ΕΕ) 2021/953 (²) του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου όσον αφορά την περίοδο αποδοχής των πιστοποιητικών εμβολιασμού που εκδίδονται με τον μορφότυπο του Ψηφιακού Πιστοποιητικού COVID της ΕΕ τα οποία αναφέρουν την ολοκλήρωση της αρχικής σειράς εμβολιασμού.
- Να καταδικάσει την Ευρωπαϊκή Επιτροπή στα δικαστικά έξοδα.

Λόγοι ακυρώσεως και κύρια επιχειρήματα

Προς στήριξη της προσφυγής, οι προσφεύγοντες προβάλλουν επτά λόγους.

1. Ο πρώτος λόγος αντλείται από παράβαση των κανόνων περί αρμοδιότητας και του άρθρου 290, παράγραφος 1, ΣΛΕΕ.
 - Συναφώς, οι προσφεύγοντες προβάλλουν υπέρβαση της εξουσιοδότησης που παρασχέθηκε από το Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο με τα άρθρα 12 και 5, παράγραφος 2, του κανονισμού 2021/953 και παράβαση των ως άνω άρθρων για τον λόγο ότι ο κατ' εξουσιοδότηση κανονισμός δεν συμμορφώνεται προς τα βασικά στοιχεία της εξουσιοδοτικής πράξης και, εν πάση περιπτώσει, δεν εντάσσεται στο κανονιστικό πλαίσιο που καθορίζει η βασική νομοθετική πράξη, δεδομένου ότι οι αλλαγές δεν είναι αναγκαίες ελλείψει επιστημονικής προόδου όσον αφορά τον έλεγχο της πανδημίας COVID-19.
2. Ο δεύτερος λόγος αντλείται από παράβαση των κανόνων περί αρμοδιότητας και του άρθρου 290, παράγραφος 1, ΣΛΕΕ.
 - Συναφώς, οι προσφεύγοντες προβάλλουν υπέρβαση της εξουσιοδότησης που παρασχέθηκε από το Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο με τα άρθρα 13 και 5, παράγραφος 4, του κανονισμού 2021/953 και παράβαση των ως άνω άρθρων, καθώς και παράβαση ουσιώδους τύπου στο μέτρο που η εν λόγω επείγουσα διαδικασία εφαρμόστηκε χωρίς να συντρέχει η ειδική περίπτωση που προβλέπεται για την εφαρμογή της διαδικασίας αυτής, να ανακλύπουν νέα επιστημονικά δεδομένα ή να επιβάλλεται τούτο από επιτακτικούς λόγους επείγοντος.
3. Ο τρίτος λόγος αντλείται από προσβολή του θεμελιώδους δικαιώματος ελεύθερης κυκλοφορίας που κατοχυρώνεται στο άρθρο 21 ΣΛΕΕ, στο άρθρο 45 του Χάρτη των Θεμελιωδών Δικαιωμάτων της Ευρωπαϊκής Ένωσης και στο άρθρο 2 του πρωτοκόλλου αριθ. 4 της Ευρωπαϊκής Σύμβασης για την Προάσπιση των Δικαιωμάτων του Ανθρώπου και των Θεμελιωδών Ελευθεριών, από παράβαση του άρθρου 27 της οδηγίας 2004/38/ΕΚ της 29ης Απριλίου 2004 και από παραβίαση της αρχής της αναλογικότητας.

- Συναφώς, οι προσφεύγοντες επισημαίνουν ότι οι εισαχθέντες περιορισμοί δεν ανταποκρίνονται σε λόγους δημόσιας υγείας και ότι δεν αποδεικνύεται ούτε η αποτελεσματικότητα ούτε η αναγκαιότητά τους.
4. Ο τέταρτος λόγος αντλείται από προσβολή των θεμελιωδών δικαιωμάτων του Χάρτη που αφορούν την ισότητα έναντι του νόμου (άρθρο 20) και την απαγόρευση των διακρίσεων (άρθρο 21) και των αντίστοιχων δικαιωμάτων της Ευρωπαϊκής Σύμβασης των Δικαιωμάτων του Ανθρώπου (ΕΣΔΑ), καθόσον εισάγεται, χωρίς σχετική επιστημονική βάση, διαφορετική μεταχείριση μεταξύ πλήρως εμβολιασμένων και εμβολιασμένων που λαμβάνουν και την αναμνηστική δόση.
5. Ο πέμπτος λόγος αντλείται από έλλειψη αρμοδιότητας εξ αντικειμένου.
- Συναφώς, οι προσφεύγοντες προβάλλουν παραβίαση της αρχής της δοτής αρμοδιότητας και των άρθρων 5 και 168 ΣΛΕΕ διότι ούτε η Επιτροπή ούτε η ΕΕ έχουν αρμοδιότητα να λαμβάνουν μέτρα που επιβάλλουν τον εμβολιασμό, έστω και εμμέσως, επ' απειλή αυτόματης απώλειας του πιστοποιητικού εμβολιασμού με την παρέλευση 270 ημερών από την ολοκλήρωση της σειράς εμβολιασμού.
6. Ο έκτος λόγος αντλείται από προσβολή των αναγνωριζόμενων από τον Χάρτη θεμελιωδών δικαιωμάτων ελευθερίας (άρθρο 6), ιδιωτικής και οικογενειακής ζωής (άρθρο 7), ανθρώπινης αξιοπρέπειας (άρθρο 1) και σωματικής ακεραιότητας (άρθρο 3) και των αντίστοιχων δικαιωμάτων της ΕΣΔΑ καθόσον επιβάλλεται εμμέσως ο εμβολιασμός με την αναμνηστική δόση προκειμένου να μην απολεσθεί το πιστοποιητικό εμβολιασμού.
7. Ο έβδομος λόγος αντλείται από κατάχρηση εξουσίας.
- Συναφώς, οι προσφεύγοντες προβάλλουν παράβαση του άρθρου 18 της ΕΣΔΑ καθόσον με τον κατ' εξουσιοδότηση κανονισμό επιδιώκεται σκοπός διαφορετικός από τον προβλεπόμενο και συγκεκριμένα η έμμεση επιβολή του εμβολιασμού με την αναμνηστική δόση επ' απειλή αυτόματης απώλειας του πιστοποιητικού εμβολιασμού.

(¹) Κατ' εξουσιοδότηση κανονισμός (ΕΕ) 2021/2288 της Επιτροπής, της 21ης Δεκεμβρίου 2021, για την τροποποίηση του παραρτήματος του κανονισμού (ΕΕ) 2021/953 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου όσον αφορά την περίοδο αποδοχής των πιστοποιητικών εμβολιασμού που εκδίδονται με τον μορφότυπο του Ψηφιακού Πιστοποιητικού COVID της ΕΕ τα οποία αναφέρουν την ολοκλήρωση της αρχικής σειράς εμβολιασμού (ΕΕ 2021, L 458, σ. 459).

(²) Κανονισμός (ΕΕ) 2021/953 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 14ης Ιουνίου 2021, σχετικά με πλαίσιο για την έκδοση, την επαλήθευση και την αποδοχή διαλειτουργικών πιστοποιητικών εμβολιασμού κατά της COVID-19, διαγνωστικού της ελέγχου και ανάρρωσης από αυτή (Ψηφιακό Πιστοποιητικό COVID της ΕΕ) με σκοπό να διευκολυνθεί η ελεύθερη κυκλοφορία κατά τη διάρκεια της πανδημίας της COVID-19 (ΕΕ 2021, L 211, σ. 1).

Προσφυγή της 22ας Φεβρουαρίου 2022 — Transgourmet Ibérica κατά EUIPO — Aldi (Gourmet)

(Υπόθεση T-102/22)

(2022/C 165/48)

Γλώσσα του δικογράφου της προσφυγής: η αγγλική

Διάδικοι

Προσφεύγουσα: Transgourmet Ibérica, SAU (Gerona, Ισπανία) (εκπρόσωποι: C. Duch Fonoll και I. Osinaga Lozano, δικηγόροι)

Καθού: Γραφείο Διανοητικής Ιδιοκτησίας της Ευρωπαϊκής Ένωσης (EUIPO)

Αντίδικος ενώπιον του τμήματος προσφυγών: Aldi GmbH & Co. KG (Mülheim an der Ruhr, Γερμανία)

Στοιχεία σχετικά με τη διαδικασία ενώπιον του EUIPO

Δικαιούχος του επίδικου σήματος: Η αντίδικος ενώπιον του τμήματος προσφυγών

Επίδικο σήμα: Εικονιστικό σήμα της Ευρωπαϊκής Ένωσης Gourmet — Υπ' αριθ. 8 143 653 σήμα της Ευρωπαϊκής Ένωσης

Διαδικασία ενώπιον του EUIPO: Διαδικασία για την κήρυξη ακυρότητας

Προσβαλλόμενη απόφαση: Απόφαση του δεύτερου τμήματος προσφυγών του EUIPO της 14ης Δεκεμβρίου 2021 στην υπόθεση R 862/2021-2

Αιτήματα

Η προσφεύγουσα ζητεί από το Γενικό Δικαστήριο:

- να ακυρώσει την προσβαλλόμενη απόφαση στο σύνολό της·
- να αναπέμψει την υπόθεση στο τμήμα προσφυγών προκειμένου να εκδώσει εκείνο οριστική απόφαση και

- να καταδικάσει το EUIPO και την παρεμβαίνουσα στα δικαστικά τους έξοδα, καθώς και στα δικαστικά έξοδα της προσφεύγουσας τόσο στην παρούσα διαδικασία, όσο και κατά τη διαδικασία της προσφυγής ενώπιον του τμήματος προσφυγών, καθώς και κατά την πρωτοβάθμια διαδικασία κήρυξης ακυρότητας.

Προβαλλόμενοι λόγοι

- Παράβαση του άρθρου 3 της οδηγίας (ΕΕ) 2015/2436 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, καθώς και της σχετικής νομολογίας·
- Παράβαση του άρθρου 64, παράγραφοι 2 και 3, του κανονισμού (ΕΕ) 2017/1001 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, σε συνδυασμό με το άρθρο 10, παράγραφος 4, του κατ' εξουσιοδότηση κανονισμού (ΕΕ) 2018/625 της Επιτροπής, καθώς και της σχετικής νομολογίας·
- Παράβαση του άρθρου 64, παράγραφοι 2 και 3, του κανονισμού (ΕΕ) 2017/1001 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, σε συνδυασμό με το άρθρο 18, παράγραφος 1, στοιχείο α', του κανονισμού (ΕΕ) 2017/1001 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου.

Προσφυγή της 24ης Φεβρουαρίου 2022 — Foundation for the Protection of the Traditional Cheese of Cyprus named Halloumi κατά EUIPO — M. J. Dairies (BBQLOUMI)

(Υπόθεση T-106/22)

(2022/C 165/49)

Γλώσσα του δικογράφου της προσφυγής: η αγγλική

Διάδικοι

Προσφεύγων: Foundation for the Protection of the Traditional Cheese of Cyprus named Halloumi (Λευκωσία, Κύπρος) (εκπρόσωποι: S. Malynicz, Barrister-at-Law, και C. Milbradt, δικηγόρος)

Καθού: Γραφείο Διανοητικής Ιδιοκτησίας της Ευρωπαϊκής Ένωσης (EUIPO)

Αντίδικος ενώπιον του τμήματος προσφυγών: M. J. Dairies EOOD (Σόφια, Βουλγαρία)

Στοιχεία σχετικά με τη διαδικασία ενώπιον του EUIPO

Δικαιούχος του επίδικου σήματος: Η αντίδικος ενώπιον του τμήματος προσφυγών

Επίδικο σήμα: Λεκτικό σήμα της Ευρωπαϊκής Ένωσης BBQLOUMI — Υπ' αριθ. 12 898 029 σήμα της Ευρωπαϊκής Ένωσης

Διαδικασία ενώπιον του EUIPO: Διαδικασία για την κήρυξη ακυρότητας

Προσβαλλόμενη απόφαση: Απόφαση του τετάρτου τμήματος προσφυγών του EUIPO της 14ης Δεκεμβρίου 2021 στην υπόθεση R 656/2021-4

Αιτήματα

Το προσφεύγον ζητεί από το Γενικό Δικαστήριο:

- να ακυρώσει την προσβαλλόμενη απόφαση·
- να καταδικάσει το EUIPO και την αντίδικο ενώπιον του τμήματος προσφυγών στα δικαστικά έξοδα.

Προβαλλόμενοι λόγοι

- Παράβαση του άρθρου 8, παράγραφος 1, στοιχείο β', και του άρθρου 8, παράγραφος 5, του κανονισμού (ΕΕ) 2017/1001 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου·
- Παράβαση του άρθρου 74, παράγραφος 2, του κανονισμού (ΕΕ) 2017/1001 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου·

- Παράβαση, εκ μέρους του τμήματος προσφυγών, της νομολογίας του Δικαστηρίου σχετικά με τον διακριτικό χαρακτήρα·
- Το τμήμα προσφυγών έκρινε εσφαλμένα ότι το προσφεύγον έφερε ως δικαιούχος του προγενέστερου σήματος το βάρος αποδείξεως της ύπαρξης του αναγκαίου διακριτικού χαρακτήρα·
- Το τμήμα προσφυγών δεν αιτιολόγησε προσηκόντως τη βασική διαπίστωσή του ότι το προγενέστερο συλλογικό σήμα δεν έχει διακριτικό χαρακτήρα.

Προσφυγή της 28ης Φεβρουαρίου 2022 — Adegas Ponte da Boga κατά EUIPO — Viñedos y Bodegas Dominio de Tares (P3 DOMINIO DE TARES)

(Υπόθεση T-107/22)

(2022/C 165/50)

Γλώσσα του δικογράφου της προσφυγής: η ισπανική

Διάδικοι

Προσφεύγουσα: Adegas Ponte da Boga, SL (Ourense, Ισπανία) (εκπρόσωπος: C. Sueiras Villalobos, δικηγόρος)

Καθού: Γραφείο Διανοητικής Ιδιοκτησίας της Ευρωπαϊκής Ένωσης (EUIPO)

Αντίδικος ενώπιον του τμήματος προσφυγών: Viñedos y Bodegas Dominio de Tares, SA (San Román de Bembibre, Ισπανία)

Στοιχεία σχετικά με τη διαδικασία ενώπιον του EUIPO

Δικαιούχος του επίδικου σήματος: Η αντίδικος ενώπιον του τμήματος προσφυγών

Επίδικο σήμα: Εικονιστικό σήμα P3 DOMINIO DE TARES — Υπ' αριθ. 16 691 651 σήμα της Ευρωπαϊκής Ένωσης

Διαδικασία ενώπιον του EUIPO: Διαδικασία για την κήρυξη ακυρότητας

Προσβαλλόμενη απόφαση: Απόφαση του πρώτου τμήματος προσφυγών του EUIPO της 3ης Δεκεμβρίου 2021 στην υπόθεση R 479/2021-1

Αιτήματα

Η προσφεύγουσα ζητεί από το Γενικό Δικαστήριο:

- να ακυρώσει την προσβαλλόμενη απόφαση·
- να καταδικάσει στα δικαστικά έξοδα το EUIPO καθώς και οποιονδήποτε άλλον παρέμβει στην παρούσα διαδικασία υπέρ του κύρους της προσβαλλόμενης απόφασης.

Προβαλλόμενος λόγος ακυρώσεως

Παράβαση του άρθρου 8, παράγραφος 1, στοιχείο β', του κανονισμού (ΕΕ) 2017/1001 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου.

Προσφυγή-αγωγή της 3ης Μαρτίου 2022 — OK κατά EYED

(Υπόθεση T-113/22)

(2022/C 165/51)

Γλώσσα διαδικασίας: η γαλλική

Διάδικοι

Προσφεύγων-ενάγων: OK (εκπρόσωπος: N. de Montigny, δικηγόρος)

Καθής-εναγόμενη: Ευρωπαϊκή Υπηρεσία Εξωτερικής Δράσης

Αιτήματα

Ο προσφεύγων-ενάγων ζητεί από το Γενικό Δικαστήριο:

- επί της αιτήσεως αρωγής:
 - να ακυρώσει την απόφαση της διευθύντριας ανθρωπίνων πόρων της ΕΥΕΔ με την οποία απορρίφθηκε εν μέρει η αίτηση αρωγής του προσφεύγοντος-ενάγοντος λόγω παρενόχλησης και μεταχείρισης που ενέχει δυσμενή διάκριση, η οποία κοινοποιήθηκε την [εμπιστευτικό] ⁽¹⁾.
 - να ακυρώσει, εφόσον κριθεί αναγκαίο και κατά το μέτρο που συμπληρώνει την απόφαση της 15ης Ιουνίου 2021, την απόφαση του γενικού γραμματέα της ΕΥΕΔ περί απόρριψης των διοικητικών ενστάσεων [εμπιστευτικό] του προσφεύγοντος-ενάγοντος κατά της απόφασης με την οποία απορρίφθηκε εν μέρει η προαναφερθείσα αίτηση αρωγής, η οποία κοινοποιήθηκε την [εμπιστευτικό].
- επί του περιεχομένου, του πεδίου και της εκτέλεσης της συμφωνίας που επιτεύχθηκε την [εμπιστευτικό] στην υπόθεση [εμπιστευτικό]:
 - να ακυρώσει τη συμφωνία φιλικού διακανονισμού της [εμπιστευτικό] λόγω ελαττωματικής δήλωσης βούλησης, αλλά επίσης και λόγω μη τήρησης των όρων της συμφωνίας αυτής.
 - να ακυρώσει, καθόσον θέτει σε εφαρμογή την εν λόγω συμφωνία, τη σιωπηρή απόφαση περί προαγωγής του προσφεύγοντος-ενάγοντος στον βαθμό AD 14 με αναδρομική ισχύ από 1ης Ιανουαρίου 2018, όπως του γνωστοποιήθηκε μέσω της διαβίβασης του εκκαθαριστικού σημειώματος αποδοχών του για τον Μάιο του 2021 και όπως επιβεβαιώθηκε επισήμως με την απόφαση του γενικού διευθυντή πόρων της ΕΥΕΔ (ΑΔΑ) την [εμπιστευτικό].
 - να ακυρώσει την απόφαση της 30ής Νοεμβρίου 2021 του γενικού διευθυντή πόρων με την οποία η ΕΥΕΔ απέρριψε τη διοικητική ένσταση του προσφεύγοντος-ενάγοντος [εμπιστευτικό] κατά της παράλειψης έκδοσης ρητής απόφασης περί προαγωγής του στον βαθμό AD 14 την 1η Ιανουαρίου 2018 καθώς και κατά της προσκόμισης από την ΕΥΕΔ στο πλαίσιο της υπόθεσης [εμπιστευτικό] ψευδούς δηλώσεως που είχε ως σκοπό αλλά και ως συνέπεια να στρεβλώσει την εκτίμηση του Γενικού Δικαστηρίου και να στερήσει από τον προσφεύγοντα-ενάγοντα τη δυνατότητα να επικαλεστεί την αρχή της ίσης μεταχείρισης.
- να υποχρεώσει την καθής-εναγόμενη να καταβάλει στον προσφεύγοντα-ενάγοντα αποζημίωση ύψους 52 400 ευρώ προς αποκατάσταση της υλικής ζημίας του, καθώς και ποσό συμβολικής οριζόμενο σε 1 ευρώ ως χρηματική ικανοποίηση λόγω ηθικής βλάβης.
- να καταδικάσει την καθής-εναγόμενη στα δικαστικά έξοδα.

Λόγοι ακυρώσεως και κύρια επιχειρήματα

Προς στήριξη της προσφυγής-αγωγής του κατά της απόφασης με την οποία απορρίφθηκε η αίτηση αρωγής, ο προσφεύγων προβάλλει πέντε λόγους.

1. Με τον πρώτο λόγο προβάλλεται υπηρεσιακό πταίσμα, παράβαση του καθήκοντος μέριμνας έναντι του υπαλλήλου που υπήρξε θύμα παρενόχλησης, παραβίαση του Χάρτη Θεμελιωδών Δικαιωμάτων της Ευρωπαϊκής Ένωσης (στο εξής: Χάρτης) και παράβαση του Κανονισμού Υπηρεσιακής Καταστάσεως των υπαλλήλων της Ευρωπαϊκής Ένωσης.
2. Με τον δεύτερο λόγο προβάλλεται πρόδηλη πλάνη εκτίμησης ως προς το υποστατό των πραγματικών περιστατικών παρενόχλησης που υπέστη ο προσφεύγων-ενάγων.
3. Με τον τρίτο λόγο προβάλλεται κατάχρηση εξουσίας και παραβίαση του άρθρου 47 του Χάρτη.
4. Με τον τέταρτο λόγο προβάλλεται κατάχρηση εξουσίας και παραβίαση του άρθρου 227 ΣΛΕΕ και του άρθρου 44 του Χάρτη.
5. Με τον πέμπτο λόγο προβάλλεται μη συμμόρφωση της εξέτασης της αιτήσεως αρωγής προς την απόφαση [εμπιστευτικό].

Προς στήριξη της προσφυγής του κατά της σιωπηρής απόφασης περί προαγωγής και κατά της συμφωνίας φιλικού διακανονισμού που επιτεύχθηκε στο πλαίσιο της υπόθεσης [εμπιστευτικό], ο προσφεύγων-ενάγων προβάλλει δύο λόγους.

1. Με τον πρώτο λόγο προβάλλεται δόλος και ακυρότητα της συμφωνίας που επιτεύχθηκε στο πλαίσιο της υπόθεσης [εμπιστευτικό].
2. Με τον δεύτερο λόγο προβάλλεται μη τήρηση της συμφωνίας και καταχρηστική επίκληση της ισχύος του δεδικασμένου από την ΕΥΕΔ.

(¹) Εμπιστευτικά στοιχεία που δεν αποκαλύπτονται.

ISSN 1977-0901 (ηλεκτρονική έκδοση)
ISSN 1725-2415 (έντυπη έκδοση)

Υπηρεσία Εκδόσεων
της Ευρωπαϊκής Ένωσης
L-2985 Λουξεμβούργο
ΛΟΥΞΕΜΒΟΥΡΓΟ

EL